

Onsdag den 13. oktober 2010 (D)

1

5. møde

Onsdag den 13. oktober 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener statsministeren, at Rigsrevisionen skal have adgang til de materialer, den måtte efterspørge til grundlag for sit arbejde? (Spm. nr. S 89).

2) Til statsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Agter statsministeren at tage særlige initiativer for at genoprette tilidsforholdet mellem regeringen og Rigsrevisionen? (Spm. nr. S 90).

3) Til statsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Hvad mener statsministeren om udtalelsen fra formanden for regionsrådet i Region Syddanmark, der lyder, at ministerens indgreb som sundhedsminister i 2006 var med til at spænde ben for regionernes forsøg på at opnå en mere fornuftig afregning med privathospitalet og svækkede Danske Regioners forhandlingsposition flere år efter? (Spm. nr. S 112).

4) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens målsætning om, at danske skolebørn skal være blandt de dygtigste i verden, hænger sammen med, at en ny opgørelse viser, at 45 af de 54 kommuner, der har indgået budgetforlig, skræper ned på folkeskolen? (Spm. nr. S 98).

5) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens svar til de mange danskere, som stolede på, at regeringen talte sandt, da den sagde, at nulvækst ikke medførte nedskæringer, men som nu ifølge en undersøgelse foretaget af FOA kan se frem til nedskæringer og dårligere velfærdsservice på bl.a. børneområdet, ældreområdet og socialområdet, samtidig med at langt de

fleste kommuner angiver regeringens nulvækst som baggrunden for nedskæringerne?

(Spm. nr. S 99).

6) Til finansministeren af:

Thomas Jensen (S):

Når ministeren på samrådet i Folketingets Kommunaludvalg tirsdag den 28. september 2010 fremhævede Silkeborg Kommune som et godt eksempel på en kommune, der har lave administrationsomkostninger, hvad mener ministeren så er årsagen til, at Silkeborg Kommune nu skal afskedige 656 medarbejdere – og bl.a. skære ned på administrationen med 10 pct.? (Spm. nr. S 100).

7) Til finansministeren af:

Thomas Jensen (S):

Når ministeren på samrådet i Folketingets Kommunaludvalg tirsdag den 28. september 2010 sagde, at antallet af ældre borgere stiger og antallet af børn falder, og at udgifterne nogenlunde går lige op, hvor mener ministeren så, at Silkeborg Kommune skal få budgettet til at balancere, når både antallet af ældre og antallet af børn stiger? (Spm. nr. S 101).

8) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig i Rigsrevisionens konklusion om, at statslige institutioner for sjældent har dokumentation for, at anvendelsen af private konsulenter sker på baggrund af en økonomisk vurdering af fordelene ved at anvende private konsulenter frem for egne medarbejdere? (Spm. nr. S 103).

9) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig med MF Jacob Jensen (V) i, at staten bør udskyde store indkøb af konsulentopgaver til et tidspunkt, hvor der er bedre råd? (Spm. nr. S 105, skr. begr.).

10) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at 24,1 pct. af netbankbrugerne siger nej til offentlig digital signatur, når de overflyttes til NemID? (Spm. nr. S 108).

11) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren fortsat tilfreds med den opstramning, DanID har foretaget i forhold til proceduren omkring udsendelse af nøglekort og midlertidig adgangskode til NemID, på trods af at der, efter at ministeren havde svaret Folketinget, at der var sket en opstramning, endnu en gang skulle spærres flere tusinde NemID-konti på grund af problemer med udsendelsen af koder?

(Spm. nr. S 113).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

I lyset af, at det er erkendt fra regeringens side, at den daværende sundhedsminister ønskede at »løbe« et privatsygehusvæsen i gang med en overbetaling i forhold til det, man kunne have fået ydelserne for, er ministeren enig i, at sådanne økonomisk favorable ordninger rummer risiko for, at der bliver gået på kompromis med kvaliteten i sundhedsvæsenet?

(Spm. nr. S 86).

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at Indenrigs- og Sundhedsministeriets repræsentanter talte sandt, da de lovede rigsrevisor Henrik Otbo, at han havde modtaget alt materiale, der var relevant i forbindelse med hans undersøgelse af, om privathospitalerne var blevet overbetalt, når man ikke udleverede den rapport, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet selv havde udleveret, og som viste, at de private sygehuse har »fået overkompensation for at modtage patienter fra de offentlige sygehuse«?

(Spm. nr. S 94).

14) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jens Peter Verner sen (S):

Finder ministeren det acceptabelt, at der i regeringen udvikler sig en kultur, hvor man forsøger at undgå udlevering af materialer til rigsrevisor og dermed besværliggør rigsrevisors arbejde?

(Spm. nr. S 107).

15) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt ministeriets embedsmænd af deres minister har fået besked om ikke at videregive udredningsarbejdet om afregning med private sygehuse til rigsrevisor i forbindelse med rigsrevisors undersøgelse af overbetalingen af privathospitaler?

(Spm. nr. S 106).

16) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang den tidligere sundhedsminister Jakob Axel Nielsen har modtaget instruktioner fra den daværende finansminister Lars Løkke Rasmussen om spørgsmål, der vedrører overbetalingen af privathospitaler?

(Spm. nr. S 111).

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

Kan ministeren afvise, at økonomiske incitamenter for private sygehuse er baggrunden for de konstaterede svigt i kvaliteten over for en række kvinder, der er scannet for brystkræft?

(Spm. nr. S 88).

18) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren ikke, at det bør have mere alvorlige konsekvenser end en beklagelse, når et ministerium giver direkte vildledende og fejlagtige oplysninger til rigsrevisoren?

(Spm. nr. S 95).

19) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jens Peter Verner sen (S):

Mener ministeren, at den nuværende statsminister havde en interesse i, at rigsrevisor ikke fik Indenrigs- og Sundhedsministeriets udredningsarbejde om afregning med private sygehuse i forbindelse med rigsrevisors udarbejdelse af beretningen om overbetalingen af privathospitaler?

(Spm. nr. S 109).

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren ikke, at det er påfaldende, at to konservative ministre samme dag – den 13. maj 2009 – i Folketinget fremsætter urigtige oplysninger, og er ministeren enig i, at de urigtige oplysninger kan være med til dække over den nuværende statsministers overbetaling af privathospitaler?

(Spm. nr. S 110).

21) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen ikke mente, udbud var den rette løsning i 2006, såfremt patienterne skulle gøre brug af retten til behandling på privathospitaler, når Venstres regionsformand Carl Holst mente, at netop udbud og aftaler kunne sikre en lavere pris ved behandling på privathospitaler?

(Spm. nr. S 115).

22) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det ministerens holdning, at en reduktion af SU'en på ungdomsuddannelserne fremmer opfyldelsen af målsætningen om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse?

(Spm. nr. S 85).

23) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er ministeren enig med OECD, som har påvist, at indretningen af studiestøttesystemet er et af de politiske instrumenter, der kan skabe størst lighed i uddannelsessystemet, og er det element indgået i regeringens overvejelser om fremtidens SU-system?

(Spm. nr. S 87, skr. begr.).

24) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er det tilfredsstillende, at staten udsteder en lånegaranti på 9 mia. kr. til Eik Bank, kort før den går ned?

(Spm. nr. S 96).

25) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er der flere banker med store statsgarantier, der er i fare for at gå ned?

(Spm. nr. S 97).

26) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er det at skabe et Danmark i balance, at borgere i Thisted og Morsø Kommuner nu skal have 100 km eller mere i transport for at møde i den lokale byret?

(Spm. nr. S 102).

27) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er det rigtigt forstået, at når Domstolsstyrelsen griber til en undergravning af afdelingsdomstolen i Thisted, skyldes det, at der ikke er afsat penge til at drive afdelingsdomstolen i Thisted, hvilket har be-

virket, at Domstolsstyrelsen har fremsendt en udmelding herom til retspræsidenten?
(Spm. nr. S 104).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 27 (Forslag til lov om hold af slagtekalkuner).

Socialministeren (Benedikte Kier):

Lovforslag nr. L 28 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over ydelsen for tabt arbejdsfortjeneste og nedsættelse af tilskuddet til høreapparater)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 29 (Forslag til lov om beskikkede bygningssagkyndige m.v.).

Skatteministerens (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 31 (Forslag til lov om ændring af toldloven. (Kontrol med likvide midler, kontrolanlæg ved landfaste forbindelser til udlandet og hjemmel til anvendelse af kropsscannere i forbindelse med personeftersyn)).

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 32 (Forslag til lov om ophævelse af lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele samt om ændring af ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik. (Konsekvensændringer af ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik ved at lov om udbetaling af ydelser til militære invalider m.v. ophæves)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget beskæftigelsesministeren, klima- og energiministerens og ministeren for ligestilling.

Jeg kan oplyse, at til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Torben Hansen (S)

Eigil Andersen (SF)

Til klima- og energiministerens er anmeldt følgende spørgsmål:

Anne Grete Holmsgaard (SF)

Mette Gjerskov (S)

Ole Vagn Christensen (S)

Per Husted (S)

Til ministeren for ligestilling er anmeldt følgende spørgsmål:

Julie Rademacher (S)

Pernille Vigsø Bagge (SF)

Der er 1 time til rådighed, og det vil sige, at hvis man overholder taletiden, kan man i teorien lige akkurat nå 8 spørgsmål.

Jeg ved ikke, om der er flere, der ønsker at tilmelde sig. Det er der. Hr. Ole Hækkerup (S) og hr. Benny Engelbrecht (S). Jeg vil lige vurdere bagefter, hvorvidt der bliver en fordeling af spørgerne til de forskellige ministre, så der med rimelighed også er mulighed for, at ministre, der kommer senere på listen, kan svare på spørgsmål. Det vil vi lige overveje, men det er utvivlsomt, at den første stiller spørgsmål til beskæftigelsesministeren, og det er hr. Torben Hansen. Værsgo med spørgsmålet, hvor der er 2 minutter.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 4

Torben Hansen (S):

Tak hr. formand.

[Lydudfald] ... set, at der internt i regeringen jo er stor uenighed om efterlønsordningen, hvor Det Konservative Folkeparti jo gerne vil have den afskaffet. Men det, der vel også er en del af det, er, at der reelt jo ikke er noget arbejdsmarked til en del af de her mennesker. Hvis man eksempelvis ser på regeringens egne tal fra Arbejdsmarkedsstyrelsens database jobindsats.dk, kan man se, at det er sådan for de 55-59-årige, at 6 måneder efter at de har været i aktivering, er der kun 15 pct. af dem, der er i job igen, og det vil sige, at det er hver syvende, hvorimod hvis det er for andre aldersgrupper, ligger det og svinger mellem hver tredje og hver fjerde. Så det helt grundlæggende spørgsmål er: Hvad vil regeringen gøre, for at de ældre medborgere mellem 55 og 59 år, der bliver ledige, der er i aktivering og har en meget lav grad af at komme tilbage på arbejdsmarkedet også får en chance på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:03

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu fornemmer man jo næsten i hr. Torben Hansens spørgsmål, at man sådan skal lade stå til, at hvis man er 55 år, 56 år, 57 år og mister sit arbejde, så skal man ikke aktiveres, så skal man ikke hjælpes. Det synes jeg ærlig talt er en meget sølle tilgang til tilværelsen. For mig er alle mennesker altså noget værd, og for mig er det altså vigtigt, at man, selv om man er kommet op i seniorrækkerne på arbejdsmarkedet, også skal have mulighed for at få den hjælp og den støtte og den vejledning, der kan være det skub, der gør, at man kommer tilbage på arbejdsmarkedet – forhåbentlig er det skub, der gør, at man kommer tilbage på arbejdsmarkedet.

Derfor vil jeg ærlig talt sige, at så undrer hr. Torben Hansens tilgang her i dag mig noget. Det undrer mig faktisk, at hr. Torben Hansen ønsker at sende et signal i dag her fra Folketinget til 55-årige, 56-årige, 57-årige, at de da egentlig ikke skal forvente nogen som helst form for støtte og hjælp fra offentligt hold, hvis de bliver ledige. Nej, så skal man bare gå alene rundt med den sag.

Fra regeringens side er det helt anderledes. Vi ønsker, at også seniorer skal deltage meget aktivt på arbejdsmarkedet, og derfor har vi jo bl.a. taget en række initiativer på seniorområdet og forsøger jo

netop også ad den vej at skabe plads på arbejdsmarkedet. Jeg vil sige, at jeg selv har skudt en seniorkampagne i gang for omkring et års tid siden, som bl.a. giver råd og vejledning til virksomheder om, hvordan man kan skrue ordninger sammen, så seniorer kan blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet. For vi ved også, at om ikke særlig lang tid får vi brug for alle hænder på arbejdsmarkedet igen.

Vi er i en tid nu, hvor arbejdsløsheden er steget igennem en rum tid på grund af den internationale finanskrisen, men vi ved også, at lige om lidt bliver billedet et helt andet end det, vi har nu, alene af den grund, at de årgange, der forsvinder fra arbejdsmarkedet, er omkring dobbelt så store som de årgange, der træder ind på arbejdsmarkedet, og så kan man sige, at man ikke engang behøver at være matematikprofessor for at regne ud, at så går det altså ikke op i længden.

Kl. 13:05

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 13:05

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Der skal en noget livlig ministerfantasi til at udlægge mit spørgsmål, som om vi ikke kerer os om de 55-59-årige. Der er intet, der er mere forkert. Vi vil rent faktisk rigtig gerne hjælpe de 55-59-årige. Vi kan bare se på tallene, at det aktiveringssystem, som ministeren har sat op, bare ikke hjælper de 55-59-årige. Det er det, der er vores bekymring. Det er dem, der desværre kommer til at stå bagest. Det kan vi jo se, der er kun 15 pct. af dem, der vender tilbage på arbejdsmarkedet eller får fast job efter 6 måneder, hvor det for andre aldersgrupper er en betydelig større procent. Så det var sikkert et fint svar, der kom fra ministeren, men det var bare ikke et svar på mit spørgsmål.

Så vil jeg gerne vende tilbage med hensyn til det her. Professor Henning Jørgensen har jo rent faktisk sagt, at noget af det, der kan hjælpe vores ældre medborgere til at komme tilbage på arbejdsmarkedet i forhold til aktivering, er at bruge uddannelsesaktivering mere intensivt og især til den aldersgruppe, fordi der er en del af dem, der har behov for nogle forøgede kompetencer. Hvordan hænger det sammen med, at uddannelsesaktivering er gået fra for 10 år siden at være for 38 pct. af de aktiverede nu er nede på 6 pct. af de aktiverede, jævnfør nogle tal, der kom i mandags. Så dem, der vel reelt svigter de ældre i den her sag, eller de 55-59-årige, er regeringen. Endnu en gang: Vil ministeren ikke være med til, at vi forstærker uddannelsesaktiveringen, eller hvilke skridt vil man ellers tage for at hjælpe de 55-59-årige?

Kl. 13:07

Formanden :

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg skal sandelig love for, at det var noget af en omvej, hr. Torben Hansen skulle ud på, inden han kom til sit reelle spørgsmål. Men sådan kan man jo også vælge at bruge Folketingets spørgetid. Det står jo enhver spørger frit for, om man vil gå lige til sagen, eller om man også har en masse andet, man lige skal have sagt på vejen.

Omkring uddannelsesaktivering vil jeg sige, at der jo er rigtig gode muligheder for at bruge uddannelsesaktivering. Det ved hr. Torben Hansen også udmærket godt. Det er nu engang sådan, at vi har prioriteret uddannelser i høj grad til dem, som har allermest brug for dem. Det er vel en udmærket måde at bruge pengene på. Det er dem, som for det første enten ingen uddannelse har eller for det andet har en forældet uddannelse. Så er det i øvrigt sådan, at det er op til sagsbehandleren, op til medarbejderen i jobcenteret, altid at vurdere, hvad der skal til for at få den enkelte ledige tilbage på arbejdsmarke-

det igen. Det tror jeg egentlig at hr. Torben Hansen udmærket godt ved.

Kl. 13:08

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 13:08

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Det, der sådan set ligger i de her tal, som er offentliggjort inden for den sidste uge, 14 dage, og som jo også er kommenteret af professor Henning Jørgensen fra Aalborg Universitet, er netop, at det, som den her aldersgruppe har allermest brug for, de 55-59-årige, meget ofte vil være uddannelsesaktivering.

Hvordan får ministeren det så til at hænge sammen med, at uddannelsesaktiveringen er blevet skåret ned til absolut næsten ingenting i den her regerings levetid? Hvilke skridt vil man tage for at hjælpe de 55-59-årige? Hvorfor vil man ikke bruge uddannelsesaktiveringen mere intensivt, end man gør i dag, hvor man er helt nede på, at det kun er 1 ud af hver 16 aktiverede, der kommer i uddannelsesaktivering? Vi kan se, at det, der får folk tilbage på arbejdsmarkedet, og det, der vil kunne hjælpe den her gruppe af ældre medborgere, de 55-59-årige, rent faktisk er efter- og videreuddannelse, som også Henning Jørgensen siger.

Kl. 13:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg ikke klar over, hvor hr. Torben Hansen har sine tal fra med hensyn til uddannelsesaktivering. Men jeg kan bare sige, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at der er gode muligheder for uddannelse. Det er der i de konkrete tilfælde, hvor man kan se, at uddannelse er den korteste vej tilbage på arbejdsmarkedet.

At hr. Torben Hansen så tror, at det eneste saliggørende i hele verden er at sende folk i uddannelsesaktivering, må ligesom stå for hr. Torben Hansens egen regning. For mig handler det om at få mennesker hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet igen.

Det kan godt være, at det ville være på sin plads lige at repetere, hvordan det danske arbejdsmarked egentlig ser ud. Det er sådan, at i den tid, vi er i nu, er der omkring 10.000 mennesker, der får et nyt job hver eneste uge. Det er altså ikke interne rokeringer, som hvis nu man i Socialdemokraternes ledelsessekretariat skiftede lidt rundt, de tæller ikke med. Nej, det er enten ledige, der kommer ind udefra på arbejdsmarkedet, eller mennesker, der allerede har et job, som så skifter job. Der er omkring 10.000 hver eneste uge, der får et nyt job i Danmark.

Det er også sådan, at man skal regne med, at hvis man bliver ledig i dag, er det cirka sådan efter 3 måneder, at tre ud af ti er i gang igen i job eller uddannelse, og efter ½ år er det ca. 50 pct., der er i gang igen i enten job eller uddannelse. Så dynamikken i det danske arbejdsmarked er enorm, og det er også derfor, at man selvfølgelig skal bruge de forskellige aktiveringsformer, alt efter hvad det er for en ledig, man står med. Man kan ikke lave sådan en eller anden færdig pakkedløsning, vil jeg sige til hr. Torben Hansen.

Kl. 13:10

Formanden :

Tak til hr. Torben Hansen.

Den næste spørger er hr. Eigil Andersen, og spørgsmålet er også til beskæftigelsesministeren. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 5

Kl. 13:13

Eigil Andersen (SF):

Tak. Der er mange meningsløse og ydmygende ting, som arbejdsløse bliver udsat for, når de er i aktivering. Det har vi alle sammen fulgt med i i medierne. Der er arbejdsløse, der bliver sat til at kaste med æg ned ad en trappe, de bliver sat til at analysere Hitlers og Napoleons underskrifter, de bliver sat til at bygge et tårn af spaghetti og skumfiduser, og de bliver sat til at finde deres indre fugl. En kvinde fra Nordjylland fandt ud af, at hun var 62 pct. due og 38 pct. ugle, men hun forstod ikke, hvordan det bragte hende nærmere et job, og det forstår jeg heller ikke.

Ministeren har bebudet, at der skal sættes en stopper for den her absurde aktivering, og det bliver jo et opgør med hele det aktive-ringssystem, som ministeren selv og hendes forgænger, hr. Claus Hjort Frederiksen, har indført. Det er blevet bebudet af ministeren, at den her plan for en ændring af aktiveringssystemet ville komme i september. Så har ministeren udsat det til slutningen af november, og derfor er mit spørgsmål, for jeg synes, det trækker ud: Hvornår kommer ministeren med et forslag, som kan sørge for, at de her absurde ting bliver stoppet?

Kl. 13:11

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:11

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det her sker meget sjældent, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Men jeg vil faktisk erklære mig enig med hr. Eigil Andersen, og det i sig selv vil jo nok få nogle til at spidse ører. Men jeg er fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen i, at det ikke bringer en tættere på arbejdsmarkedet at vide, at man er 68 pct. due og 32 pct. ugle. Jeg er også fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen i, at det ikke bringer en tættere på arbejdsmarkedet at kunne efterligne Hitlers underskrift eller at kunne bygge et tårn af skumfiduser og spaghetti. Det er derfor, vi skal have gjort op med den dårlige form for aktivering, der sker rundtomkring. Og jeg må ærligt indrømme, at jeg synes, jeg har set for mange eksempler på dårlig aktivering.

Derfor har jeg sat et aktiveringstjek i gang. Og det er sådan, at når man sætter sådan noget i gang, skal man være sikker på, at man kommer til bunds i det, for ellers tror jeg da nok, at hr. Eigil Andersen kunne hive mig herved i Folketingssalen eller i samråd eller andet og skose mig for ikke at lave mit arbejde ordentligt. Derfor skal vi have det hele lavet på en ordentlig måde. Vi skal sørge for, at vi får gjort op – så meget, som vi overhovedet kan – med meningsløs og dårlig aktivering rundtomkring.

Men så vil jeg også lige sige, at det jo altså er kommunernes ansvar. Det kommer næsten til at lyde, i hvert fald når man hører hr. Eigil Andersen, som om jeg sidder hjemme ved mit spisebord og sender folk på aktiveringskursus – det får man næsten indtryk af – men sådan foregår det altså ikke. Det er sådan, at når man kommer ind på sit jobcenter og man skal i aktivering, er det altså jobcentermedarbejderne, der skal vurdere, hvilken form for aktivering der bringer den ledige hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet.

Det ændrer ikke på, at jeg synes, jeg har set for mange eksempler på dårlig aktivering, og det er også derfor, at jeg har sat det her aktiveringstjek i gang. Der vil komme noget i løbet af efteråret, men hr. Eigil Andersen får mig altså ikke til at sætte dato eller klokkeslæt på her i dag. For mig er det kvaliteten af arbejdet, der tæller.

Kl. 13:13

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Jeg kan så høre, at det har gjort indtryk på ministeren, at det er fremgået af den senere tids debat, at man skal tale sandt her i Folketinget. Men det er jo sørgeligt, at der ikke bliver lovet noget konkret om, hvornår der kommer et udspil.

Min oplevelse er, at det her trækker voldsomt ud, for de her problemer har været kendt i minimum halvandet år, og jeg synes, det går alt, alt for langsomt, det må jeg sige. Jeg må også sige, at en del af årsagen til, at det her sker, er, at ministeren og hendes regering selv har skabt et system med refusionsprocenter over for kommunerne, hvor man får 75 pct. refusion, hvis folk er i aktivering, og 50 pct. refusion, hvis de ikke er. Det betyder, at det peger i retning af en discountaktivering, en aktivering på samleband, som ikke tager hensyn til den enkelte arbejdsløses behov.

Men jeg vil gerne bede ministeren om at præcisere, for i løbet af efteråret er et meget vagt udtryk: Hvornår kommer det udspil?

Kl. 13:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:14

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu aner jeg ikke, hvor hr. Eigil Andersen har den opfattelse fra, at jeg tilsyneladende skulle have talt usandt i Folketinget, men det kunne jeg da godt tænke mig at hr. Eigil Andersen kunne give et eksempel på. Det synes jeg egentlig ville være på sin plads.

Jeg kan høre, at det ikke nødvendigvis har gjort indtryk den anden vej, for hr. Eigil Andersen får det nu til at fremstå, som om stort set al aktivering rundtomkring er dårlig aktivering, men det er jo slet ikke tilfældet. Derfor synes jeg ærlig talt, at hr. Eigil Andersen i dag gør sig skyldig i at angribe ufatteligt mange medarbejdere rundtomkring i jobcentrene i Danmark. Han siger til dem her i dag fra Folketingets talerstol, at de ikke udfører deres job ordentligt, at de kun spekulerer i refusion. Ærlig talt, det synes jeg faktisk er lidt pauvert, og jeg synes næsten, det er på sin plads at give en undskyldning til jobcentermedarbejderne, for det er virkelig en mærkværdig tilgang til mange offentligt ansattes arbejde.

Kl. 13:15

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:15

Eigil Andersen (SF):

De offentligt ansatte gør et glimrende stykke arbejde, men de er placeret i et system, som er absurd, og som ministeren og hendes regering har skabt. Og det må vi simpelt hen have gjort op med, før tingene kan komme til at fungere ordentligt.

Jeg er overbevist om, at der er mange, titusinder af arbejdsløse, som er utrolig skuffet over det her svar fra ministeren, for ministeren har jo gennem lang tid bebudet, at hun vil se på det. Når man tænker på, hvor vigtigt spørgsmålet er, er det da utrolig fattigt, at ministeren ikke er i stand til at sige, at der vil komme et udspil pr. en eller anden dato. Så jeg må sige med mange utålmodige arbejdsløse og deres familier i ryggen: Hvornår kommer regeringen med et udspil, der kan rydde op i de her ting?

Kl. 13:16

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu siger hr. Eigil Andersen, at han tror, der er utrolig mange arbejdsløse, der vil være skuffet over det her. Jeg vil sige til hr. Eigil Andersen, at jeg ærlig talt tror, der er rigtig mange offentligt ansatte, der er skuffet over hr. Eigil Andersens tilgang til deres arbejde. Det tror jeg, og derfor synes jeg faktisk, vil jeg blot sige igen, at det var på sin plads at give en undskyldning til jobcentermedarbejderne. For efter min mening udfører de faktisk et ganske stort og flot stykke arbejde rundtomkring.

Men det er jo helt urimeligt, at hr. Eigil Andersen vil have mig til at sætte et klokkeslæt for, hvornår jeg kommer med et udspil. Altså, det er jo netop ikke mig, der står og forsvaret systemet. Jeg siger jo, at jeg gerne vil have ændret tingene, så det kommer til at fungere så godt som overhovedet muligt, og der er ting, der ikke fungerer godt i beskæftigessystemet. Det er jo præcis derfor, jeg har sat aktiveringstjekket i gang. Det er præcis derfor, jeg kommer med nogle ændringer i løbet af efteråret.

Ærlig talt, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, er det ikke lidt pauvert at hænge sig i et klokkeslæt i stedet for at hænge sig i den kvalitet, der kommer ud af det, der sker? Det tror jeg nu nok.

Kl. 13:17

Formanden :

Tak til hr. Eigil Andersen, og tak til beskæftigelsesministeren.

Den næste minister til at besvare spørgsmål er klima- og energiministeren, og den første, der får lov til at spørge, er fru Anne Grete Holmsgaard, værsgo.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 6**Anne Grete Holmsgaard** (SF):

Tak. Nu har regeringen jo erklæret sig enig i, at Danmark skal være helt uafhængig af fossile brændsler, altså kul, olie og naturgas, inden 2050, og det er godt. Men alle ved jo, at det så kræver, at man kommer hurtigt i gang, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Er ministeren indstillet på at lægge klare målsætninger for 2020, altså for de næste 10 år, med hensyn til hvor meget vi skal nå i forbindelse med energibesparelser og udbygningen af vedvarende energi i den periode, for at vi kan nå at være helt ude af de sorte brændsler i 2050?

Kl. 13:18

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:18

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Hvad angår det med at erklære sig enig i, at vi skal være uafhængige af fossile brændsler, går jeg ud fra, at der refereres til Klimakommissionen som sådan og ikke nødvendigvis til oppositionen, for det er jo alment kendt, at det bl.a. først var daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, der lancerede denne dagsorden og sagde, at Danmark skulle være uafhængig af fossile brændsler. Men jeg noterer mig – og det synes jeg er rigtig godt – at vi har den her meget, meget brede enighed i Folketinget om, at vi skal være uafhængige af fossile brændsler.

Så er det jo sådan, at jeg har sagt, at vi kommer med vores udspil, og det kommer vi så forhåbentlig med inden jul eller eventuelt efter jul, og der kommer vi selvfølgelig til at se helt detaljeret på de forskellige ting, som kommissionen har anbefalet. Hvordan vi så i sidste instans vælger at skruer vores udspil sammen, kan jeg selvfølgelig ikke stå og sige her i dag, for analyseprocessen er stadig i gang, men

det er klart nok, at der, hvor det bliver rigtig konkret, er på den korte bane, og det er også det, vores indspil til energiaftalen kommer til at handle om.

Kl. 13:19

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:19

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, der interesserer mig her, er, hvad der skal ske de næste 10 år. Klimakommissionen siger jo meget klart, at det handler om at komme hurtigt i gang, så mit spørgsmål omfatter ikke hele den plan, regeringen siger den vil fremlægge enten før eller efter jul.

Mit spørgsmål er, om regeringen og klimaministeren er med på, at der i forbindelse med energibesparelser – altså at komme spildet i energisektoren og energiforbruget til livs – og i forbindelse med vedvarende energi skal sættes mål for 2020, der er væsentlig højere end dem, regeringen har kørt efter hidtil.

Når jeg spørger om det, er det, fordi en hurtig start jo ikke harmonerer med, at man kun gør en lille smule de første 10 år, og at man så håber, at dem, der er valgt efter 2020, klarer resten. Det dur jo ikke.

Kl. 13:20

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:20

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det sidste kan jeg kun erklære mig hundrede procent enig i, og derfor er jeg da sådan set også glad for, at nogle af de ting, som Klimakommissionen har foreslået, er ting, som vi allerede er gået i gang med, og sågar også noget af det i fællesskab, såsom at vi skal have skåret prisen på havvind ned, bare for at nævne en ting. Men vi er jo også allerede fra regeringens side gået i gang med at se på biomasseområdet. Så vi er jo i gang med nogle af de ting – der har vi jo forudiskonteret, hvad Klimakommissionen kommer frem til.

Så skal vi selvfølgelig være konkrete på den korte bane, når vi ser på vores udspil til en energiaftale. Den måde, jeg forestiller mig at gøre det på, er, at vi sådan set laver en tretrinsraket, hvor den første raket er et indspil til vores energiaftale, og derefter kommer det, der skal ske på den mellemlange bane, og til sidst det, der skal ske hele vejen frem til 2050. Men hvor mange år den kommende energiaftale kommer til at løbe, er jo selvfølgelig svært for mig at stå her og sige. Det afhænger naturligvis også af vores indbyrdes forhandling siden hen.

Kl. 13:21

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:21

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det var desværre meget uklart, må jeg sige. Jeg prøver at spørge meget præcist: Vil ministeren give tilsagn om, at regeringen spiller ud med klare målsætninger for 2020, der er væsentlig højere i forbindelse med både energibesparelser og vedvarende energi end det, regeringen har kørt efter hidtil?

Kl. 13:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:21

Kl. 13:24

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg vil give tilsagn om, at regeringen udarbejder en plan for, hvordan Danmark bliver uafhængig af fossile brændsler i 2050. Der vil blive fremlagt konkrete målsætninger på den korte bane, og vi vil også komme med målsætninger på den mellemlange bane. Så er det jo klart, at jo længere vi kommer frem, er der altså ting, som vi ikke kan foruddiskontere, såsom hvordan det kommer til at gå med vores overordnede produktion, når vi ser på transport, om der kommer fremdrift på produktionen af elbiler, og hvad der kommer til at ske med biobrændslerne som sådan. Der vil altså være en række ubekendte, men hvad vi helt konkret kommer til at sige vedrørende målene for 2020, vil jeg altså ikke stå og binde mig til her i dag.

Kl. 13:22

Formanden :

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard.

Så er det fru Mette Gjernskov med spørgsmål til klima- og energiministeren, værsgo.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 7**Mette Gjernskov (S):**

Jeg kan jo høre af det foregående spørgsmål, at det ikke er mange konkrete svar, vi kan få ud af klimaministeren i dag – ingen plan for 2050, ingen plan for 2020. Klimakommissionen har siddet i 2½ år, og nu hører jeg, at vi skal vente til efter jul med at få noget som helst konkret fra regeringen. Det er godt nok en slap omgang, det må jeg sige. Det er jeg godt nok skuffet over.

Men så lad mig tage bare et lillebitte element: Vi indførte, dengang vi var i regering, under Svend Auken et kulstop; et kulstop, som betød, at man ikke udvidede brugen af kul i dansk kraft-varme. Det kulstop ophævede den borgerlige regering sidste år. Når vi nu alle sammen er enige om, at vi skal være fuldstændig uafhængige af olie, kul og gas, skal vi jo starte et sted. Så nu er mit spørgsmål: Kan ministeren garantere, at vi nu også går fra skåltalerne over til konkret handling – dvs. garantere, at regeringen genindfører kulstoppet, og garantere, at der hverken vil blive bygget nye eller ombygget kraftværker i Danmark?

Kl. 13:23

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:23

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg er selvfølgelig ked af, at fru Mette Gjernskov er skuffet. Jeg vil nu sige, at det er jeg ikke. Jeg vil sige, at jeg sådan set har været meget glad for den debat, der har været, efter at Klimakommissionen barslede. Jeg er glad for, at der er bred enighed om, at vi nu har nogle bud på, hvordan vi kommer videre. Jeg er også glad for, at regeringen har meldt klart ud, at vi skal nå målet i 2050. Jeg er også glad for, at denne regering, som den eneste ud over Storbritanniens, støtter, at vi i EU skal gå til 30 pct. – i øvrigt en diskussion, jeg kommer til at føre med mine kollegaer i morgen.

Så jeg synes sådan set ikke rigtig, der er noget at være skuffet over. Men der er vi måske så bare uenige. Jo, selvfølgelig ønsker jeg også, at vi skal handle hurtigt, men jeg synes altså også, vi må være enige om, at når vi skal omstille vores samlede energiforbrug, så skal der selvfølgelig bruges tid til at diskutere det igennem og se det efter i sømmene som sådan.

Formanden :

Fru Mette Gjernskov.

Kl. 13:24

Mette Gjernskov (S):

Det må da være dejligt at være så glad. Jeg kan høre, at ministeren er glad for både det ene og det andet. Det var et fantastisk optimistisk svar – ud over at det overhovedet ikke var svar på det, jeg spurgte om. Har regeringen tænkt sig at genindføre det kulstop, som regeringen ophævede sidste år? Altså, kan vi få en garanti fra regeringen om, at fra nu af og frem mod 2030, 2040, 2050 vil vi kun se et fald i kulforbruget – et *fald* i kulforbruget – i Danmark? Kan vi få den garanti fra ministeren?

Kl. 13:25

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:25

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså, det er jo klart nok, at når vi siger, vi skal være uafhængige af fossile brændsler, er der jo ikke nogen, der sidder her og forestiller sig, at vi skal have en stigning i kulforbruget. Det tror jeg godt vi hurtigt kan blive enige om. Men så efterspørges der en garanti, og der vil jeg sige, at det er jeg altså ikke meget for at komme med, og det er jeg jo bl.a. ikke, fordi regeringen har den opfattelse, at der er ting – jeg beklager – som vi ikke ved, når vi skal tænke hele vejen frem til 2050. Vi ved f.eks. ikke, om det i sidste instans bliver meget, meget dyrt at få det sidste kul ud af vores kraftværker. Det ved vi jo ikke. Derfor har vi lagt os på den linje, at vi siger, at vi selvfølgelig skal af med kullet; men hvis det pludselig viser sig bare at blive meget, meget dyrt og det så viser sig, at CCS, altså det med at rense kullene for CO₂, er en teknologi, der rent faktisk virker, og som også er billig, jamen så vil vi ikke fraskrive os den mulighed på forhånd.

Kl. 13:25

Formanden :

Fru Mette Gjernskov.

Kl. 13:25

Mette Gjernskov (S):

Det vil sige, at vi ikke skal være uafhængige af olie, kul og gas. Vi skal basere os på at putte CO₂ ned i undergrunden. Det er ikke at være uafhængig af olie, kul og gas. Nu må klimaministeren beslutte sig: Skal vi være uafhængige af olie, kul og gas, dvs. have 100 pct. vedvarende energi, eller skal vi efterlade en hel masse CO₂ nede i undergrunden til vores børnebørn og oldebørn, så de kan stå med balladen? Det synes jeg faktisk er et ret vigtigt spørgsmål.

Og så tilbage til, nu for tredje gang, mit spørgsmål: Vil regeringen genindføre kulstoppet? Kan vi være sikre på, at kulforbruget i Danmark fra nu af kun vil gå ned ad bakke? Det er et meget enkelt spørgsmål. Jeg spørger ikke om det sidste stykke kul, jeg spørger om faldet i forbruget, det er det eneste, jeg gerne vil vide. Er man virkelig bare en lillebitte smule grøn i den her regering, eller skal vi vente med alting til næste år igen?

Kl. 13:26

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:26

Kl. 13:29

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Vi skal absolut ikke vente med alting til næste år og næste år og næste år igen. Som jeg også sagde under det forrige spørgsmål, er vi jo allerede i gang med at handle på en række ting – og vel at mærke også i fællesskab.

Bare ganske kort apropos det der med skåltalerne, og at man nu skal beslutte sig for, om man vil det ene eller det andet: Skåltaler kan selvfølgelig hurtigt få ens associationsrække til at køre over til noget med rødvin eller hvidvin eller et eller andet, og der kan man nok hurtigt blive enige om, at selv om man måske nyder et glas i ny og næ, så er man ikke nødvendigvis afhængig. Så vores målsætning er den at blive uafhængige af fossile brændsler. Men hvis det skulle vise sig i sidste instans, i 2040 eller 2045, at det simpelt hen bliver så voldsomt dyrt for den danske samfundsøkonomi og vores overordnede konkurrenceevne, ja, så vil vi være villige til at se på nogle alternative muligheder, og hvis CCS virker på det tidspunkt, kunne det jo være en af mulighederne.

Kl. 13:27

Formanden :

Tak til fru Mette Gjerskov.

Så er det hr. Ole Hækkerup med spørgsmål, stadig til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:27

Spm. nr. US 8**Ole Hækkerup** (S):

Tak. I åbningstalen, som statsministeren holdt her for nylig, sagde han, at vi skulle lave en omstilling til vedvarende energi. Den måtte imidlertid ikke berøre konkurrenceevnen, beskæftigelsen, de sunde offentlige finanser, og den skulle være inde under rammen af, at det skulle være mest muligt for pengene.

Så er mit spørgsmål: Tror ministeren, at vi nogen sinde havde fået gang i vindmølleeventyret, hvis alle sådanne forbehold havde gjaldt i dansk energipolitik?

Kl. 13:28

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:28

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså, det vil jo nok ikke overraske spørgeren, at jeg er fundamentalt enig i den åbningstale, som statsministeren holdt. Jeg kan i øvrigt også notere mig, når jeg kigger ud over resten af Europa, at jeg har meget, meget svært ved at få øje på en stats- og regeringschef, der siger, at en omstilling til grøn energi – eller til at blive uafhængig af fossile brændsler, hvis man nu er mere ambitiøs – ikke skal gå hånd i hånd med beskæftigelsen, med konkurrenceevnen. Jeg vil meget gerne have den stats- og regeringschef fremvist; det tror jeg bliver meget, meget vanskeligt.

Selvfølgelig skal vi gennemføre den her omstilling på en sådan måde, at de her ting går hånd i hånd. Det ville da være underligt andet end at argumentere for den politik, og det tror jeg da sådan set heller ikke at hr. Ole Hækkerup vil gøre.

Kl. 13:29

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

Spørgsmålet var i virkeligheden et andet. Spørgsmålet var: Hvis man lægger så mange forbehold ind for den grønne omstilling, kommer vi så virkelig foran? Bliver vi så ordentlig grønne frem for bare grønne? Et af de bedste eksempler på, at vi er ordentlig grønne, er jo lige præcis vindmølleeventyret, hvor vi markant har skilt os ud.

Jeg tror bare ikke, at man, hvis man havde lagt alle de forbehold ind, som statsministeren har lagt ind om konkurrenceevne og mest muligt for pengene osv., nogen sinde havde fået løbet vindmølleeventyret i gang. Og derfor er jeg, hvis man lægger de her principper til grund, bange for, at vi ikke får samlet det næste vindmølleeventyr op.

Derfor spørger jeg: Hvis man lægger alle de forbehold til grund, som statsministeren nævnte i sin åbningstale, havde vi så nogen sinde fået vindmølleeventyret?

Kl. 13:29

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:29

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Sådan mener jeg simpelt hen ikke man kan stille det op, for her er det jo, som om man forudsiger, at det, når vi siger, at ting skal gå hånd i hånd med konkurrenceevnen og beskæftigelsen, bliver voldsomt dyrt for Danmark. Der synes jeg da at vindmølleindustrien netop er det bedste eksempel på at det ikke behøver at blive, hvis vi kan gøre det her på en klog måde.

Jeg behøver ikke at minde spørgeren om, at når vi ser på vores overordnede cleantech-industri, udgør den jo altså 12 pct. af vores samlede vareeksport, og det er også sådan, at ud af de 12 pct. – når man ser på det samlet set – er det 60 pct., der går til det europæiske marked. Det er da præcis derfor, denne regering nu siger: Lad os i fællesskab også på europæisk plan arbejde for, at vi går til 30. For når vi gør det her i fællesskab, får vi et større marked, og så får vi også prisen på vedvarende energi ned.

Så på den måde går de ting altså meget fint hånd i hånd og er ikke en måde at sige på, at vi ikke ville have fået vindmølleeventyret dengang.

Kl. 13:30

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:30

Ole Hækkerup (S):

Men er det virkelig den filosofi, der kommer til udtryk hos statsministeren, når han siger, at indsatsen, når vi skal omstille til 100 pct. vedvarende energi, ikke må true konkurrenceevne og beskæftigelse og skal respektere princippet om sunde offentlige finanser og også skal give mest muligt for pengene?

Kl. 13:31

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:31

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Ja, det er den filosofi, der ligger bag. Men jeg må så også bare sige, at det selvfølgelig – selv om man måske ikke får point for det og bliver beskyldt for nøl og alt muligt andet – er en vanskelig balance at finde. For spørgeren ved jo lige så godt som jeg, at vi altså har områder inden for vores industri, som virkelig, virkelig vil få stor gavn af vores omstilling og stor gavn af, at resten af Europa omstiller sig.

Der er det klart, at vindmølleindustrien da bare er en, men vi har selvfølgelig også industrier i Danmark – tag procesindustrien – som jo mildest talt i forvejen har meget svært ved at klare sig i konkurrencen, og vi har ikke nogen interesse i, at de rykker arbejdspladser ud. Så derfor er det selvfølgelig også et afgørende spørgsmål, når vi skal se på, hvordan vi skruer de grønne afgifter sammen.

Kl. 13:31

Formanden :

Tak til hr. Ole Hækkerup.

Så er det hr. Ole Vagn Christensen med et spørgsmål til klima- og energiministeren. Værsgo.

Kl. 13:31

Spm. nr. US 9

Ole Vagn Christensen (S):

Mit spørgsmål drejer sig om udbygning af den vedvarende energi frem til 2020, og det handler om affaldet. Ifølge det forslag, der er lagt frem om 2020, ser det ud til, at der vil være en stigende affaldsmængde i forbindelse med den vedvarende energi. Kan ministeren forklare det forhold?

Kl. 13:32

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:32

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det er jo et emne, som vi også har diskuteret før her i salen. Det er jo sådan, at der er ved at blive indført et EU-direktiv inden for affaldsområdet, og det vil jo så åbne for, at erhvervsaffald nu i højere grad kan sælges over grænserne. Det er selvfølgelig noget, som vi må forholde os til i Danmark. Det er sådan, at vi selvfølgelig gerne vil fortsætte med at bruge så meget affald som overhovedet muligt, men nu skal vi altså være sikre på at få skabt et system, som så også tager højde for EU-direktivet, og derfor er regeringen i øjeblikket i fuldt sving med at se på en ny affaldsstrategi.

Kl. 13:32

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:33

Ole Vagn Christensen (S):

Det lyder interessant. Vil det sige, at når man har skrevet affaldsmængden op, hænger det i virkeligheden sammen med, at vi regner med en import af affald til vores kraft-varme-værker?

Kl. 13:33

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:33

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Sådan hænger det ikke sammen. Jeg prøvede bare at forklare, at vi jo altså står i den situation, at vi naturligvis her skal forholde os til nogle nye rammevilkår, der er inden for affaldssektoren. Vores holdning er jo klart den, at vi skal bevare den stærke danske affaldssektor, som vi har. Når man rejser ud, oplever man, at øjnene nærmest triller ud af hovedet på kollegaerne, når de finder ud af, hvad vi kan i Danmark med affaldet, altså at vi kan skabe grøn energi. Vi skal videre ad den vej, det kan jeg så sandelig sige.

Det er også sådan, at vi jo er helt enige om, at det gælder om at undgå at producere affald, det er det første. Det næste er så, at vi skal genanvende det, og hvis det så ikke er muligt, skal vi selvfølgelig

lig brænde det af. Så der er forskellige, hvad skal vi sige, niveauer i den her diskussion.

Kl. 13:33

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:34

Ole Vagn Christensen (S):

Når det stigende tal ikke er på baggrund af, at vi skal importere, er jeg nødt til at stille ministeren dette spørgsmål: Hvordan kan man få en stigende mængde affald, når miljøministeren arbejder på en plan, hvorefter man sådan set vil prøve at få større genindvinding? Er der så taget højde for det i det forslag, der er lagt frem om 2020?

Kl. 13:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg har jo også noteret mig, at der i dagspressen har været nogen, der nærmest har fået det til at lyde, som om der var udbrudt affaldskrig internt i regeringen. Det kan jeg altså afvise at der er. Vi bygger alle sammen på de samme tal, og det er jo så Miljøstyrelsens fremskrivninger. Det, der så bare er sket, kan man sige, er, at nu har Miljøstyrelsen opdateret deres tal efter sommerferien, og på den måde er vi så blevet klogere, og det må vi naturligvis tage højde for i vores samlede politik.

Kl. 13:34

Formanden :

Tak til hr. Ole Vagn Christensen.

I og med at medlemmerne har overholdt taletiden – helt usædvanligt – har hr. Per Husted også mulighed for her at få et spørgsmål til klima- og energiministeren.

Jeg kan godt forstå, at det giver lidt uro, at medlemmerne i den grad er i stand til at overholde taletiden, det er helt usædvanligt!

Hr. Per Husted, værsgo.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 10

Per Husted (S):

Det, jeg vil spørge om, er ambitionsniveauet. Er det at være foran, når vi i 2020 faktisk har de samme ambitioner som de andre lande? Skulle vi ikke se at få nogle ambitioner, der var lidt større, end de øvrige EU-lande har på klimaområdet?

Kl. 13:35

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:35

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Vi kan jo altid diskutere, hvad det vil sige at være ambitiøs, hvad det vil sige at ligge foran. Jeg må altså sige, at jeg har meget svært ved at se, at man kan blive fremstillet, som om man nøler og er bagud, når man nu som den eneste regering sammen med Storbritanniens i morgen i Luxembourg vil fremføre synspunktet om, at nu skal vi forsøge i EU i fællesskab at gå til de 30 pct. i 2020. Men som jeg så også flere gange har givet udtryk for, virker det desværre ikke, som om vi har den helt, helt store koalition bag os i det spørgsmål. Så der er i hvert fald nogle, der er væsentligt bag os, når vi ser på det samlede EU-felt.

Formanden :
Hr. Per Husted.

Per Husted (S):

Men det ændrer jo ikke ved, at vores ambitionsniveau ikke er højere. Det, jeg efterspørger, er, om ministeren ikke kunne tale mere for, at ambitionsniveauet blev hævet væsentligt. Nu har vi 2050, som jo selvfølgelig er en fin målsætning, men det kunne altså være interessant at få nogle mere klare udmeldinger om, hvordan vi når målene på den korte bane, f.eks. de første 10 år, og at vi vil være væsentlig mere ambitiøse. Det er fint nok, at vi er på niveau med England, men kunne det ikke være interessant, at vi var et skridt foran?

Formanden :
Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jo. Igen deler jeg ikke den præmis i spørgsmålet, at vi ikke er foran. Nu synes jeg godt, man må sige, at det naturligvis er afhængigt af, hvilket område man taler om. Vi ser jo i høj grad også – og det synes jeg kun vi skal være meget glade for i Danmark – at mange lande i Europa nu begynder at rykke på mange forskellige områder.

Men altså, jeg har svært ved at se, at man kan gøre det her på en anden måde. Efter at vi har fået Klimakommissionens rapport, har vi meldt ud, hvad årstallet skal være, det skal være 2050. Vi har også forsøgt at definere, hvordan vi ser på uafhængighed. Det kan man så være enig eller uenig i, men vi er i hvert fald kommet med et bud, hvori vi siger, at vi ikke vil være mere katolske end paven selv, undskyld udtrykket. Vi vil se på og forbeholde os muligheden for at blive klogere, og så vil vi naturligvis spille ud med konkrete mål, når vi kommer dertil, og det er jo bl.a., når vi kommer med vores indspil til energiaftalen.

Formanden :
Hr. Per Husted.

Per Husted (S):

Nu har vi gået længe og ventet på Klimakommissionens rapport, og det har sådan været argumentet for, at vi ikke har taget så mange initiativer. Nu har vi i tidligere spørgsmål i dag fået det svar, at vi nu skal have bearbejdet det her væsentligt, inden vi kan spille ud igen, og det vil sige, at vi nu har udskudt det lidt igen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille et meget konkret spørgsmål i forlængelse af det tidligere. Det er: Hvilke områder er det konkret, at ministeren ser vi skal være frontløbere inden for – altså konkrete områder?

Formanden :
Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det svarer jeg da meget gerne på. Selvfølgelig er det jo sådan, at vi stadig nærstuderer Klimakommissionens rapport. Det håber jeg så sandelig også at man gør i spørgerens parti – det er jeg nu egentlig ret sikker på – for der er mange gode ting i den, mange analyser, vi ikke har haft mulighed for at nærstudere endnu. Men jeg vil da godt sige her, hvad jeg synes vi kommer til at fokusere meget på: mere havvind, mere biomasse, og så skal vi blive endnu bedre til at spare

Kl. 13:36

på energien. Og der ser jeg jo især hele diskussionen om et smart grid som værende central, og det er derfor, jeg allerede har taget nogle initiativer inden for det felt.

Kl. 13:36

Så derfor køber jeg heller ikke præmissen om, at vi bare har sidet og ventet på Klimakommissionen, vi har så sandelig taget beslutninger, i øvrigt mange gange sammen med oppositionen, bare tænk på beslutningen om at opføre en ny havvindmøllepark såsom den på Anholt.

Kl. 13:39

Formanden :

Tak til hr. Per Husted. Så ved jeg ikke, om hr. Benny Engelbrecht er her. Vi kommer det hurtigere igennem end forventet, men hvis ikke hr. Benny Engelbrecht er i lokalet, siger vi tak til klima- og energiministeren, som dog ikke skal forlade salen.

Næste spørgsmål er nemlig til ministeren for ligestilling, og her er første spørger fru Julie Rademacher. Værsgo.

Kl. 13:39

Spm. nr. US 11

Julie Rademacher (S):

Vi bliver lidt på den scene, som jeg forstår at både ministeren for ligestilling og jeg deler, og det er den europæiske scene, EU. Jeg har deltaget i mange møder med ligestillingsministeren som oplægsholder, hvor EU har været det bærende tema – også integrationen i det europæiske samarbejde.

Derfor kunne jeg rigtig godt tænke mig i dag at belyse problemstillingen i forhold til det direktiv, der er blevet fremsat til bekæmpelse af menneskehandel i netop EU. Det direktiv vil sikre og lægger op til, at der slås hårdere ned på bagmænd i forhold til menneskehandel, at ofrene får bedre hjælp, og ikke mindst at EU-landene arbejder bedre og mere systematisk sammen i bekæmpelsen af menneskehandel. Det vil selvfølgelig hjælpe på, at tusindvis af kvinder, børn og også mænd i hele verden bliver henvist til et liv i decideret slaveri.

Derfor vil jeg spørge ministeren for ligestilling, som også er kendt som en stor tilhænger af det europæiske samarbejde, om ikke det er ærgerligt, at fordi vi netop står uden for retsproblematikken på det her område og har retsforbeholdet, så er vi ikke helt naturligt med i sådan et samarbejde og er nødt til at stå udenfor. Hvad vil ministeren gøre? kunne man spørge åbent, men mere konkret: Vil ligestillingsministeren ikke slå et slag for, at regeringen indstiller, at vi får afskaffet retsforbeholdet i EU, bl.a. med begrundelse i det nævnte direktiv her?

Kl. 13:41

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:41

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Jeg erindrer faktisk også mange gode debatter med spørgeren om EU. Jeg er sikker på, at vi også får en god debat her om det spørgsmål.

Der er ingen tvivl om, at set fra min stol som ligestillingsminister er menneskehandel noget af det, som vi virkelig nu skal lægge os i selen for at bekæmpe. Jeg er helt enig med FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, der har betegnet det her som vor tids slavehandel, og jeg er også enig med de forskere, der påpeger, at omfanget er større end den oprindelige slavehandel.

Så er det også rigtigt, at jeg selvfølgelig er tilhænger af det europæiske samarbejde. Det har dog aldrig været sådan, at den støtte til EU bare har været sådan, at jeg har støttet op om alt, hvad der kom

Kl. 13:38

Kl. 13:38

fra systemet. Selvfølgelig skal man da se på det helt, helt konkrete direktiv. Det skal vi da også gøre i den her sammenhæng.

Så er det sådan, at det er justitsministeren, der sidder med det her direktiv, og hvordan og hvorledes vi kommer af med de fire undtagelser, tager jeg selvfølgelig meget gerne en debat om. Men det fører måske en anelse vidt at spørge ligestillingsministeren om det lige her og nu.

Kl. 13:42

Formanden :

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:42

Julie Rademacher (S):

Jeg mener faktisk i høj grad, at med det nævnte direktiv har vi netop her en sag, der ikke bare vedrører ligestilling, men som også i høj grad handler om EU. Jeg synes bare, at det er ærgerligt at se, at ligestillingsministeren, fru Lykke Friis, desværre sådan fralægger sig sine ellers gældende principper, når det er, at man sidder i regeringen og tænker: Nej nej, det må bare være op til justitsministeren. Der må da komme et initiativ herfra, hvis det netop er det, der er vores vision som personer og som politikere, at vi også får gjort det til gældende lov både i Danmark og i EU.

Hvad netop angår Danmarks placering, kunne jeg godt tænke mig at vide, om ministeren ikke synes, at det er lidt pinligt, at vi stadig væk ligger i bunden, når det kommer til ligestilling i Norden. Det viser sig igen i en ny rapport fra World Economic Forum, der er udkommet i dag, at vi stadig væk ligger i bunden i Norden. Jeg har igennem snart flere år foreslået en række initiativer, som netop kunne få Danmark op, så jeg vil høre, om ministeren ikke synes, at det er pinligt, og om ministeren har nye initiativer for at få ligestilling prioriteret højere i Danmark.

Kl. 13:43

Formanden :

Vi må huske, at ministre tiltales alene ved ministertitel. Det er ministeren for ligestilling, værsgo.

Kl. 13:44

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tak. Vi kom lidt vidt omkring, men jeg skal prøve på at se, om jeg dog ikke kan rumme det.

Altså, lige med hensyn til det første fralægger jeg mig bestemt ikke ansvaret. Jeg sagde bare, at hvad angår det helt, helt konkrete initiativ eller direktiv, er det jo altså justitsministeren, der sidder med den sag lige her og nu. Det, jeg gør, er i høj grad at koordinere vores overordnede arbejde, hvor vi jo skal i fuld sving med at se på en ny strategi, hvad angår menneskehandel.

Så kommer spørgsmålet om den her nye undersøgelse fra World Economic Forum, om ikke det er pinligt. Nu ved jeg ikke helt, om jeg ville bruge udtrykket pinligt, jeg tror ikke, at jeg nødvendigvis ville skamme mig over at ligge som nummer syv i en global undersøgelse. Men jeg synes egentlig, at jeg vil anbefale spørgeren måske lige at gå lidt længere ned i metodikken af undersøgelsen. Jeg skal med det samme sige, at jeg ikke helt har nået det endnu. Men jeg vil dog sige, at når det handler om en undersøgelse, der viser, at det går bedre med ligestillingen i Lesotho, end det gør i Tyskland, vil jeg sådan lige pr. instinkt spørge: Hvad er det mon lige, der ligger bag her?

Kl. 13:45

Formanden :

Fru Julie Rademacher.

Julie Rademacher (S):

Der er jo ingen tvivl om, at vi fortsat ligger i bunden i Norden, bl.a. fordi mange andre nordiske lande har været bedre til f.eks. at fokusere på at få flere kvinder på topposter, ikke bare i erhvervslivet, men også i politik. Det har været ved bl.a. at indføre former for kønskvo- tering og ved at have haft langt mere fokus på det. Det har også været et prioriteret område i de andre nordiske regeringer, hvor det, som jeg vurderer det, ikke har været prioriteret specielt højt af den danske regering. Så jeg synes, det er ærgerligt, at vi stadig væk ligger som nummer sjok i Norden.

Det er netop, fordi vi som danskere i vores selvbevidsthed har sådan en helt grundlæggende holdning om, at vi er gode til ligestilling i Danmark og vi har fået kvinderne ind på arbejdsmarkedet. Ja, men vi har ikke udviklet os rigtig meget siden. Så jeg kunne bare godt tænke mig, at vi får en ligestillingsdagsorden, hvor vi fokuserer mere fremadrettet på, hvad det egentlig er, vi gerne vil. Her ser jeg bare, at man i de andre nordiske lande er langt foran os. Derfor mener jeg også, at det er lidt pinligt for den danske regering, når man nu har siddet siden 2001.

Kl. 13:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:46

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg vil bare lige have en sløjfe med, hvis vi siden hen får en diskussion om kvoter på europæisk plan, så der vil jeg bare lige have taget til referat, så at sige, i hvert fald hos fru Julie Rademacher, at man altså godt kan være tilhænger af EU og samtidig være imod, hvis Kommissionen skulle gøre alvor af at foreslå, at vi skulle indføre kvoter. Det er bare, så vi lige har fået sat det på plads. Nu er det jo ikke sikkert, at Kommissionen kommer til at gøre det. Jeg har med glæde noteret mig, at kommissær Vivian Reding har trukket lidt i land med hensyn til nogle af de udsagn, hun er kommet med.

Helt konkret til spørgsmålet vil jeg igen sige, at det jo ikke er underligt, at vi ligger, hvor vi ligger, i Norden, for vi benytter os ikke af nogle af de instrumenter, som man f.eks. har gjort i Norge, nemlig at indføre kvoter. Ergo boner de selvfølgelig mere ud, når man så ser på, hvor mange kvinder de har på ledelsesgangen, rent kvantitativt. Nu begynder vi ikke at diskutere, om de så har formået at få flere kvinder på direktiongangene, for vi ved jo, at det har de rent faktisk ikke.

Her har vi sådan set en uenighed, og det er klart, at jeg jo ikke som dansk ligestillingsminister vil kæmpe mig op ad en eller anden rangliste, hvis det så betyder, at jeg skal ty til nogle lovgivningstil- tag, som jeg mildest talt ikke er enig i. Derfor mener jeg ikke, at det er pinligt. Derfor mener jeg, at vi ligger der, hvor vi skal ligge, men selvfølgelig håber jeg, at vi kunne rykke ved hjælp af andre initia- ver, såsom »Operation Kædereaktion«, som jeg har annonceret.

Kl. 13:47

Formanden :

Tak til fru Julie Rademacher.

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge, også med spørgsmål til mini- steren for ligestilling. Værsgo.

Kl. 13:48

Spm. nr. US 12

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der ligger en større bombe under det danske velfærdssamfund – ja, det gør der i forhold til at rekruttere veluddannet arbejdskraft på sigt.

Jeg ved, at ligestillingsministeren også er fuldt bevidst om det, for ellers havde ministeren jo ikke skrevet i sin Perspektiv- og handlingsplan, at vi skulle kigge på at få alle talenter i spil.

Nu er det sådan, at Det Politisk-Økonomiske Udvalg her i Folketinget for nylig holdt en konference om ligestilling, eller om manglen på samme, i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet, og det, der fortsat er det helt store problem, er, at det kun er 37 pct. af drengene, der tager en videregående uddannelse.

I den forbindelse var der en uddannelsesforsker, der var inde på, at der ikke er nogen, der opfordrer drengene til at se sig mere om i stedet for fokusere på de traditionelt maskuline uddannelser. Der er ingen, der taler om, at man også kan kvalificere sig uden for det traditionelle uddannelsessystem. Drengene får i et vist omfang lov til at identificere sig med sådan en antiskolekultur, der hænger ved, og ingen kigger for alvor på, hvad der motiverer unge til at uddanne sig.

Så er det, at jeg godt ved, at ligestillingsministeren spekulerer som en gal på, hvad vi skal gøre for at dæmme op for den her problemstilling i både grundskolen, ungdomsuddannelsessystemet og på de videregående uddannelser.

Men det, jeg savner, er, at den her ambitiøse ligestillingsminister, som vi jo har, kommer med noget konkret. Nu har ligestillingsministeren haft en chance for at sætte sig til rette i sædet, og jeg kunne så godt tænke mig, at vi snart fik nogle konkrete bud på, hvad det er, vi kan gøre for at dæmme op for de her skævheder i uddannelsessystemet. Oppositionen har nogle bud på det, og vi stiller dem gerne til rådighed, men hvad er det, ministeren har tænkt sig?

Kl. 13:49

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:49

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jamen jeg kan bekræfte spørgeren i, at det så sandelig er noget, der ligger mig på sinde, og jeg kan også bekræfte, at jeg spekulerer som en gal. Jeg må helt overordnet sige, at jeg ikke tror, der er nogen let løsning på det her, og det tror jeg egentlig også godt vi er enige om. For når vi tager op i helikopteren og ser ud over verden, må vi jo altså konstatere, at det, at vi i høj grad taber drenge og unge mænd i vores uddannelsessystem, ikke er noget dansk fænomen, det ser vi sådan set hele vejen rundt. Derfor kører der i øjeblikket nogle meget, meget principielle debatter i internationale tidsskrifter om, om det hænger sammen med, at kvinder er bedre til at tilpasse sig det her informations- og videnssamfund, vi lever i.

Det tror jeg måske nok fører lidt for vidt. Jeg tror, at det, jeg vil koncentrere mig om, er her og nu – og det er så helt konkret – at få afsluttet den undersøgelse, der jo også står om i Perspektiv- og handlingsplanen, og som går ud på at se på, hvad der rent faktisk sker med de drenge, som afslutter en gymnasieuddannelse, og hvor de går hen.

Så har jeg noget viden, og når jeg har noget viden, er jeg i stand til at handle. Det er lidt vanskeligt at tage store initiativer, hvis ikke man har den viden på forhånd.

Kl. 13:50

Formanden :
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:50

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtigt, at det ikke er noget dansk fænomen, at der er et kønsopdelt arbejdsmarked, og at der er et kønsopdelt uddannelsessystem, men jeg vil lige indskyde, at det er et dansk fænomen, at man som det eneste land i Europa sparer på uddannelse, hvor alle andre investerer i uddannelse i disse år. Den genopretningsplan, regeringen har

lagt frem, er jo et udtryk for enorme besparelser på uddannelsesområdet. Men det er ikke det, vi skal diskutere.

Det, vi skal diskutere, er, at der faktisk ligger tilgængelig viden om, hvad det lige præcis er, der sker med drengene i grundskolen. De udvikler sådan en antiskolekultur, som der nævnes. De synes, det er mere smart at være sådan en, der taler læreren lidt imod, at det er smart at rende rundt i klassen, og det er meget, meget svært at være den dreng, der laver lektier, for han bliver kaldt stræber og nørd og det, der er værre. Alle de der ting ved vi alt om, for det har uddannelses- og kønsforskere faktisk kortlagt for os, og de er også kommet med bud på, hvad vi kan sætte ind med; vi kan sætte ind på pædagoguddannelsen, på læreruddannelsen, vi kan have fagkonsulenter i grundskolen med fokus på køn, vi kan integrere spørgsmålet om ligestilling og køn i grundskoleundervisningen.

Men der er jo ikke rigtig nogen initiativer på vej, og det passer jo ikke, at ministeren er nødt til at vente på en ny undersøgelse, for der ligger rigtig meget viden på området. Hvorfor bruger ministeren ikke den viden, der ligger?

Kl. 13:51

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:51

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Nu er det heller ikke sådan, at man *kun* venter på en undersøgelse. Med hensyn til nogle konkrete initiativer er noget, som jeg ikke nævnte, men som jeg tror – og der er jeg måske belastet lidt af viden fra tidligere virke – virkelig betyder noget for unge mennesker, når de skal vælge deres uddannelse, at de rent faktisk kommer ud på en uddannelsesinstitution, at de kommer til at tale med en studerende, og at de ser, hvordan lokalerne ser ud.

Derfor er præcis et af de initiativer, som jeg er i fuld sving med, og som skal være til gavn for vores drenge, men også for vores piger, at skruet et pilotprojekt sammen, hvor vi får en slags erhvervspraktik, hvor unge fra 7., 8. eller 9. klasse, afhængigt af hvor vi lægger os hen, kommer ud på en uddannelsesinstitution, kommer hen og ser, hvad man rent faktisk laver f.eks. som ingeniør. Der kommer man så hen og ser en virksomhed. Sådan nogle ting tror jeg personligt virker, og det tror jeg sågar også der er belæg for at sige.

Kl. 13:52

Formanden :
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:52

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det gode ved de der forslag er så, at de findes i forvejen. Vi har jo haft en vejledningslov og brobygning i 8., 9. og 10. klasse i grundskolen i årevis. Det er jo ikke noget nyt, at man kommer ud på uddannelsesinstitutionerne og ser, hvad der foregår der, det er slet ikke noget nyt, og det er også noget, vi støtter op om. Men ligefrem at kalde det ligestillingsinitiativer synes jeg måske er en tilsnigelse.

Der er jo nogle andre ting, der forhindrer, at drengene indgår i en naturlig uddannelseskultur i det danske samfund, og det er lige præcis de der ting, der er kortlagt, nemlig at drengene føler, at den der uddannelseskultur ikke er interessant for dem. Så kan det godt være, at de besøger uddannelsesinstitutionen, men det får dem altså ikke til at søge optagelse. Derfor kunne jeg godt tænke mig nogle konkrete initiativer fra ligestillingsministeren, som for det første ikke findes i forvejen, for det gør altså brobygning i grundskolen og på ungdomsuddannelserne og på de videregående uddannelser, og som vi for det andet får snart. Kunne ministeren komme ind på det?

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:53 **Formanden :**
Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Ja, men det kan jo tænkes, at spørgeren har mere viden, end jeg har, det skal jeg bestemt ikke på nogen som helst måde på forhånd sige ikke skulle være tilfældet. Jeg vil dog sige, at jeg har ladet mig inspirere af, hvad man har indført på Aarhus Universitet, hvilket altså er, at man har indført en erhvervspraktikordning for 7., 8. og 9. klasse på Det Naturvidenskabelige Fakultet. Det, der så har været min idé i fælles udvikling selvfølgelig med både erhvervsliv og med universiteter, er at se på, hvordan vi kan bygge videre på det. Det kunne være ved at lave et system, hvor man ikke alene kommer på en uddannelsesinstitution, for det har vi selvfølgelig i forvejen, men kommer rundt mange forskellige steder.

Hvis jeg tager det område fra før – hvis jeg kan få lov til at skifte kasket – altså klima og energi, vil jeg sige, at der jo er mange steder, man kan komme hen. Man kan komme til forskellige virksomheder, man kan komme til forskningsinstitutioner, der arbejder med det sektorpolitiske osv. derudad. Så jeg tror nu ikke, at man kan sige, at det er noget, vi fuldstændig har.

Nu har jeg jo de initiativer, der står i min Perspektiv- og handlingsplan, og det er selvfølgelig dem, som jeg skal stå for at gennemføre, men jeg vil så også sige, at nu har jeg den store fornøjelse at være ligestillingsminister, og det betyder, at jeg skal være i tæt dialog med mine ministerkolleger, og vi ved jo så også, at der er et arbejde i gang, bl.a. er der nedsat en gruppe under undervisningsministeren, der skal se på talent, og der er jo ingen tvivl om, at den gruppe, der skal se på talent, også kommer til at se på hele spørgsmålet om, hvad vi kan gøre for vores drenge i uddannelsessystemet.

Kl. 13:55

Formanden :

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge, og tak til ministeren for ligestilling. Hermed sluttede spørgetimen. Der bliver her en kort pause frem til kl. 14.00, hvor mødet genoptages.

:

Mødet er udsat. (Kl. 13:55).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Jeg kan oplyse, at spørgsmål nr. 12 og 17 på dagsordenen af Orla Hav og spørgsmål nr. 22 og 23 af Pernille Vigsø Bagge efter spørgernes ønske overgår til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er til statsministeren stillet af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 89

1) Til statsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener statsministeren, at Rigsrevisionen skal have adgang til de materialer, den måtte efterspørge til grundlag for sit arbejde?

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin enkelthed: Mener statsministeren, at Rigsrevisionen skal have adgang til de materialer, den måtte efterspørge til grundlag for sit arbejde?

Kl. 14:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja.

Kl. 14:00

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:00

Morten Bødskov (S):

Det tænkte jeg nemlig nok, og det er faktisk udmærket, at statsministeren er ved at gøre det til en vane at svare kort og præcist. Vi kunne ønske, at det måtte smitte af på den øvrige del af regeringen, også når vi står her i Folketingssalen, men det tager vi, når det kommer.

Det er en alvorlig sag, som er en udløber af det her spørgsmål, nemlig en sag, som jo i den grad har sat spørgsmålstegn ved regeringens embedsførelse, altså spørgsmål om de mange særlige rådgivere, som regeringen efterhånden har ansat, og deres vilje til at overholde de regler, de er ansat under og på, ministres evne, vil nogle måske sige, andre vil sige vilje, til at overholde love og regler, eksempelvis at man skal sige sandheden over for Folketinget, og ikke mindst også, at Rigsrevisionen skal have de materialer, som der bliver efterspurgt som grundlag for arbejdet.

Så er der selvfølgelig hele diskussionen om den såkaldte overbetalingssag, altså om privatsygehusene er blevet overbetalt. Jeg stiller det her spørgsmål, om Rigsrevisionen skal have alle materialer som grundlag for sit arbejde, ikke mindst med henblik på den konkrete sag, i hvilken statsministeren jo tidligere har sagt, at man i forbindelse med regeringsgrundlaget i 2007 nedsatte et arbejdsudvalg, der skulle se på en mere fair konkurrence mellem offentlige og private sygehuse. Der er mit spørgsmål i forlængelse af det arbejde og den her sag ganske enkelt, om statsministeren har haft adgang til eller selv har haft resultatet af arbejdet i det her udvalg, altså den efterhånden berømte rapport, som kom fra Sundhedsministeriet, og som man forstår var færdigudarbejdet den 27. februar 2009.

Kl. 14:02

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Spørgsmålet går jo på, om rigsrevisor skal have det materiale, rigsrevisor ønsker sig, og det har jeg svaret fuldstændig udtømmende på. Det skal rigsrevisor. Det har jeg også tilkendegivet i en række omgange, senest under Folketingets åbningsdebat, og det er jo også indholdet af den skrivelse, som indenrigs- og sundhedsministeren har oversendt til rigsrevisor. Så jeg har svaret på spørgsmålet.

Kl. 14:03

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:03

Morten Bødskov (S):

Man kan sige, at det jo selvfølgelig er meget relevant i den konkrete sag at finde ud af, om statsministeren har haft eller har haft adgang til den her rapport, fordi årsagen til, at spørgsmålet er rejst, jo selv-sagt er, at der har været sat meget, meget store spørgsmålstegn ved, om Rigsrevisionen overhovedet har fået materialet eller har fået det i tide. Derfor undrer det mig sådan set, at statsministeren ikke bare kan svare helt konkret på spørgsmålet: Har statsministeren haft adgang til den her rapport, eller har man haft den til at ligge foran sig?

Det er et meget, meget enkelt spørgsmål, fordi statsministeren jo har brugt tid på at forklare, at man har været vidnende om arbejdet. I sidste spørgerunde her sidste onsdag sagde statsministeren til mig, at man i god tid var orienteret eller vidende om det samlede resultat af udvalgsarbejdet i regeringen. Så derfor er spørgsmålet til statsministeren bare ganske enkelt: Har statsministeren på sit bord haft den rapport, som altså var færdig den 27. februar, forstår vi på pressen, og som var udkommet af det regeringsarbejde, som statsministeren selv har været med til at sætte i værk, eller har statsministeren haft adgang til denne rapport?

Kl. 14:04

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det er ikke spørgsmålet. Spørgsmålet er: Mener statsministeren, at Rigsrevisionen skal have adgang til de materialer, den måtte efter-spørge til grundlag for sit arbejde? Og det har jeg svaret på.

Det forholder sig jo sådan om det konkrete materiale, som er ud-arbejdet i Sundhedsministeriet, at det er oversendt til rigsrevisor. Det blev det den 2. juli 2009, hvorefter det så i øvrigt også blev offentliggjort den 28. oktober 2009. Det betyder jo, at det materiale, den ikkefærdige rapport, var kendt på det tidspunkt, nemlig den 27. november 2009, hvor Rigsrevisionen afgav sit afsluttende notat til Statsrevisorerne, ligesom det i øvrigt også var kendt af alle, da Folketinget sidste år i december havde en forespørgsel om den her sag i sin substans.

Omkring sagen i sin substans kan jeg gentage her, hvad jeg har sagt tidligere, at det forholder sig sådan, at regeringen i forbindelse med regeringsgrundlaget 2007 tilkendegav, at man ønskede et nyt samspil mellem det offentlige og det private sundhedsvæsen. I sommeren 2008 suspenderede jeg det frie sygehusvalg i en aftale med regionerne i lyset af konflikten i foråret 2008, og oven på det, dvs. oven på regeringsgrundlaget og suspensionen af det udvidede frie sygehusvalg, fandt der et arbejde sted i regeringen, som blev konkluderet den 1. april 2009, og som førte til det system, vi kender i dag.

Kl. 14:06

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1. Hov, er der en gang mere? O.k., så er der mulighed for at stille yderligere et supplerende spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:06

Morten Bødskov (S):

Nu nævnte statsministeren jo så selv den pågældende rapport. Årsagen til, at jeg spørger, er jo, at statsministeren, da vi som sagt var sammen sidst i salen, hvis man må udlægge det sådan – i hvert fald i forhold til at stille et par spørgsmål – sagde til mig:

Men altså, for det gode samarbejdes skyld kan jeg jo sige, at jeg er blevet bekendt med alle de overvejelser, der samlet set har været i regeringen, i god tid inden vi kunne indgå den aftale med Danske

Regioner, som skulle sikre, at der var nogle brugbare regler, når det frie valg blev genindført. Den aftale blev indgået den 1. april 2009.

Det er jo rigtigt, og det var også det, statsministeren sagde her. Så er det vel rimeligt at undre sig over det, når man selv i et regeringsgrundlag har været med til at igangsætte et udvalgsarbejde, som skulle finde grundlaget for en mere fair konkurrence – reduktionen af priserne – at man som finansminister ikke interesserer sig for resultatet af det arbejde, for det må vel være det, der er konklusionen.

Er det virkelig sådan, at den nuværende statsminister, daværende finansminister, da man indgår forhandlinger med Danske Regioner om et nyt takstsystem, ikke har siddet med den rapport, som var lige nøjagtig målrettet de forhandlinger? Så derfor er spørgsmålet jo bare helt enkelt: Har statsministeren, da han var finansminister, haft denne rapport, inden man igangsatte forhandlingerne om det nye takstsystem med Danske Regioner, som blev afsluttet 1. april 2009?

Kl. 14:08

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ved jeg ikke, om spørgeren har læst materialet, altså det foreløbige arbejde, der er lavet i Sundhedsministeriet, som det jo var på det pågældende tidspunkt. Hvis spørgeren har gjort det, vil man kunne hæfte sig ved, at det jo kredser om at introducere referencetakster som afsæt for forhandlinger med de private sygehuse – altså, i stedet for at tage afsæt i offentlige gennemsnitsomkostninger så tage afsæt i prisen, vi selv kan lave hofter til i f.eks. den billigste fjerdedel eller den billigste tredjedel eller en anden andel af det offentlige sygehusvæsen. Det er jo præcis den tanke, som er sat igennem i den aftale, som jeg selv har indgået med Danske Regioner den 1. april 2009, som jo går ud på, at man, når man genindfører det udvidede frie sygehusvalg i sommeren 2009, for så vidt angår det første halvår, skal forhandle takster med afsæt i de udbudspriser, man har opnået under suspensionen, og at man fra den 1. januar 2010 skal gøre det med afsæt i referencetakster.

Om jeg konkret har haft hele den rapport eller ekstrakter af den, skal jeg ikke stå og teste min hukommelse på, fordi det sådan set ikke er relevant. Det, der er relevant, er, at regeringen har haft et arbejde, som er mundet ud i, at regeringen har truffet nogle beslutninger, der er omsat i en aftale den 1. april 2009 på et tidspunkt, hvor der ikke var noget frit sygehusvalg.

Og så er der en anden diskussion, og det er sådan set den, spørgeren spurgte til, der handler om, hvorvidt det materiale så er stillet til rådighed for rigsrevisor. Om det kan jeg sige helt klart, at jeg ikke har haft nogen lod og del i betjeningen af rigsrevisor i den pågældende sag. Det er et mellemværende mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, som jeg allerede har sagt, at den konkrete ikkefærdiggjorte rapport er overleveret til rigsrevisor. Det er sket på et tidspunkt, hvor rigsrevisor har lavet sit første arbejde, men altså på et tidspunkt, der ligger forud for, at Statsrevisorerne har forholdt sig til rapporten for rigsrevisor.

Kl. 14:10

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også stillet til statsministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 90

2) Til statsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Agter statsministeren at tage særlige initiativer for at genoprette tillidsforholdet mellem regeringen og Rigsrevisionen?

Formanden :

Hr. Morten Bødskov for at læse spørgsmålet op, værsgo.

Kl. 14:10

Morten Bødskov (S):

Det lyder i al sin enkelhed:

Agter statsministeren at tage særlige initiativer for at genoprette tillidsforholdet mellem regeringen og Rigsrevisionen?

Kl. 14:10

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet har baggrund i sagen om betalingen af privathospitalerne, og derfor kan jeg som svar på det spørgsmål i det hele henvise til det brev, som indenrigs- og sundhedsministeren den 7. oktober 2010 sendte til rigsrevisor, og som jeg formoder at spørgeren er bekendt med.

Kl. 14:10

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:10

Morten Bødskov (S):

Det er fuldstændig rigtigt, som statsministeren siger, at spørgsmålet her tager sit afsæt i sagen om, nogle vil sige betalingen af privathospitalerne, og andre vil sige overbetalingen af privathospitalerne, for det var jo det, som rigsrevisor var inde at undersøge.

Jeg må sige, at når man ser på den sagsgang, der har været, er det vel næppe, fordi det strutter af tillid mellem regeringens medlemmer, regeringen som sådan og Rigsrevisionen. Jeg havde dog forventet, at statsministeren efter en sådan omgang nu i dag ville bruge lejligheden til at forklare Folketinget, hvad man har tænkt sig gøre i fremtiden, for at tillidsforholdet mellem Rigsrevisionen og regeringen som sådan kunne blive genoprettet. For det er jo ikke små ord, som er fløjet gennem luften, tværtimod. Altså, nu har jeg godt nok kun været herinde i 9 år, men har dog aldrig nogen sinde hørt udtalelser af den karakter, som er kommet fra rigsrevisor om den behandling, man har fået af den nuværende regering.

Mit første spørgsmål til statsministeren ligger i forlængelse af nogle af de udtalelser, der er kommet. F.eks. sagde sundhedsministeren til Politiken den 6. oktober, at selv om rigsrevisor havde fået det her materiale, ville det ikke have ændret ved hans konklusion. Men rigsrevisor siger i selv samme artikel, at det helt bestemt havde styrket konklusionerne i hans egen beretning om privathospitalerne, hvis han har fået materialet. Hvordan kan regeringen sige, at det ikke havde ændret hans konklusion, når rigsrevisor er af den opfattelse, »at det »helt bestemt« havde styrket konklusionerne i hans egen beretning om privathospitalerne«?

Kl. 14:13

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis spørgeren har et ønske om at få et nærmere indblik i, hvad der gemmer sig bag indenrigs- og sundhedsministerens udtalelse, som er taget ud af en sammenhæng, må man jo rette spørgsmålet til indenrigs- og sundhedsministeren. Jeg kan sige helt generelt, hvad jeg al-

lerede sagde ved Folketingets åbningsdebat – og derfor er der sådan set ikke nogen grund til at gentage det her, når det nu efterspørges, at jeg bruger lejligheden til over for Folketinget at sætte nogle ting på plads, for det har jeg allerede gjort – at regeringen ønsker et, det siger sig selv, gnidningsfrit samarbejde med Rigsrevisionen, og til det hører jo også, at rigsrevisor uden ophold får det materiale, som rigsrevisor efterspørger.

Materialet i den her konkrete sag er udleveret, men det er udleveret på et senere tidspunkt, dog på et tidspunkt, der ligger forud for Statsrevisorernes endelige behandling af den her sag. Det er jo også baggrunden for, at der sidste sommer, da det her pågik, var en debat, også i offentligheden, om de her ting, en debat, som rigsrevisor deltog i, også med konkrete citater, som muligvis har givet anledning til, at indenrigs- og sundhedsministeren har sagt, som han har sagt. Men det er ikke en polemik, som jeg i øvrigt ønsker at indgå i.

Spørgsmålet fra spørgeren her i dag går på tillidsforholdet mellem regeringen og Rigsrevisionen, og sådan et ønsker vi at have.

Kl. 14:14

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:14

Morten Bødskov (S):

Altså, nu handler det her ikke om Statsrevisorerne. Det handler om Rigsrevisionen, som opererer på et lovgrundlag, som er vedtaget i enighed i Folketinget, hvorefter rigsrevisor skal have det materiale, som efter den pågældendes, altså rigsrevisors, eget skøn er af betydning for udførelsen af dennes hverv. Det er ordret det, der står i lovgivningen – jeg tror, det står tre til fem steder i lovgrundlaget. Derfor skal han have det, når han beder om det. Han skal ikke have det, når han har afsluttet sin beretning.

Han får det, når det er belejligt for regeringen, efter at beretningen er afsluttet, men ikke sendt til Statsrevisorerne. Altså, det er jo en underlig tolkning af loven.

Derfor handler det første konkrete spørgsmål om, at i henhold til lovgrundlaget for rigsrevisors arbejde må konklusionen fra statsministerens side da efter det her forløb være, at rigsrevisors ønske om at få de her oplysninger udleveret til ham i overensstemmelse med gældende lovgivning ikke er blevet opfyldt. Det kan man svare ja eller nej til.

Kl. 14:16

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan i det hele henvise til det brev, som indenrigs- og sundhedsministeren har oversendt til rigsrevisor Henrik Otbo, og hvor indenrigs- og sundhedsministeren jo beklager det forhold, at det pågældende forberedende arbejde, den ikke færdiggjorte rapport, ikke er oversendt på et tidligere tidspunkt.

Kl. 14:16

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:16

Morten Bødskov (S):

Men undskyld mig, vil jeg sige til statsministeren, er vi ikke ved at være lidt langt ude? Det her land bygger jo på et lovgrundlag, bygger på en regeringsførelse, som bl.a. skal læne sig op ad en rigsrevisorlov, hvor rigsrevisor skal have det materiale, som efter hans eget skøn er af betydning for, at han kan udføre sit arbejde. Det skal han

ikke have, når regeringen mener at han skal have det. Det skal han have, når han selv mener han skal have det. Og så kan vi ikke få statsministeren til at svare på, om det faktisk, at rigsrevisor ikke har fået det materiale, som han bad om, i tide, og at udleveringen kom for sent, og efter at Rigsrevisionen bad om det, er i overensstemmelse med lovgivningen, lige så vel som vi sidste onsdag ikke kunne få statsministeren til at svare på, om det svar, udenrigsministeren, som indrømmede, at hun ikke havde svaret fyldestgørende og præcist til Folketinget, havde afgivet til hr. Jonas Dahl, var afgivet i overensstemmelse med ministeransvarlighedsloven.

Er det sådan, at statsministeren opererer i sit helt eget univers og ikke bare kan svare konkret, når der nu står her, at rigsrevisor skal have materialet, når han skønner det nødvendigt? Så skal han have det, og ikke først, når regeringen mener han skal have det. Kan vi ikke bare få svar på: Er udleveringen og hele processen med efterspørgslen og udleveringen af det her materiale sket efter lovgivningen for rigsrevisors arbejde – ja eller nej?

Kl. 14:18

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, det er spørgeren, der lever i sit eget univers, og som slet ikke lytter til, hvad der bliver sagt. Jeg har i det hele henvist til det brev, som indenrigs- og sundhedsministeren har oversendt til rigsrevisor, og som jeg vil tro at spørgeren har læst. I det står der: » ... må jeg derfor meget beklage, at der er opstået en situation, hvor Rigsrevisionen finder, at ministeriet ikke tilstrækkelig tidligt har udleveret materiale, som Rigsrevisionen har efterspurgt. Det ligger mig meget på sinde, at der ikke i fremtiden opstår en lignende situation.«

Så fremgår det senere, og det er jo sådan en slags forklaring, sådan læser jeg det i hvert fald:

»Når ministeriet ikke udleverede det omhandlede materiale, før Rigsrevisionen henvendte sig den 2. juli 2009, kan det imidlertid ses i lyset af, at det interne udredningsarbejde – i forlængelse af regeringsgrundlaget – gik ud på at finde en ny model for fastsættelse af de såkaldte referencetakster, som kunne danne et bedre grundlag for de offentlige DRG-takster for fremtidige forhandlinger mellem Danske Regioner og de private sygehuse. Der var altså tale om et arbejde, som var fremadrettet, hvor Rigsrevisionens beretningsundersøgelse havde fokus på forholdene i den forudgående periode.«

Det er jo indenrigs- og sundhedsministerens forklaring, som jeg kan henholde mig til, men som i øvrigt ikke rækker ved det principielle, nemlig at uanset at den her rapport havde et fremadrettet sigte og rigsrevisors undersøgelse havde et bagudrettet sigte, skal også denne ikke færdiggjorte rapport selvfølgelig udleveres, hvis den ønskes udleveret. Det er også sket, det er sket med forsinkelse, dog ikke en større forsinkelse, end at materialet har været på bordet, da Statsrevisorerne behandlede rigsrevisors endelig indstilling, og da Folketinget i øvrigt for et års tid siden havde en udtømmende debat om hele det her tema.

Kl. 14:19

Formanden :
Hermed sluttede spørgsmål nr. 2. Tak til hr. Morten Bødskov.

Den næste spørger er hr. Jonas Dahl med spørgsmål nr. 3, der også er til statsministeren.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 112

3) Til statsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Hvad mener statsministeren om udtalelsen fra formanden for regionsrådet i Region Syddanmark, der lyder, at ministerens indgreb som sundhedsminister i 2006 var med til at spænde ben for regionernes forsøg på at opnå en mere fornuftig afregning med privathospitalet og svækkede Danske Regioners forhandlingsposition flere år efter?

Formanden :
Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:20

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg er da glad for, at vi her afslutningsvis fik præciseret, at det åbenbart er helt tydeligt, at man ikke har overholdt rigsrevisorloven, og det synes jeg da er en interessant oplysning fra statsministerens side.

Men spørgsmålet drejer sig nu om følgende, og jeg læser op: Hvad mener statsministeren om udtalelsen fra formanden for regionsrådet i Region Syddanmark, der lyder, at ministerens indgreb som sundhedsminister i 2006 var med til at spænde ben for regionernes forsøg på at opnå en mere fornuftig afregning med privathospitalet og svækkede Danske Regioners forhandlingsposition flere år efter?

Kl. 14:20

Formanden :
Det spørgsmål vil statsministeren besvare, værsgo.

Kl. 14:20

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Carl Holst har jo i forbindelse med rigsrevisorens rapport og i forbindelse med den seneste tids debat forklaret – det skete i øvrigt sidste år, hvor også det materiale, der nu henvises til, var fuldt offentligt tilgængeligt og derfor også indgik i den debat, som Folketinget havde om temaet på det tidspunkt – hvordan det udvidede frie sygehusvalg fungerer. Og det kan der måske være grund til at gentage her, for ordningen er jo skruet sådan sammen, at regionerne – og før regionerne var det amterne – har serveretten.

Hvis de behandler patienterne til tiden – i starten af den her ordning var det inden for 2 måneder, senere inden for 1 måned – er patienterne glade, så er de behandlet, og så får de slet ikke noget frit valg. Det frie valg får man kun, hvis det offentlige ikke leverer behandling til tiden. Hvis der mangler kapacitet i det offentlige for at levere behandling til tiden, kan det offentlige jo enten udvide sin egen kapacitet eller købe noget privat via udbud, og det siger sig selv, at man, hvis man køber noget permanent kapacitet ind via udbud, rimeligvis får det til en bedre pris end under det udvidede frie sygehusvalg. Det synes jeg er logisk. Der er forskel på at bestille og betale hundrede hofte, som det private sygehus ved at man skal producere, kontra en ordning, hvor patienterne kommer drypvis.

Det er sådan set også baggrunden for, at jeg selv ad mange omgange har opfordret amterne – og senere regionerne – til at bruge strategiske udbud, sådan som man har gjort i Region Syddanmark, det tidligere Sønderjyllands Amt, hvor man derfor også har fået nogle gode, lave priser frem.

Kl. 14:22

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:22

Jonas Dahl (SF):

Jamen finder statsministeren det så ikke også problematisk, når samme Carl Holst i sit brev til ministeriet, Sundhedsministeriet, skriver: »Det er uomtvisteligt, at indgrebet i forhandlingerne i 2006 medførte

generelt højere priser for behandlinger udført under reglerne om det udvidede frie sygehusvalg, også for de områder som allerede var færdigforhandlede?»

Kl. 14:25

Det er vel meget klart, at der er foregået en overbetaling af privathospitalerne, og selv om statsministeren oprindelig var oppe på en meget høj hest, da diskussionen første gang kom op i 2009, hvor man fuldstændig afviste, at der var foregået en overbetaling, var der jo her i januar 2010 tale om, at der måske i hvert fald var et tocifret millionbeløb i forhold til overbetalingen. Og her den 4. oktober var statsministeren så ude at sige, at det godt kunne være, at det var et trecifret millionbeløb, man havde overbetalt med. Det står jo i skærende kontrast til det, som ikke mindst vicestatsministeren sådan set har sagt gentagne gange, nemlig at der har været en overbetaling på de her 25 pct., og at man skulle have lukket for de gyldne haner.

Så jeg vil bare høre statsministeren: Kan statsministeren ikke bare bekræfte, at der er foregået en overbetaling af privathospitalerne, og at det sådan set var det, Carl Holst allerede påpegede dengang, tilbage i 2006?

Kl. 14:23

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:23

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det kan jeg bestemt ikke bekræfte, for det er ikke situationen. Det, der skrives i det brev her, er uomtvistelig rigtigt, nemlig at der i foråret 2006, da Amtsrådsforeningen på den ene side og de private hospitaler på den anden side ikke kan blive enige, er en situation, hvor jeg bruger den hjemmel, der er givet mig ved lov, til at fastsætte priserne. Dem sætter jeg et sted midt imellem det, som amterne er parat til at give, og det, som de private sygehuse vil have. Så der er ingen af parterne, der får ret. Prisen sættes midt imellem, og det betyder uomtvisteligt, at prisen så også sættes højere end det, Amtsrådsforeningen som udgangspunkt var parat til at give, og det er det, der står i brevet.

Kl. 14:24

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:24

Jonas Dahl (SF):

Det må dog være en meget ensom statsminister, som skal blive ved med at prøve at finde en forklaring på, hvorfor der er foregået en overbetaling af privathospitalerne. Samme Carl Holst skriver jo også videre i det her brev:

»Viljen til indgreb fra regeringens side har svækket Danske Regions forhandlingsposition over for privathospitalerne flere år efter.«

Der er altså ikke bare tale om et enkelt år, der er ikke tale om en enkelt årrække, men der er tale om, at Danske Regioner sådan set kontinuerligt efterfølgende har haft en dårlig forhandlingsposition, fordi den daværende sundhedsminister valgte at overbetale privathospitalerne. Det er dog en markant kritik fra statsministerens partifælle.

Jeg vil gerne høre, om statsministeren ikke bare her vil bekræfte også det, som vicestatsministeren tidligere har været ude at sige, nemlig at der er foregået en overbetaling på minimum 25 pct. Det vil sige, at så beløber det sig i hvert fald til på den anden side af ½ mia. kr. og sandsynligvis meget, meget tæt på 1 mia. kr. Så er vi jo der, hvor man kan sige, at der er overbetaling. Det er sådan set det, den konservative regeringssamarbejdspartner har sagt, og det er sådan set også en overbetaling, som Dansk Folkeparti har bekræftet.

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det vil jeg bestemt ikke bekræfte, for det er ikke situationen. Situationen er den, at Folketinget tilbage i 2002 har vedtaget en lov, som giver danske patienter den helt unikke rettighed, at hvis de dengang skulle tåle at vente mere end 2 måneder på sygehusbehandling, kunne de komme på privathospital og tage pengene med sig. Det var et opgør med et forkvaklet system, vi overtog, hvor der var hurtig adgang for folk med ministergager og friværdi, men hvor ganske almindelige mennesker måtte stå i kø. Det fremgår klart af lovgivningen, at det er en lovgivning, som betyder, at der skal forhandles takster med afsæt i det, der hedder DRG, altså de gennemsnitlige operationsomkostninger i det offentlige sygehusvæsen.

Det fungerer fuldstændig upåklageligt frem til 2006, hvor der opstår den situation, at parterne ikke kan blive enige, og hvor den daværende indenrigs- og sundhedsminister, nemlig mig selv, bruger en hjemmel til så at sætte en takst. Den sættes midt imellem det, som køber vil give, og det, sælger vil sælge til.

Hvis man lægger til grund, at den daværende minister ikke havde lagt snittet midt imellem, men havde lagt det på de beløb, som amterne var parate til at give, ville situationen have været den, at man under den forudsætning, at der så havde været et frit valg, og at der var lige så mange patienter, der havde brugt det, kunne have brugt et beløb på op mod 100 mio. kr. mindre. Men det er højst tvivlsomt. Og jeg anerkender ikke, at der er tale om overbetaling, for situationen er formentlig den, at de store private sygehuse i den pågældende situation så ikke ville have tilbudt behandling, og så var det frie valg faldet til jorden.

Det er sådan set det, den her sag handler om, altså at regeringen ønsker at tage patienternes parti. Det gjorde vi dengang, og det ønsker vi fortsat. Og uanset at Socialistisk Folkeparti og andre ønsker at knægte disse patientrettigheder, er det altså ikke noget, vi vil tages til indtægt for.

Kl. 14:27

Formanden :
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:27

Jonas Dahl (SF):

Det, der jo står meget klart i det brev, der er blevet sendt fra Carl Holst, er – og jeg vil gerne citere det igen:

»Det er uomtvisteligt, at indgrebet i forhandlingerne i 2006 medførte generelt højere priser for behandlinger udført under reglerne om det udvidede frie sygehusvalg, også for de områder som allerede var færdigforhandlede.«

Det vil sige, at Danske Regioner altså havde afsluttet nogle af forhandlingerne. Man havde fået en bedre pris, og så kom den daværende indenrigs- og sundhedsminister og sagde: Vi synes sådan set, at priserne skal skues lidt op.

Man må da trods alt andet lige også anerkende fra den nuværende statsministers side, at det har betydet, at man har overbetalt. Det har betydet, at der er kommet en ekstraregning til statskassen, penge, som kunne have været brugt på langt mere sundhed til gavn for danskerne og ikke kun til gavn for privathospitalerne, som det jo sådan set endte med.

Men jeg kan simpelt hen ikke forstå, at statsministeren bliver ved med at hævde, at der ikke er foregået overbetaling, når nu vicestatsministeren sådan set klart har sagt, at der skal lukkes for, citat, »de gyldne haner«, og at der er foregået en overbetaling på 25 pct. Er der

uenighed i regeringen, eller hvad er det rent faktisk, regeringen har fundet frem til? For den her privatrapport, som er udarbejdet i statsministerens tidligere ministerium, Sundheds- og Forebyggelsesministeriet, påpegede jo, at der var foregået en overbetaling på muligvis helt op til 35 pct.

Så jeg vil bare høre, om statsministeren ikke kan bekræfte, at der er foregået en overbetaling af privathospitalerne.

Kl. 14:29

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:29

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Jeg kan derimod bekræfte, at ting udvikler sig over tid. Det første år med det udvidede frie sygehusvalg tror jeg at der var en omsætning på 0,1 mia. kr., og det har så udviklet sig hen over årene, så der er kommet et stadig større marked, og i takt med at det udvikler sig, er der også basis for over tid at tage lavere priser hjem. Det er der egentlig ikke noget mærkeligt i.

Jeg tror, at den første mobiltelefon, jeg købte, kostede på den skæve side af 20.000 kr. Siden har jeg så købt telefoner til 10.000 kr., 5.000 kr. og nu 1.000 kr. Er det så et udtryk for, når jeg nu kan få en mobiltelefon til 1.000 kr., at jeg har givet en overbetaling på 19.000 kr., da jeg købte den første? Nej, det er det ikke. Det er et udtryk for, at markedet udvikler sig.

I 2006 var situationen den, og spørgeren ved det egentlig også godt, at amterne og de private klinikker og sygehuse forhandlede. Amtsrådsforeningen indgik en aftale med mange, men meget, meget små fortrinsvis privatpraktiserende speciallæger om en bestemt pris. Det var en pris, som de store private sygehuse, der, hvor kapaciteten ligger, der, hvor man kunne behandle de mange patienter, ikke ville levere sygehusbehandling til. Så kørte forhandlingerne, og de gik døde, og der brugte jeg så den hjemmel, Folketinget har givet mig, til at sætte en pris, og den blev sat cirka midt imellem det, som de store private sygehuse ville have, og det, amterne ville give.

Jeg kunne have sat prisen et andet sted – med formandens tilladelse, hvis jeg bare må bruge 30 sekunder på at gøre det færdigt – jeg kunne have sat den der, hvor de store private sygehuse gerne ville have den. Jeg kunne have sat den der, hvor Amtsrådsforeningen gerne ville have den. I det første tilfælde var det blevet markant dyrere, og i det andet tilfælde er det tvivlsomt, om det frie sygehusvalg havde eksisteret. Så havde der ikke været nogen steder at sende patienterne hen. Derfor har jeg inden for lovens rammer sat prisen for at sikre, at danske patienter ikke skal stå i kø, sådan som de gjorde det, før regeringen trådte til i 2001.

Kl. 14:31

Formanden :
Tak til hr. Jonas Dahl, og tak til statsministeren. Her sluttede spørgsmål 3.

Vi går til spørgsmål 4, der er stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 98

4) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens målsætning om, at danske skolebørn skal være blandt de dygtigste i verden, hænger sammen med, at en ny opgørelse viser, at 45 af de 54 kommuner, der har indgået budgetforlig, skærer ned på folkeskolen?

Formanden :
Værsgo at komme med spørgsmålet.

Rasmus Prehn (S):

Jeg læser op: Vil ministeren forklare, hvordan regeringens målsætning om, at danske skolebørn skal være blandt de dygtigste i verden, hænger sammen med, at en ny opgørelse viser, at 45 af de 54 kommuner, der har indgået budgetforlig, skærer ned på folkeskolen?

Kl. 14:31

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lad mig slå klart fast, at det er regeringens ambition, at de danske skoleelever skal være blandt de dygtigste i verden. Skal vi have verdens bedste folkeskole, er det jo ikke nok, at vi bruger en masse penge. Vi skal også bruge pengene rigtigt, og vi skal turde tænke nyt.

Vi har derfor gennemført et 360-graders-eftersyn af den danske folkeskole, og derigennem har vi afdækket styrker og svagheder ved den danske folkeskole. Eftersynet er så mundet ud i ti anbefalinger, som indgår i regeringens videre arbejde med den danske folkeskole, og til november vil vi præsentere et konkret udspil.

Som det formentlig er spørgeren bekendt, har der været et faldende elevtal i folkeskolen i de seneste år. Det fald forventes at fortsætte i de kommende år som følge af den demografiske udvikling. Kommunerne står derfor over for den opgave, at de skal tilpasse udgifterne på folkeskoleområdet til et faldende elevtal. Færre elever bør således, alt andet lige, medføre, at der bruges færre ressourcer i folkeskolen, og i det lys forekommer det meget naturligt, at en række kommuner tilpasser udgifterne på folkeskolen i forbindelse med budgetlægningen.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:33

Rasmus Prehn (S):

Tak til finansministeren for at repetere det, som vi alle sammen har kunnet følge med i på tv, nemlig at regeringen, i hvert fald i tale, har meget høje ambitioner på folkeskoleområdet. Man skal have flere timer osv. osv., men sagen er jo den stik modsatte ude i virkeligheden. Det kan nok være, at finansministeren taler om, at der er lidt færre elever osv., men sagen er jo den, at man, hvis man går ind og kigger på, hvad der er af penge pr. elev til normalundervisning, så kan se, at der er kommet færre penge. Så det er ikke bare et spørgsmål om, at der er kommet færre penge, som svarer til det antal elever, der er – næh, kigger man på, hvad der er til den enkelte elev, er der også kommet mindre.

Hvordan kan finansministeren, hvordan kan regeringen med sine flotte ambitioner få det til at hænge sammen – mere undervisning og det ene med det andet – når der rent faktisk er kommet færre penge? Det, der er virkeligheden ude i landets kommuner, er færre undervisningstimer, færre lærere; det er i det hele taget reduktion på reduktion. Mange steder sker der også skolelukninger, sådan at eleverne får længere at rejse for at komme til en folkeskole, og så lokalsamfundene bliver lagt øde osv.

Hvordan kan man tale om en folkeskole i verdensklasse, når man samtidig skærer ned, også når vi kigger på, hvad der er i kroner og øre til den enkelte elev?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis vi nu tager kommunerne under et, får kommunerne i 2011 sammenlagt i skatter, udligning og – for at være helt nøjagtig – bloktilskud over 8.486,5 mio. kr. mere i 2011 end i 2010. Hvis vi tager – og det ved jeg jo, at hr. Rasmus Prehn er meget glad for – hr. Rasmus Prehns by, Aalborg, så får Aalborg 234,6 mio. kr. mere i 2011, end man gjorde i 2010. Og det illustrerer jo meget nøje det, som regeringen har sagt, nemlig at vi fastholder det høje udgiftsniveau, vi har – vi fremskriver det med pris- og lønudviklingen. Så der er jo altså ikke den nedskæring, som hr. Rasmus Prehn taler om.

Det er muligt, at hr. Rasmus Prehn lader sig forlede af, at landets kommuner i 2009 disponerede helt vildt og brugte 5 mia. kr. mere end budgetteret, men det skal jo ikke forplumre den her diskussion om, at kommunerne tilføres 8.486,5 mio. kr. mere i 2011 end i 2010.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:36

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan godt forstå, at finansministeren er nødt til lidt febrilsk og forfjamsket at lede rundt efter tallene, for der skal virkelig ledes godt og grundigt for at finde en bare nogenlunde god forklaring på de her ting.

Sagen er den, at når det var i 2009, man brugte helt vildt, som ministeren siger, så er det jo et spørgsmål om, at man allerede dengang var presset på velfærden. Man var nødt til at bruge de penge. Nu har finansministeren og regeringen lagt op til, at de penge, man har brugt for meget, skal man nu spare, så oveni at man skal spare meget, skal man spare endnu mere. I sin udregning har Danmarks Lærerforening lagt op til, at man er oppe på en besparelse på 376 mio. kr. bare på folkeskolen, så hvis vi tager folkeskolen ud, bliver der skåret voldsomt. Der er lavet beregninger, hvor man også kigger på, hvor mange skoleelever der er, og hvad der så er pr. elev. Der er også mindre.

Nu nævner finansministeren så Aalborg Kommune, som jeg ganske rigtigt er rigtig stolt af at repræsentere her i Folketinget, for det er fantastisk kommune. Men også her er det svært at få enderne til at nå sammen. Man har været nødt til at tage det meget kedelige skridt, at man f.eks. på folkeskoleområdet nu må aflyse svømmeundervisningen, simpelt hen fordi man er så presset på økonomien, at hvis man skal undgå besparelser andre steder, er det svømmeundervisningen, der ryger. Er det udtryk for det, regeringen kalder en folkeskole i verdensklasse, at man nu ikke engang kan få lov at lære at svømme længere?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til bare at gentage stille og roligt over for hr. Rasmus Prehn, at Aalborg Kommune havde indtægter fra skatter, tilskud og udligning på 10 mia. og 731 mio. kr. i 2010. Det beløb er steget med 234 mio. kr. her i 2011, og det er da ikke udtryk for en nedskæring. Hvis Aalborg Kommune må spare, må det jo være, fordi man har overskredet og ikke har kunnet styre økonomien i 2009 og derfor nu er ved at tilpasse den, men det er jo ikke anderledes for Aalborg Kommune, end det er for hr. Rasmus Prehn og mig. Hvis vi bruger flere penge, end vi tjener, skal man jo på et eller andet tidspunkt få indtægter og udgifter til at hænge sammen. Det, jeg kan konstatere,

er, at i 2011 får kommunerne altså 8.486,5 mio. kr. mere, end de gjorde i 2010, og jeg tror, det efter almindelige menneskers opfattelse ikke er udtryk for en besparelse.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:38

Rasmus Prehn (S):

Der er mange bortforklaringer og mange tal i luften, som jeg tror tjener det formål at forvirre borgerne. Finansministeren har svært ved at stå på mål for det, der sker ude i kommunerne, så jo flere tal der ligesom bliver hvirvlet op i luften, jo mere kan man forvirre billedet.

Nu er sagen jo den, hvis vi helt konkret tager Aalborg Kommune, at det heldigvis er sådan, at det ikke kun er mig, der er rigtig glad for Aalborg. Der er mange, der er glade for Aalborg, og det betyder, at der er mange, der er flyttet til Aalborg, så Aalborg Kommune er blevet større bare på det seneste år. Derfor kommer der også flere indtægter, men der kommer jo også flere udgifter, så man kan altså ikke bare tage de tal og så sammenligne dem. Det er jo det samme som at sammenligne pærer og bananer.

Der er kommet flere indbyggere i Aalborg, fordi Aalborg er en populær kommune, en god kommune, et sted, hvor folk gerne vil bo, et sted med et universitet osv., et sted hvor det er spændende, hvor der er gang i den, og hvor der er udvikling. Men der er også store udgifter, og derfor er man på grund af regeringens nulvækst nu i en situation, hvor der skal spares, og det går ud over noget af det vigtigste, vi har, nemlig vores børns fremtid. Man sparer nu på vores børns uddannelse, og jeg kan godt forstå, at når statsministeren giver udtryk for, at vi skal uddanne os meget hurtigere, og vi skal være meget hurtigere til det hele, er det måske, fordi regeringen sparer så meget, at hvis eleverne ikke skynder sig, når de ikke at få noget ud af det, inden regeringen har skåret det hele væk.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Finansministeren.

Kl. 14:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg ikke nævner mange forskellige tal. Det er noget hokusfokus, hr. Rasmus Prehn står og siger. I 2011 får kommunerne 8.486,5 mio. kr. mere i indtægt, end de havde i 2010, og hvordan kan det være en besparelse, må jeg spørge hr. Rasmus Prehn. Det tror jeg vi gerne vil høre en forklaring på. Så nævnte jeg bare Aalborg, for den kender hr. Rasmus Prehn, og her får man altså 234,6 mio. kr. mere i 2011, end man får i 2010. Hvordan kan det være en besparelse? Jeg har svært ved at forstå det.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 99

5) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens svar til de mange danskere, som stolede på, at regeringen talte sandt, da den sagde, at nulvækst ikke medførte nedskæringer, men som nu ifølge en undersøgelse foretaget af FOA kan se frem til nedskæringer og dårligere velfærdsservice på bl.a. børneområdet, ældreområdet og socialområdet, samtidig med at langt de

fleste kommuner angiver regeringens nulvækst som baggrunden for nedskæringerne?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:40

Rasmus Prehn (S):

Tak, og jeg skal læse op igen: Hvad er ministerens svar til de mange danskere, som stolede på, at regeringen talte sandt, da den sagde, at nulvækst ikke medførte nedskæringer, men som nu ifølge en undersøgelse foretaget af FOA kan se frem til nedskæringer og dårligere velfærdsservice på bl.a. børneområdet, ældreområdet og socialområdet, samtidig med at langt de fleste kommuner angiver regeringens nulvækst som baggrunden for nedskæringerne?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det offentlige forbrug og de kommunale budgetter er steget markant siden 2001. Når 2010 er gået, forventer vi en stigning i det samlede offentlige forbrug på knap 70 mia. kr. siden 2001, vel at mærke efter korrektion for den almindelige pris- og lønudvikling. Det samlede offentlige forbrug har dermed aldrig været højere i nationens historie. Langt den største stigning i forbruget er prioriteret til den borger-nære service i kommuner og regioner, herunder socialområdet og sundhedsområdet.

Regeringen indgår så årligt aftaler med Kommunernes Landsfor-ening, og det har vi også gjort i år for 2011, og den aftale indebærer, at kommunerne kan have uændrede budgetter i de kommende år. Kommunernes budgetter reguleres tilmed med stigningen i priser og lønninger, og derfor sikrer aftalen med kommunerne for 2011, at man kan videreføre det aktuelle meget høje budgetniveau for 2010. Kommunerne kan således købe de samme varer og tjenesteydelser, som de købte i år, til næste år, fordi beløbet reguleres med prisudviklingen, og de kan have det samme personale, fordi den sum reguleres med lønudviklingen. Så situationen for kommunerne er i Danmark anderledes end i mange andre lande, fordi vi jo afskærmer kommunerne fra krisens virkninger.

Jeg vil gerne gentage over for hr. Rasmus Prehn, at kommunerne får 8.486,5 mio. kr. mere i 2011 end i 2010, og hr. Rasmus Prehn skylder stadig at give et svar på, hvordan det kan betegnes som en besparelse.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:43

Rasmus Prehn (S):

Altså, man skal jo kigge på tallene som det, de er. Man skal se dem, i forhold til hvad det er for nogle opgaver, der skal løses. Når finansministeren siger, at vi aldrig nogen sinde i danmarkshistorien har brugt så mange penge på det offentlige, som vi gør nu, så svarer det jo sådan set bare til, at jeg kunne sige, at vi heller aldrig nogen sinde i danmarkshistorien har haft så højt et årstal. Man skal se på, hvad der er udfordringer, hvad der er af opgaver, hvad det er, kommunerne skal løse, hvad den demografiske udvikling er, hvor mange flere ældre der bliver, hvor mange flere børn der bliver osv. osv. Det er jo det, man skal kigge på for at kunne se, hvad der er virkelighed.

Sagen er den, at Forbundet af Offentligt Ansatte, FOA, har lavet den her rundspørge om kommunernes budgetter, og i den er der 85

pct. af kommunerne, der svarer, at de skal spare. 85 pct. af kommunerne svarer, at de skal spare, og de svarer, at de skal spare som følge af regeringens nulvækst. Så det, finansministeren siger, om, at der er så og så mange flere penge, hænger ikke sammen. Sagen er den, at der er mange flere opgaver, og derfor kommer man til at skulle spare.

Derfor passer det, som finansministeren siger nu, ikke, og heller ikke det, regeringen sagde til danskerne, da den lavede genopretningsplanen. Man skriver ind i genopretningsplanen, at parterne med aftale om genopretning af dansk økonomi er enige om at fastholde den nuværende høje budgetramme til kernevelfærden. Der skal dermed ikke spares i kommunerne i årene fremover osv. Men det, 85 pct. af landets kommuner oplever, er jo, at der skal spares. Mange kommuner nævner, at det er på børneområdet, på det sociale område og på ældreområdet, og så har vi folkeskoleområdet, hvor der også skal spares.

Så danskerne oplever, at der bliver ringere velfærd, og at det ikke passede, da regeringen sagde, at nulvækst ikke ville betyde ringere velfærd. Det var simpelt hen en usandhed, og det virker, som om det er blevet en kedelig vane for regeringen at turnere rundt og tale usandt.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige en lille ting til hr. Rasmus Prehn. Hvis regeringen havde sagt til kommunerne, at de skulle spare, hvorfor skal de 15 pct. så ikke spare? Altså, hr. Rasmus Prehn har jo selv leveret svaret. Vi har jo ikke forlangt, at kommunerne skal spare. Der er det problem i nogle kommuner, at man har brugt flere penge, end man har budgetteret med. Men undskyld mig engang, vi godkender hvert år i kommuneaftalerne budgetterne, vi lægger alle budgetterne sammen, vi kompenserer for udgifterne og fylder op, og det har vi også gjort i 2011. Som jeg nævnte før, får kommunerne 8.486,5 mio. kr. mere i 2011, end de fik i 2010.

Så kan det da godt være, at der er nogle kommuner, der har været uansvarlige og letsindige. Det må der jo være, for i forbindelse med regnskaberne i 2009 hørte vi jo én klagesang fra kommunerne om, at de sparede og sparede, men da vi fik regnskaberne her i begyndelsen af i år, viste det sig, at de havde brugt 5 mia. kr. mere end det, der var budgetteret med. Det er selvfølgelig klart, at så må der finde en eller anden tilpasning sted. Men det er ikke på grund af regeringens politik, for regeringen tilfører kommunerne flere penge. Det må være, fordi man ikke har været god nok til at styre sin egen økonomi.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:46

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo en kendt sag, når man sådan taler ledelsesteori og sådan noget, at noget af det allerbedste, man kan gøre, er at udvise tillid, at have tillid til, at de, der gør arbejdet, gør det godt nok osv.

Det, finansministeren står og gør her, er at sige til 85 pct. af landets kommuner:

I gør det ikke godt nok. I er uansvarlige. I har brændt pengene af på forkerte ting.

Det er jo altså udtryk for dårlig ledelse, når det er allerdårligst, at man siger til hele 85 pct. af landets kommuner:

Det er ikke godt nok, det her. I gør det ikke godt nok.

Tror finansministeren virkelig ikke, at alle, der sidder i en kommunalbestyrelse, alle, der sidder i en kommunal økonomiforvaltning, gør deres yderste hver eneste dag, at de har mareridt, når tallene ikke stemmer, at de gør alt, hvad de kan, for at få tingene til at stemme? Er det virkelig budskabet fra landets finansminister til langt, langt over halvdelen af landets kommuner: I er ikke gode nok, det duer ikke; men vi har styr på det i staten?

Virkeligheden er da vist, at hvis man kigger på det, som staten skal administrere – forsvar, politi og andre ting – kan man se, at det jo sejler endnu mere, end det gør i kommunerne. Er det ikke virkelig dårlig ledelse fra regeringens side at tale så grimt om så stor en del af landets kommuner?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der ydes en stor og prisværdig indsats i kommunerne. Det, jeg opponerer imod, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, er de åbenbare usandheder, som hr. Rasmus Prehn kommer med, nemlig at regeringens politik medfører, at kommunerne skal spare. Jeg vil gerne gentage igen for hr. Rasmus Prehn: Alle kommuner får til næste år, i 2011, 8.486,5 mio. kr. mere, end de fik 2010. Det kan ikke være en besparelse. Det er flere indtægter, kommunerne får.

Så har vi jo kommunalt selvstyre her i landet, og der må man jo foretage forskellige prioriteringer. Men det er jo klart uholdbart, at man ikke, når man lægger budgetter og laver kæmpe overskridelser på de budgetter, så ikke skal bringe balance i det igen. Det skal vi jo alle sammen, hvis der er ubalance i budgetterne. Det skal staten, det skal regionerne, det skal kommunerne, det skal virksomhederne, det skal du og jeg, havde jeg nær sagt – der skal bringes orden i det, og derfor er det jo et vilkår. Men det er ikke på grund af regeringens politik, for vi har tilført flere ressourcer, rent faktisk 2,8 pct. mere i 2011 end 2010.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Ministeren kan jo blive ved med at gentage de her ting. Jeg er dog glad for, at finansministeren lige fik rettet op på det med, at man jo bare gjorde det forkert ude i kommunerne, altså at finansministeren også her fra Folketinget fik sagt, at de faktisk gør, hvad de kan ude i kommunerne. For det ville være kedeligt, hvis vi skulle stå her i Folketingssalen og gøre os til nogle, der vidste, lige hvordan det skulle være, og så tale grimt om kommunerne.

Jeg er sikker på, at man i kommunerne gør sit alleryderste for at få enderne til at nå sammen. Og hvis der er nogle uoverensstemmelser, retter man også op på det.

Det ændrer bare ikke ved, at virkeligheden er, at når kommunerne svarer på spørgsmål, siger de: Vi er faktisk nødt til at spare. Vi er nødt til at have en lidt dårligere folkeskole, vi er nødt til at have en lidt ringere børnepasning, vi er nødt til at reducere lidt på vores ældrepleje, fordi regeringen har nulvækst. Og der er jo op til flere konservative borgmestre og Venstreborgmestre, der gentager det samme budskab. Esbjergs borgmester Johnny Søtrup, som er Venstremand, har gentaget det her budskab og har sagt: Jamen det er på grund af nulvæksten, at vi skal spare. Den konservative Erik Lund i Allerød har sagt det samme.

Det er jo hele det kommunale landskab, som er enige om, at det er på grund af regeringen, at det er på grund af nulvæksten, at man

nu skal give danskerne dårligere velfærd. Det var det, som ministeren skulle tage at svare på frem for at tale udenom.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak, det er finansministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kommunernes og regionernes forskningsinstitut, KREVI, offentliggjorde sidste år, tror jeg det var, en meget interessant undersøgelse, nemlig hvad det her med sparerunder dækker over i kommunerne. Og den undersøgelse viste helt klart, at for en stor dels vedkommende dækkede det over omdisponeringer, nemlig over, at man flytter penge fra et område til et andet område. Det er jo også en helt nødvendig proces i det daglige arbejde i kommunerne, at man hele tiden skal tilpasse.

Men at kalde det en sparerunde, er jo forkert, vil jeg godt sige til hr. Rasmus Prehn. For kommunernes regnskaber viser jo, at de år for år bruger flere penge, de bruger flere penge til næste år, end de bruger i år, og de har brugt flere penge i år, end de brugte sidste år, og sidste år brugte de flere penge, end de brugte forrige år.

Derfor vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn: Det er jo i vidt omfang omdisponeringer, man taler om, man tager fra et område og tilfører et andet noget. Og den her diskussion, vi har haft, viser jo helt klart hulheden i hr. Rasmus Prehns argumentation, for alle landets kommuner får 8.486,5 mio. kr. mere i 2011 end i 2010. Og hr. Prehns yndlingskommune, Aalborg, får minsandten 234,6 mio. kr. mere.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er høje tal, vi har her, men taletiden er kun på 1 min. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 100

6) Til finansministeren af:

Thomas Jensen (S):

Når ministeren på samrådet i Folketingets Kommunaludvalg tirsdag den 28. september 2010 fremhævede Silkeborg Kommune som et godt eksempel på en kommune, der har lave administrationsomkostninger, hvad mener ministeren så er årsagen til, at Silkeborg Kommune nu skal afskedige 656 medarbejdere – og bl.a. skære ned på administrationen med 10 pct.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:52

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Når ministeren på samrådet i Folketingets Kommunaludvalg tirsdag den 28. september 2010 fremhævede Silkeborg Kommune som et godt eksempel på en kommune, der har lave administrationsomkostninger, hvad mener ministeren så er årsagen til, at Silkeborg Kommune nu skal afskedige 656 medarbejdere og bl.a. skære ned på administrationen med 10 pct.?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:52

Kl. 14:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har med afsæt i Indenrigs- og Sundhedsministeriets officielle nøgletal nævnt Silkeborg Kommune som et eksempel på en kommune med relativt lave administrative udgifter sammenlignet med andre kommuner. Men det er jo kun et eksempel blandt flere; jeg kunne også have nævnt Tårnby Kommune, jeg kunne have nævnt Gentofte Kommune, eller jeg kunne have nævnt Skanderborg Kommune, som alle har lave udgifter til administration. Ligeledes er der så i den anden ende af skalaen en række kommuner, der har forholdsvis høje administrative udgifter.

Der er således betydelige forskelle på, hvor mange ressourcer kommunerne bruger på administration. Nogle kommuner bruger omkring 5.200 kr. pr. indbygger, mens andre kommuner bruger helt op til 10.000 kr. pr. indbygger til administration, altså dobbelt så meget som de billigste kommuner. Og det illustrerer jo for mig helt tydeligt det potentiale, der er for at udnytte ressourcerne bedre i den kommunale økonomi, og det kan vel ingen være imod. Silkeborg Kommune og en række andre kommuner med lave administrationsudgifter bør jo således også inspirere andre kommuner, så man kan lære af hinanden så at sige og så kopiere de bedste.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:54

Thomas Jensen (S):

Jamen jeg er meget glad for ministerens svar, for ministeren bekræfter mig jo i, at Silkeborg Kommune har meget lave administrative omkostninger. Og når Silkeborg Kommune i forvejen udviser mådehold på den administrative side, går spørgsmålet jo på, hvad årsagen så er til, at man for det kommende år skal spare yderligere 10 pct. og fyre 656 medarbejdere i ældrepleje, i skoler og i daginstitutioner, sådan at den velfærd, som borgerne møder, bliver dårligere. Hvad er årsagen til det? Det er jo det, der er det centrale i det her spørgsmål; det er ikke bare at læse historiske tal op.

De historiske tal viser, at Silkeborg Kommune ligger rigtig godt og er mådeholdende på det administrative område. Men efter 9 års borgerligt styre kan vi jo se, hvordan budgetterne har udviklet sig. De følger ikke med, i forhold til hvilke opgaver kommunerne er blevet pålagt, de følger ikke med, i forhold til hvordan demografien udvikler sig; om der bliver flere børn, færre børn, flere ældre, færre ældre, tager man ikke højde for. Og det er så den pris, 656 kommunalt ansatte i Silkeborg skal betale: at regeringen, på trods af at Silkeborg Kommune er god til det her i forvejen, vil have, at der skal spares yderligere. Det kommer til at gå ud over børn, det kommer til at gå ud over ældre, og det kommer til at gå ud over rigtig mange borgere i Danmarks tiendestørste kommune. Hvordan hænger det sammen med, at der i den genopretningspakke eller såkaldte genopretningspakke fra regeringen, som vi jo behandlede her i Folketinget i forsommeren, står, at der ikke vil komme til at ske kommunale forringelser som følge af genopretningspakken – ingen nedskæringer? Hvordan hænger det sammen? Kan ministeren her sige, at genopretningspakken ikke er nogen medårsag til, at Silkeborg Kommune skal spare 250 mio. kr. og fyre 656 medarbejdere?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis vi nu tager tallene fra Silkeborg Kommune, kan vi se, at Silkeborg Kommune fra visse skatter, tilskud og udligning vil få 131,7 mio. kr. mere i 2011, end de fik i 2010. Rent faktisk vil tallet bevæge sig fra 4,601 mia. kr. til 4,733 mia. kr. Til næste år får Silkeborg Kommune altså 131,7 mio. kr. Og det er jo ikke udtryk for en besparelse, det er udtryk for, at de får flere penge.

Som jeg har sagt hele tiden: Det er ikke på grund af regeringens politik, hvis man skal spare. Forklaringen skal man nok finde et andet sted. I Indenrigs- og Sundhedsministeriets tal kan jeg jo se, at Silkeborg Kommune overskred budgettet i 2009 med mere end 100 mio. kr. – rent faktisk 132 mio. kr. – og det svarer til en budgetoverskridelse på 3,9 pct., hvilket er meget i den høje ende sammenlignet med andre kommuner. I det lys er det jo ikke overraskende, at Silkeborg Kommune har en betydelig udfordring med at få styr på økonomien. Men det skyldes ikke regeringen, det skyldes Silkeborg Kommunes egne dispositioner.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:57

Thomas Jensen (S):

Nu bliver det jo sjovt. I Silkeborg Kommune er budgetaftalerne for 2009-10 indgået med brede flertal. Ministerens eget parti Venstre har været med i budgetaftalerne, Det Konservative Folkeparti har været med i budgetaftalerne. Så er spørgsmålet så: Er hele byrådet i Silkeborg Kommune onde? Er de dumme? Eller er de simpelt hen bare uduelige, når ministeren påstår, at det hele bare er gået én vej, nemlig fremad, og at regeringen ikke har noget ansvar for det her?

På trods af at der på papiret er givet flere penge, så er der også kommet andre og flere opgaver til, og demografien udvikler sig lidt særegent i randområdet omkring Århus. Det er jo sådan, at der er mange, der har bosat sig i kommunerne rundt om Århus de seneste år, fordi huspriserne inde i Århus Kommune har været høje. Det har gjort, at der er mange børnefamilier, der er flyttet til omegnskommunerne, og det betyder, at der er stigende børnetal, samtidig med at der er en voksende ældrebefolkning. Det lægger et enormt udgiftspres på nogle kommuner rundt om Århus. Mener ministeren ikke, at det kan være en af forklaringerne på, at regeringen ikke imødekommer de her kommuner, der har den her særegne udvikling i budgetterne? Og vil ministeren i fremtiden imødekomme det udgiftspres, der ligger på de her kommuner?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er da betydelige udfordringer for os alle sammen, både i kommuner, i regioner og i staten. Efter finanskrisen og den økonomiske krise hænger pengene jo ikke på træerne mere, og derfor må vi alle sammen udvise stor fantasi for at få budgetterne til at hænge sammen. Det, jeg opponerer imod i den socialdemokratiske propaganda, er, at det er på grund af regeringens politik, at kommunerne skal spare, når jeg nu rent konkret kan se, at Silkeborg Kommune i 2011 får 131,7 mio. kr. mere. Efter almindelig menneskelig opfattelse er det altså ikke udtryk for en besparelse, når man får flere penge. Det er bare det første, jeg gerne vil tage fat på.

Så nævnte jeg så, at Silkeborg har haft en betydelig overskridelse af budgetterne i 2009, og derfor er der da en udfordring for kommu-

nen i at bringe sig i overensstemmelse med budgetterne, og der gøres jo alle steder, i alle kommuner en stor, stor indsats for ligesom at bringe forbruget ned fra det meget høje overforbrug, altså den høje overskridelse af budgetterne, til at man i 2011 kan følge budgetterne. (Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ja tak, minister). Men fra regeringen er der givet flere penge til kommunerne i 2011, end der blev i 2010.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:00

Thomas Jensen (S):

Det er dog et interessant ordvalg, ministeren bruger: Vi skal alle være fantasifulde. Jeg synes nu, det mest fantasifulde, vi hører her i dag, er ministerens ordstrøm. Vi står her og får fremlagt, at der både er stigende børnetal og stigende ældretal i Silkeborg, og ministeren mener, at med de 131 mio. kr. går det nok bare sådan lige o-p, op. Nej, det gør det ikke. Det er jo det, der er årsagen til, at der skal spares så meget i Silkeborg Kommune; at der skal skæres så hårdt på velfærden.

Jeg tror næsten, man skal være talblind eller jurist eller måske begge dele for at mene, at det bare er en god fantasi, der skal til for at få det her til at gå op. Vi har nogle konkrete ting, der udvikler sig skævt, noget, som kommunen ikke har indflydelse på – heller ikke Venstres medlemmer af kommunalbestyrelsen i Silkeborg, heller ikke de konservative medlemmer af kommunalbestyrelsen i Silkeborg – men som simpelt hen er en stor udfordring for den her kommune og andre kommuner i Østjylland. Og alligevel får vi bare at vide her i dag, at vi skal være fantasifulde. Det synes jeg nok er en lidt sjov tilgang til at løse de økonomiske problemer og udfordringer, der er i kommunerne.

Men kan ministeren ikke bare her i dag imødekomme, at på trods af, at alle er ramt af den økonomiske krise, så er der nogle kommuner, som simpelt hen har en større udfordring, fordi demografien ikke er ensartet i alle landets kommuner?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg lige sige grundlæggende til hr. Thomas Jensen, at vi jo har kommunalt selvstyre her i landet. Jeg ved ikke, om hr. Thomas Jensen lægger op til, at vi fra centralt hold her i København skulle sidde og styre budgetterne i alle landets kommuner. Det er ikke min politiske opfattelse. Det, vi gør, er jo, at vi forhandler med KL og dvs. med kommunerne under ét. Så finder vi ud af, hvad de økonomiske udfordringer er, og så bringer vi de penge ind, som måtte mangle i det regnestykke. Det, vi så har sagt i genopretningspakken, er, at vi nu holder det niveau, vi er kommet op på, som i øvrigt er det højeste i nationens historie. Andelen af den fælles produktion, der bliver brugt på den offentlige sektor, er den største.

Jeg kan så sige, at Silkeborg Kommune får flere penge til næste år, end man fik i år, og det er ikke udtryk for en besparelse. Men selvfølgelig står kommunerne da over for forskellige udfordringer. Men for landet som sådan er der ikke en demografisk udfordring; børnetallet falder, der er et fald i folkeskoleelever, der bliver flere ældre, men heldigvis er de ældre jo sundere og raskere nu for tiden, end man var tidligere. Så det går lige op.

Selvfølgelig er der forskellige udfordringer. Men jeg forstår ikke, om hr. Thomas Jensen ønsker, at det skal centralstyres fra Slotshol-

men – at det er her, vi skal sidde og styre Silkeborg Kommune. Men Silkeborg Kommune får i 2011 flere penge end i 2010

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 101

7) Til finansministeren af:

Thomas Jensen (S):

Når ministeren på samrådet i Folketingets Kommunaludvalg tirsdag den 28. september 2010 sagde, at antallet af ældre borgere stiger og antallet af børn falder, og at udgifterne nogenlunde går lige op, hvor mener ministeren så, at Silkeborg Kommune skal få budgettet til at balancere, når både antallet af ældre og antallet af børn stiger?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:03

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder: Når ministeren på samrådet i Folketingets Kommunaludvalg tirsdag den 28. september 2010 sagde, at antallet af ældre borgere stiger og antallet af børn falder, og at udgifterne nogenlunde går lige op, hvor mener ministeren så at Silkeborg Kommune skal få budgettet til at balancere, når både antallet af ældre og antallet af børn stiger?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Først og fremmest vil jeg afvise præmissen for det stillede spørgsmål og sige: Det kan jo ikke være meningen, at jeg skal styre de enkelte kommuner. Vi har kommunalt selvstyre, vi har kommunalpolitikere, der er valgt til at styre kommunerne, alle kommuner er forskellige, og kommunerne har forskellige udfordringer. Silkeborg Kommunes udfordringer er anderledes end både Frederikshavn Kommunes og Langeland Kommunes udfordringer osv., og det er jo de forskelle, der er, og det er dem, man skal arbejde med.

Vi har jo altså indrettet styringen af den kommunale økonomi sådan, at de økonomiske rammer for kommunerne aftales mellem regeringen og Kommunernes Landsforening under et. Herefter er det op til kommunerne i fællesskab at sikre, at de samlede kommunale budgetter og regnskaber lever op til de aftalte rammer, og det sker selvfølgelig af hensyn til det kommunale selvstyre, så den enkelte kommunalbestyrelse kan prioritere kommunens økonomi i forhold til de lokale behov og de lokale ønsker og selvfølgelig inden for rammen af den økonomiaftale, der er indgået mellem regeringen og KL.

Regeringen fastsætter altså ikke rammer for økonomien i hver enkelt kommune, men det kan jeg forstå hr. Thomas Jensen ønsker, og regeringen forholder sig heller ikke til de forskelle, der måtte være i de enkelte kommuner. Vi aftaler rammerne under et. Hvis vi skulle gå ind i det og sige til hver enkelt kommune: I kan få så og så meget, fordi I har de problemer; I kan ikke få så meget, men I har nogle andre fordele osv., jamen så ville det jo betyde et markant indgreb i det kommunale selvstyre, som vi kender i dag, og det er jeg ikke interesseret i sker.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:05

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo ofte sådan, at når man diskuterer med finansministeren, så bliver man lagt ord i munden. Jeg vil godt slå fast: Socialdemokraterne vil ikke afskaffe det kommunale selvstyre, og Socialdemokraterne vil ikke afskaffe den aftalemodel, der ligger.

Men vi lytter også til KL, og efter at aftalen var indgået her i forsommeren, stod der i Nyt fra KL's bestyrelse, at det var »bestyrelsens vurdering, at nulvækst vil gøre det svært for kommunalbestyrelserne bare at holde det nuværende serviceniveau. Det skyldes ikke mindst, at udgifterne til ældre, til voksne handicappede og til udsatte børn og unge fortsat vokser. I en række kommuner vil nulvækst derfor betyde reduktioner i den øvrige borgernære service«.

Det er det, KL siger på vegne af alle landets kommuner, uanset om de er socialdemokratiske kommuner, Venstre kommuner, konservative kommuner eller ledet af andre politiske flertal.

Her i dag bringes det så til torvs, at f.eks. Silkeborg Kommune sammen med kommuner som Favrskov, Skanderborg, Odder, Syddjurs og Hedensted Kommuner har det konkrete problem, at antallet af børn stiger og at antallet af ældre stiger. Det giver et ekstra udgiftspres i de her kommuner, og derfor skal de alle skære ned og skære rigtig kraftigt ned.

Silkeborg Kommune skal spare 250 mio. kr. næste år; det betyder firing af 656 offentligt ansatte, og det betyder, at der bliver færre pædagoger, færre folkeskolelærere og færre SOSU-assistenten; det betyder helt konkret, at den velfærd, den service, som borgerne i Silkeborg Kommune kommer til at opleve her efter den 1. januar 2011, svarer mere til en minimalstat end til en velfærds Kommune, som Silkeborg Kommune har været indtil for få år siden.

Så mit spørgsmål til finansministeren her i dag er: Kan finansministeren ikke bare imødekomme, at der er nogle kommuner, der står over for nogle særlige udfordringer, og hvor finansministerens antagelse om, at antallet af børn falder og antallet af ældre stiger, og at det så går nogenlunde op, er en falsk præmis? Der er nogle kommuner, der står over for nogle utrolig store udfordringer, og det er derfor, vi ser sådan nogle nedskæringsbudgetter for næste års økonomi i disse kommuner. Kan ministeren ikke imødekomme det?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Beregningerne viser, at for kommunerne under et svarer udgifterne til de flere ældre rundt regnet til udgifterne til de færre børn og unge. Det skal ses i lyset af, at der primært er tale om en stigning i antallet af yngre ældre. Og samtidig viser flere undersøgelser, at de ældres sundhedstilstand bliver bedre og bedre, og at antallet af leveår med behov for pleje derfor er faldende. Det har betydning for de kommunale udgifter. De ældres helbredstilstand skal derfor også regnes med, og det er anerkendt af bl.a. økonomerne i Det Økonomiske Råd.

På landsplan viser beregningerne, at der samlet set ikke er et demografisk pres i kommunerne næste år, og derfor er det naturligt nok grundlaget for aftalen om kommunernes økonomi for 2011, selv om situationen selvfølgelig kan være en anden i de enkelte kommuner; der kan være kommuner, hvor der på samme tid bliver både flere ældre og flere unge, og der kan være kommuner, hvor der på samme tid bliver både færre ældre og færre unge. Men det er sådan set lo-

gikken i aftalesystemet for den kommunale økonomi. Udviklingen på landsplan behøver ikke at afspejle sig en til en i alle landets 98 kommuner. Tværtimod er der plads til forskellighed kommunerne imellem. Og i den forbindelse er det væsentligt samtidig at være opmærksom på, at udligningssystemet omfatter en demografisk komponent. Bloktilskuddet til den enkelte kommune fastsættes således under hensyntagen til demografiske forskydninger (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Ja, minister!) mellem kommunerne.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
1 minut er taletiden!

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:09

Thomas Jensen (S):

Nu begynder det at blive interessant. Vi kan ikke få ministeren til at anerkende, at genopretningspakken har konsekvenser for en kommune som Silkeborg. Det tror jeg nu jeg vil lade være op til borgerne i Silkeborg Kommune selv at følge efter årsskiftet 2010/2011, når de kommer til at mærke, at de bor i en minimalkommune, hvor velfærd kun er noget, man tør drømme om.

Men nu begynder ministeren at tale om udligningssystemet. Der er jo nedsat et såkaldt finansieringsudvalg under indenrigs- og sundhedsministeren, og så synes jeg, det er interessant, at ministeren kun fokuserer på den demografiske komponent i det udvalgsarbejde. Der er jo også nogle sociale udligningsordninger derunder og forskellige andre parametre, man kan se på.

Men når ministeren begynder at trække det frem, er det så, fordi ministeren anerkender, at Finansieringsudvalget, når det skal til at afslutte sit arbejde, også bør gå ind og imødekomme de kommuner, som har det her pres med et stigende antal ældre, både yngre og ældre ældre, og et stigende antal børn, der skal i daginstitutioner og skoler? Kan vi få det svar i dag, at ministeren vil anerkende, at det skal der findes en løsning på?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil lige sige helt generelt, at grunden til, at jeg tager det her problem med ældre og unge op, jo er, at spørgsmålet handler om ældre og unge og den udvikling, der er.

Det, som hr. Thomas Jensen prøver at foregive, er, at det er på grund af genopretningsaftalen og på grund af, at vi skal holde de offentlige udgifter i ro, at kommunerne skal spare. Og til det er at sige: Det er ikke sådan. Kommunerne har til næste år de samme penge, som de har i år, oven i købet forhøjet med pris- og lønudviklingen, sådan at det for kommunerne under et betyder, at de har 8.486,5 mio. kr. mere i 2011 end i 2010. For Silkeborg giver det et plus på 131,7 mio. kr., og det er altså det modsatte er en besparelse.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:11

Thomas Jensen (S):

Men når borgerne i Silkeborg Kommune kan se frem til nedskæring på 250 mio. kr., og der er 656 offentligt ansatte, der bliver fyret, så tror jeg nu nok, at borgerne og de ansatte føler det som nedskæring.

Nu taler vi om genopretningspakken, hvor ministeren ikke vil anerkende, at den også fører til nedskæringer, men det siger KL's bestyrelse jo at den gør. Det tror jeg egentlig mest at KL's bestyrelse har ret i. Vi taler også om Finansieringsudvalget og udligningsreformen og det arbejde, der pågår der. Ministeren vil jo ikke anerkende, at det er genopretningspakken, der er årsag til, at de her kommuner er kommet i økonomisk uføre. Men så må det jo ligge for, at ministeren anerkender, at det er i udligningssystemet, der er nogle parametre, der ikke hænger ordentligt sammen, og så må det da også ligge lige for, at finansministeren arbejder aktivt sammen med de øvrige ministre, der har fat i de økonomiske nøgletal i Danmark, og sørger for, at man får rettet op på de skavanker, der er i udligningssystemet, sådan at de kommuner, der oplever et stigende antal unge, samtidig med at de oplever et stigende antal ældre, også bliver kompenseret over det her system. Ville det ikke være på sin plads, at landets finansminister gik ind og tog hånd om det og sørgede for at løse det problem? Det synes jeg godt at vi kunne få en tilkendegivelse af her i dag om ministeren vil arbejde for.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg erkender, at der er et kæmpe arbejde med at tilpasse den kommunale økonomi, ligesom der er for den statslige økonomi, og ligesom der er for den regionale økonomi til, at vi er gået fra tider, hvor der var store og buldrende overskud og gang i økonomien, til at vi opererer i kølvandet på den økonomiske krise. Det erkender jeg, og vi kæmper alle for at få budgetterne til at hænge sammen.

Det, jeg opponerer imod, er den socialdemokratiske propaganda, der går ud på, at kommunerne – og det er i kraft af genopretningspakken – skulle få færre penge til næste år. Jeg har nu brugt i hvert fald næsten en time på at dokumentere, at kommunerne til næste år får flere penge, end de får i år. For kommunerne, Silkeborg og Aalborg, og jeg ved ikke, hvilke kommuner, der har været herinde, gælder, at de får flere penge til næste år. Det er altså det modsatte af en besparelse.

Når vi så ser på Silkeborg Kommune, tror jeg, at sandheden skal findes i, at Silkeborg overskred budgettet i 2009 med 3,9 pct. Det er selvfølgelig klart, at når man har rod i økonomien, skal der finde en tilpasning sted. Det er så den, Silkeborg Kommune ansvarligt har taget fat på nu, men det skyldes altså ikke genopretningsaftalen, for kommunen får flere penge til næste år, end den får i år.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 103

8) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig i Rigsrevisionens konklusion om, at statslige institutioner for sjældent har dokumentation for, at anvendelsen af private konsulenter sker på baggrund af en økonomisk vurdering af fordelene ved at anvende private konsulenter frem for egne medarbejdere?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:14

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig i Rigsrevisionens konklusion om, at statslige institutioner for sjældent har dokumentation for, at anvendelsen af private konsulenter sker på baggrund af en økonomisk vurdering af fordelene ved at anvende private konsulenter frem for egne medarbejdere?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Rigsrevisionen konkluderer i sin beretning, at de statslige institutioner i mange af de gennemgåede køb ikke har dokumentation for beslutningen om at anvende private konsulenter. Rigsrevisionen vurderer i den henseende, at statslige institutioner generelt bør dokumentere de overvejelser, der ligger til grund for beslutningen om at anvende private konsulenter i de enkelte køb. Den vurdering er jeg enig i.

Rigsrevisionen konkluderer derudover, at i de tilfælde, hvor institutionerne har haft behov for at få tilført ekstra ressourcer, har de kunnet redegøre for de overvejelser, der lå til grund for at anvende private konsulenter til at løse den enkelte opgave. Særlig disse køb bør kunne begrundes i en samlet økonomisk vurdering af fordelene ved at anvende private konsulenter frem for at anvende egne medarbejdere. Den vurdering er jeg også enig i, hvilket også fremgår af beretningen.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:15

Benny Engelbrecht (S):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at en række af de konsulenter, man trækker på i staten, er eksperter på nogle bestemte delområder. Man hyrer dem typisk, enten fordi man ikke selv råder over den givne ekspertkompetence, eller fordi man har nogle ekstraordinære opgaver i det bestemte ressortområde.

Det, der er interessant, er bl.a., at en række af de konsulenter, man bruger, jo går igen. Det er ganske tydeligt, når man læser Rigsrevisionens beretning, at et af de store områder, som man især bruger konsulentbistand til, jo er it-området. Der er ingen tvivl om, at man inden for staten generelt har en stor satsning på at omstille en række funktioner til øget it-funktionalitet. Det kan være udmærket, det kan være lettere, det kan øge servicen, det kan effektivisere osv. Men det, der er problemet, er jo bl.a., at man ser en række tilfælde, hvor det går rigtig alvorlig galt. Jeg behøver vel næppe at nævne digital tinglysning som et af de mange, mange eksempler.

Derfor er spørgsmålet selvfølgelig: Kunne der ikke være en fornuft i at tænke på tværs og finde ud af, om der er nogle af disse mange konsulenter, som man hyrer til mange penge, som kunne inddrages? Jeg går ud fra, at finansministeren er enig med mig i, at en ekstern konsulent er meget dyrere, meget dyrere, end at have en fastansat statslig medarbejder. Det er vel ikke sådan, at spørgsmålet om anvendelse af eksterne konsulenter skal ses sådan i et almindeligt skær, hvor man jo ser, at den nuværende regering har en vis forkærlighed for at betale overpris for eksterne konsulenttydelser?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er jo mange gode grunde til, at staten hyrer eksterne konsulenter. Langt størstedelen af de konsulenter, der hyres, bruges jo på konkrete opgaver i forbindelse med bygning af veje, foretagelse af vandprøver, udvikling af it-projekter osv.

Der kan også være gode grunde til at hyre eksterne konsulenter som ekstra ressourcer over en kortere periode. Ifølge Rigsrevisionen har ministerierne dokumentation for deres overvejelser i den forbindelse.

Særlig i forbindelse med skarpe deadlines kan det være afgørende for den politiske og den administrative proces i Folketinget og i regeringen såvel som i ministerierne generelt, at der skal kunne leveres bestemte ydelser meget hurtigt. I spidsbelastningsperioder kan det være økonomisk mest hensigtsmæssigt at hyre eksterne konsulenter frem for at ansætte interne medarbejdere, der kan være uforholdsmæssig dyre eller måske endda umulige at tiltrække til staten.

Staten hyrer konsulenter som ekstra ressourcer til at lave hjemmesider, formidling og oversættelse, grundvandskortlægning, miljøovervågning, it-systemer og en lang række tilsvarende opgaver. Og under alle omstændigheder bør ministerierne jo foretage en samlet økonomisk vurdering, hver gang de anvender konsulenter som ekstra ressourcer. Det er jeg jo enig med spørgeren i.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:19

Benny Engelbrecht (S):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at der er en generel fokus på de utrolig mange fejlslagne it-projekter, som vi har i statens regi, og vi må vel også konstatere – det går jeg ud fra at finansministeren er enig med mig i – at med hensyn til en række af disse projekter kan man ikke ligefrem tale om, at man har nogle meget skarpe deadlines. Hvis man har det, må vi i hvert fald konstatere, at de så langt fra bliver overholdt. Faktisk er det sådan mere reglen end undtagelsen, at man har it-projekter, der går mange år over tiden. Jeg behøver ikke at nævne alle eksemplerne.

Så var det ikke lige præcis på det område, og i betragtning af at vi her taler om et sted mellem 1,4 og 1,8 mia. kr. af statens budget, hensigtsmæssigt at se på, om man eksempelvis kunne have sine egne faste medarbejdere, som havde ekspertviden på det her område. Lad mig blot i den sammenhæng også fremhæve, at man jo faktisk på sygehusområdet ser, at en række regioner opretter deres egne vikarkorps, fordi det er langt billigere at have personale ansat selv frem for at gå ud og hyre dem ude i byen.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg mener selvfølgelig, at det er væsentligt, at ministerierne anvender eksterne konsulenter på en måde, så staten får mest mulig værdi for pengene. Men jeg er nu sikker på, at ministerierne har fokus på en fornuftig anvendelse af konsulenter særlig i disse år, hvor der er behov for konsolidering af de offentlige finanser.

Ministerierne er allerede pålagt besparelser i genopretningspakken. Driftsrammerne bliver løbende reduceret for at skabe rum til andre prioriteringer, og det er jo ikke sådan, at vi fra centralt hold fastlægger meget præcist, hvordan de enkelte ministerier skal anvende deres midler. Vi fastlægger i stedet den overordnede ramme for

ministeriernes samlede drift, og ministerierne er grundlæggende selv ansvarlige for de dispositioner, der foretages inden for egne rammer, herunder brug af eksterne konsulenter.

Jeg vil godt slå fast, at der altså ikke er belæg for at påstå, at staten kan spare op imod 1 mia. kr. på konsulenter, men der er, som Rigsrevisionen også peger på, ting, der kan gøres bedre. Det har vi jo også fokus på i øjeblikket i Finansministeriet, hvor vi er ved at gennemføre en analyse af statens brug af konsulenter.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:21

Benny Engelbrecht (S):

Jeg ved godt, at finansministeren meget gerne vil læse op af sit talepapir. Lad mig nu prøve alligevel at stille et spørgsmål, som vi måske kan få et fuldstændig klart svar på.

Er ministeren enig eller uenig i, at det er muligt på nogle områder at spare penge i staten, ved at man ansætter egne medarbejdere, der er eksperter på nogle givne områder, som man kan se går på tværs af forskellige sektorer, eksempelvis på it-området, frem for at hyre dyre konsulenter udefra?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, man kan svare entydigt på det spørgsmål, hr. Benny Engelbrecht stiller, for nogle af de her opgaver er meget specialiserede opgaver og skal løbe over en meget kort periode inden for det offentlige. Det skal måske være i en 3-4 måneders periode, og der tror jeg det ville være vanskeligt at kunne skaffe de eksperter til sådan nogle midlertidige job.

For så vidt angår statens it-engagementer, er vi jo i øjeblikket ved at fastlægge en ny strategi for, hvorledes de her projekter skal køre. Vi havde i går en drøftelse med Finansudvalget om, hvordan vi kan sikre en bedre styring af de it-projekter, vi har, og specielt i den indledende fase få nogle eksterne til at bedømme de risici, der måtte være i forbindelse med et sådant projekt, sådan at vi kan sikre, at vi går ind i projekter med anvendt teknologi, som også kan køre i den skala, som den enkelte institution planlægger efter.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 105

9) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig med MF Jacob Jensen (V) i, at staten bør udskyde store indkøb af konsulentopgaver til et tidspunkt, hvor der er bedre råd?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Ugebrevet A4 den 27. september 2010.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:23

Kl. 15:26

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig med MF Jacob Jensen (V) i, at staten bør udskyde store indkøb af konsulentopgaver til et tidspunkt, hvor der er bedre råd?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er enig med hr. Jacob Jensen i, at ministerierne bør være præcise og have en klar strategi, bl.a. over for Folketinget. Jeg er sikker på, at ministerierne har fokus på en fornuftig anvendelse af konsulenter, særlig i disse år, hvor der er behov for en konsolidering af de offentlige finanser. Ministerierne er jo allerede pålagt besparelser i genopretningspakken, og driftsrammerne bliver løbende reduceret for at skabe rum til andre prioriteter.

Vi må ikke glemme, at anvendelsen af konsulenter er med til at sikre en mere effektiv offentlig sektor og dermed frigøre ressourcer. Det er jo af samme grund, at private virksomheder gør stor brug af konsulenter, også i krisetider. Vi skal jo fortsat bygge veje, hospitaler, nye it-løsninger og foretage vandprøver, og det kan altså ikke foregå uden brug af ekstern ekspertbistand.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:24

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo altid interessant at have den her type debatter med finansministeren, det er lidt som at spille fodbold op imod en væg, man ved altid præcis, hvordan bolden kommer tilbage. Uanset hvordan den bliver sendt af sted, er svarene gerne de samme.

Lad mig lige fortsætte så, for jeg vil faktisk gerne bede ministeren om at uddybe sin holdning i forhold til hr. Jacob Jensens udtalelse, men samtidig også sætte det i perspektiv i forhold til den konservative finansordfører, hr. Mike Legarth, der jo har udtalt, at meget tyder på, at omfanget er blevet udnyttet stort – altså med henvisning til anvendelsen af konsulenter – og at der er en tendens til at ty til eksterne konsulenter, hver gang man møder en udfordring, og at man skal passe på med det og kun bruge de eksterne konsulenter, når det er strengt nødvendigt. Det siger altså hr. Mike Legarth, som er finansordfører for De Konservative.

Jeg synes, det er interessant, særlig i betragtning af også de pointer, som finansministeren var inde på i den forrige besvarelse på det forrige spørgsmål, hvor finansministeren netop slår fast, at man jo eksempelvis på it-området skal bruge eksterne risikovurderinger og i højere grad skal have eksterne konsulenter til det. Man kan så bare i den sammenhæng pointere, at de risikovurderinger, der tidligere er blevet lavet af it-projekter, der har vist, at der har været nogle risici, sådan set heller ikke har fået nogen konsekvenser.

Så man kan spørge, hvor forskellen er i, om det er en intern vurdering eller en ekstern vurdering, ligesom det vel bør være hip som hap, om det er en intern vurdering i Finansministeriet eller en ekstern konsulent, der peger på – som det eksempelvis var tilfældet i den digitale tinglysning – at der kunne være nogle risici, som man så i øvrigt ikke tog højde for i Justitsministeriet.

Spørgsmålet er så bare, hvilken løncheck man i givet fald skal sende efter den pågældende konsulent. Der må jeg erkende, at jeg hellere vil betale den normale statslige løn frem for at skulle betale en ekstern konsulent en skyhøj hyre.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, det er vigtigt, at man kan trække på folk, der har prøvet at gennemføre it-projekter i store danske virksomheder; der er jo store banker, der er store danske virksomheder, som har lavet gigantisk store edb-projekter, og der er det da ret vigtigt, at vi kan lære af de erfaringer.

Der er da begået fejl på statens område, men vi opbygger nu en it-styrelse, hvor vi skal prøve at fastholde ekspertise, som så kan være med til at bistå ministerierne, når man skal i gang med større edb-projekter, og det er jo nogle af de erfaringer, som vi må prøve at samle op. Men det er ret vigtigt, at vi kan trække på kræfter uden for statsadministrationen, for hvis de enkelte ministerier en gang hvert tredje år skal i gang med et nyt edb-system, kan de jo ikke køre med topekspert og ekspertbistand, der bare skal sidde klar i startthullerne til næste opgave om 20 år, så der er vi da nødt til at få det her fleksible system, så vi kan trække på ressourcer uden for ministerierne. Men det skal da gøres ansvarligt, det skal gøres med omtanke, og der skal være en god begrundelse for det hver gang.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:27

Benny Engelbrecht (S):

I den sammenhæng må jeg dog lige pointere, at det faktisk er således, at langt de fleste af de it-mæssige udfordringer, som vi oplever, når staten skal udrulle nye systemer, ikke handler om it-problemer. Det handler ikke om, at der er fejlkodninger. Det handler om ledelsesmæssige svagheder. Altså, at den ledelse, der sidder i den pågældende statslige institution, har svært ved at styre projektet ledelsesmæssigt. Der er utrolig stor forskel. Så lad mig lige påpege, at her er der netop noget at komme efter.

Man kan sige, at hvis man skal samarbejde med eksterne eksperter, og det skal man muligvis nok på nogle områder, så savner staten i hvert fald nogle kompetencer i forhold til at styre den slags projekter. Det er vi ganske enkelt nødt til at blive væsentlig bedre til. Det vil jeg gerne påpege over for finansministeren. Her er virkelig store summer for staten at spare. Det håber jeg også at finansministeren er enig med mig i.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man er også nødt til at kigge på de forskellige opgaver, som staten anvender konsulenter til. Det er jo ikke ligefrem fremtrædende, at det er strategikonsulenter, de her beløb er brugt til. Det er jo helt konkrete opgaver i forbindelse med bygning af veje, varetagelse af vandprøver, udvikling af it-projekter osv. Det er jo det, langt de fleste ressourcer bruges til.

Vi er i øjeblikket i Finansministeriet i gang med at analysere statens forbrug af konsulenter, og vi vil selvfølgelig også i den forbindelse fokusere på konkrete initiativer, der kan være med til, at vi kan få en mere effektiv anvendelse af dem. Men der er altså meget dynamik i at kunne få øjne uden for systemet til at kigge på, hvad det er vi laver i den offentlige sektor, for at sikre at vi kan få bedre forret-

ningsgange, udnytte moderne teknologi og i det hele taget effektivisere vores ydelser. I den forbindelse må vi jo kigge på hvert enkelt projekt for sig, og hvert enkelt ministerium har jo ansvar for at bruge sine ressourcer mest hensigtsmæssigt.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:30

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo rigtigt at lave en analyse. Det vil jeg dog give finansministeren ret i, og så kan finansministeren jo i øvrigt sætte et lille hak i sin kalender, fordi han for en gangs skyld har fået ret her i Folketingssalen og har fået en positiv ting med tilbage af mig. Ros for det.

Men jeg vil så spørge finansministeren: Hvis det viser sig, at der er nogle af de konsulentopgaver, der bliver udført på tværs af ministerierne, som er ensartede, som bliver gentaget, hvor man kan se, at det er en type opgaver, som vi ganske jævnligt har behov for at få udført, vil finansministeren så være med til i de konkrete situationer at se på, om der kan være penge at spare – jeg beder ikke finansministeren om at sætte tal på, det har jeg forståelse for at finansministeren naturligvis ikke vil – ved at staten har egne medarbejdere frem for at købe konsulenterne eksternt, så der altså derved spares penge?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er vi jo som sagt i gang med at lave en analyse af statens brug af konsulenter, og derfor kan vi jo vende tilbage og drage konklusioner, når vi har læst den analyse.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet. Jeg tror, at der faktisk er gået præcis 1 time, så det er jo godt klaret af både spørgere og svare.

Den næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 108

10) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at 24,1 pct. af netbankbrugerne siger nej til offentlig digital signatur, når de overflyttes til NemID?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsningen spørgsmålet.

Kl. 15:31

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Er ministeren tilfreds med, at 24,1 pct. af netbankbrugerne siger nej til offentlig digital signatur, når de overflyttes til NemID?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er 75,9 pct. af brugerne i netbank, der siger ja til offentlig digital signatur, når de overflyttes til NemID. Hertil kommer, at et stort antal borgere – flere end 260.000 – har bestilt NemID via hjemmesiden nemid.nu eller hentet NemID på et af de mange borgerservicecentre og skattecentre, der yder borgerne hjælp og service ved udlevering af NemID; det er borgere, som ønsker at få adgang til offentlig service med NemID, og som ikke har ønsket at vente på udrulningen af det fra deres bank, og det store tal er faktisk kommet lidt bag på os.

Endelig vil der være en del, som i første omgang siger nej til det i banken, men som efterfølgende tilmelder sig offentlig digital signatur på hjemmesiden eller i et borgerservicecenter. Inddrages disse bestillinger, hvis antal jo i sagens natur ændrer sig hver eneste dag, så bliver resultatet, at flere end 75,9 pct. af de borgere, der har bestilt NemID, kan benytte NemID til offentlig digital signatur. Og tallet for dem, der her har valgt NemID til det offentlige, er således nærmere de 86 pct.

Vi har her i landet et rigtig godt princip om at lade folk selv vælge, hvad deres data må bruges til, og om at lade folk selv vælge, om de f.eks. skal tilgå private bankforretninger og offentlig service i samme løsning; det kan og vil vi ikke tvinge nogen til. Men NemID har det offentlige i tæt kontakt med bankerne fået udviklet sådan, at der er fundet en løsning, så borgerne nemt skal kunne kommunikere med såvel deres netbank som det offentlige, f.eks. SKAT, og på én og samme måde, hvis de vil det. Og jeg lægger stor vægt på, at vi hele tiden har fokus på, at borgerne føler sig trygge ved og meget gerne vil udnytte denne digitale mulighed.

Jeg har derfor nedsat en taskforce med IT- og Telestyrelsen, finanssektoren og DanID A/S, som hurtigst muligt gennemgår de henvendelser, der er modtaget med kritik af NemID, for at se, om der er et mønster, der giver grundlag for yderligere justeringer og kommunikation med NemID.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:34

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens svar. Det er jo sådan, at siden NemID blev lanceret 1. juli 2010 har der været en række alvorlige problemer med signaturen. Formålet med NemID er jo at gøre det lettere, det er en del af den her digitaliseringsstrategi, og ministeren lancerede også NemID med at sige, at det her skulle være digitaliseringens svar på Storebæltsbroen.

Jeg har tidligere kommenteret det, ministeren sagde, med at sige, at Storebæltsbroen jo ikke blev åbnet med store huller, da den blev åbnet. Desværre har NemID haft rigtig mange opstartsproblemer. Det har også betydet, at rigtig mange borgere har mistet tilliden til NemID.

Så jeg vil bare høre ministeren: Midt i den her digitaliseringsstrategi, som vi jo er i gang med, er ministeren så ikke bekymret over, at hver fjerde netbankbruger fravælger NemID til offentlige tjenester, altså offentlige tjenester som skat.dk eller sundhed.dk? Hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Kl. 15:38

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som jeg lige har svaret fru Yildiz Akdogan, er det altså oppe omkring de 86 pct., der har tilvalgt NemID på denne løsning. Jeg synes, det er vigtigt, når vi også har hele symbolikken med Storebæltsbroen, virkelig at holde fast i, at det her er et stort og omfattende og meget vigtigt projekt for digitaliseringen af Danmark. Nogle af de tiltag, vi gør hele tiden, og ikke mindst i en interesse for at udbrede kendskabet til NemID, gør vi jo sammen med de partnere, vi har i samarbejdet, bl.a. finanssektoren. Der er vi bl.a. nu i dialog om at få lavet en meget målrettet brugerundersøgelse af bankernes modtagelse af NemID, sådan at vi hele tiden sikrer, at vi har brugernes udsagn, brugernes tilbagemelding på brugen af NemID, og det er selvfølgelig også en måde at sikre, at vi hele tiden øger andelen af de borgere, der ønsker at bruge NemID.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:36

Yildiz Akdogan (S):

Jeg ved ikke, hvor ministeren har de 86 pct. fra, men ifølge Jette Knudsen fra DanID, som jo står bag NemID, er det altså 76 pct., som hun mener er godt nok. Jeg ved ikke, om det er godt nok, når hver fjerde netbankbruger fravælger offentlige hjemmesider, men jeg synes i hvert fald, at det er et problem.

En af de ting, som kunne være kommet på tale, er, hvordan man formidler det her, så jeg vil egentlig høre ministeren: Hvad er ministerens helt konkrete strategi for, at vi får flere borgere, også fra netbank, til at bruge de offentlige digitale signaturer til sider som f.eks. skat.dk? Synes ministeren ikke, at det er vigtigt, at vi får så mange med til at bruge netop NemID i den her digitaliseringsstrategi?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jo, det synes jeg bestemt det er. Der er vi ganske enige. Der er store fordele ved NemID, altså det, at man har én digital indgang til de forskellige services, uanset om det er banken, om det er borgerservice, eller om det er et forsikringsselskab – det, at man kun skal huske ét password. Der er rigtig mange fordele der.

Men jeg vil lige korrigere tallene, uden at det her skal udvikle sig til sådan en talkrig, for jeg sagde netop i min besvarelse, at ud over de 75,9 pct., der har valgt, er der jo en del borgere, der har valgt at tilmelde sig ad anden vej end via banken, og dér er vurderingen i tal, der som nævnt i sagens natur ændrer sig dag for dag, at vi altså er oppe på omkring de 86 pct.

Det er vigtigt hele tiden at øge oplysningsindsatsen og have kampagner. Jeg synes, at det, at vi er oppe på 86 pct., viser, at den omfattende mediekampagne, der har været gennemført, ikke mindst i samarbejde med den finansielle sektor, har virket. En af de tre reklamefilm, der bliver vist i TV, handler netop om at motivere borgerne til at sige ja til NemID og til den digitale signatur.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kan kun referere til, hvad DanID siger, og der viser tallet altså noget andet. Men nu er det jo sådan, at der bliver brugt ca. 31 mio. kr. til lanceringen af NemID, så det er også et spørgsmål om, hvordan skatteborgernes kroner skal forvaltes. Og igen: Set i lyset af den her digitaliseringsstrategi, som vi er i gang med, vil jeg høre ministeren, om ikke hun mener, at det er et problem, når vi bruger så mange penge på NemID, at der er så mange, der alligevel vælger det fra. Er det ikke skadeligt for den her digitaliseringsproces, vi er i gang med?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Nu kan man godt blive en lille smule tvivl om, hvad det er, spørgeren egentlig mener, for vi er vel enige om, at det er vigtigt, at vi får udbredt kendskabet til NemID til så mange som muligt. Derfor synes jeg, at det er vigtigt at lave de her kampagner – især kampagner, der kan fortælle om fordelene ved at vælge NemID. Noget sker jo kampagnemæssigt i fællesskab i hele NemID-projektet, men f.eks. de individuelle banker, Borgerservice, og det kan jo også være private aktører, er jo også med til at profilere NemID.

Men jeg går ud fra, at vi er enige om, at udbredelsen af NemID er vigtig.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:39

Spm. nr. S 113

11) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren fortsat tilfreds med den opstramning, DanID har foretaget i forhold til proceduren omkring udsendelse af nøglekort og midlertidig adgangskode til NemID, på trods af at der, efter at ministeren havde svaret Folketinget, at der var sket en opstramning, endnu en gang skulle spærres flere tusinde NemID-konti på grund af problemer med udsendelsen af koder?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:39

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det.

Spørgsmålet lyder: Er ministeren fortsat tilfreds med den opstramning, DanID har foretaget i forhold til proceduren omkring udsendelse af nøglekort og midlertidig adgangskode til NemID, på trods af at der, efter at ministeren havde svaret Folketinget, at der var sket en opstramning, endnu en gang skulle spærres flere tusinde NemID-konti på grund af problemer med udsendelsen af koder?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:40

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Nej, det er jeg naturligvis ikke tilfreds med. Det er uacceptabelt, at der på trods af procedureopstramninger igen er sket en fejl hos DanID's printerleverandør, der har bevirket, at breve er blevet afleveret samtidig til Post Danmark. Det har jeg også meddelt IT- og Telestyrelsen, der på den baggrund har bedt DanID's øverste ledelse om at redegøre for, hvad de agter at gøre for at forhindre gentagelser. Jeg synes, det er vigtigt her at bemærke, at IT- og Telestyrelsen ikke er bekendt med, at fejlen har givet anledning til misbrug, og at sikkerhedsprocedurer med netop at spærre for de NemID, der har været berørt af fejlen, jo har virket som forudsat.

Hvis jeg kort lige skal redegøre for sagen, vil jeg sige, at der jo i forbindelse med den første fejl i starten af august ifølge DanID blev iværksat en række initiativer. Dels blev antallet af dage mellem afleveringen af de to breve til postvæsenet øget til 3 dage, dels blev overholdelsen af procedurerne indskærpet kraftigt over for leverandøren, og endvidere igangsatte DanID udviklingen af en it-mæssig understøttelse af procedurerne, så brevene ikke kunne produceres samtidig.

Den 14.-15. september skete der desværre endnu en procedurefejl hos DanID's printerleverandør, der bevirkede, at 3.604 breve den 17. september blev afleveret til Post Danmark samtidig. Den it-mæssige styring af print forventes ifølge DanID at blive iværksat i slutningen af denne måned. DanID har endvidere oplyst, at de umiddelbart efter den anden fejl har placeret en DanID-medarbejder hos deres printerleverandør. Den medarbejder skal simpelt hen kontrollere, at alle procedurer overholdes.

Selv om der indføres it-styring, der sikrer forskudte brevaftsendelser, kan det jo desværre ikke udelukkes, at en borger vil kunne modtage brevene samtidig af årsager, som DanID jo slet ikke har kontrol med. Derfor er DanID på baggrund af IT- og Telestyrelsens henvendelse gået i gang med at undersøge muligheden for yderligere sikkerheds tiltag, så sikkerheden ikke kun er afhængig af den forskudte brevforsendelse.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:42

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Altså, ministeren siger, at der er sket den her uheldige udvikling, og jeg vil egentlig gerne lige remse den op. Det, der sker, er, at man lancerer et stort projekt, man gerne vil have, at borgerne skal være en del af den her digitaliseringsstrategi, og NemID skal gøre det nemmere og bedre og mere gennemsigtigt for borgerne. Problemet er, at det langtfra er blevet nemt. Det er blevet vanskeligt og bøvlet og lidt klodset.

Det, der så sker, er, at man samtidig laver en del fatale fejl, som skaber en del usikkerhed, og ikke mindst er der en sikkerhedsbrist på området NemID. Den 31. august spærres man 17.261 borgers NemID, fordi DanID er kommet til at sende både adgangskode og nøglekort til borgerne. Så siger videnskabsministeren til Folketinget den 9. september, at DanID har strammet reglerne og procedurerne op, og at hun nu har fuld tillid til NemID. Det, der så sker, er, at der den 17. september igen er noget galt. 3.064 brugere får spærret deres NemID. Det er jo et meget tydeligt udtryk for, at der ikke helt er styr på sikkerheden. Det skaber også enorm stor utryghed hos borgerne.

Ministeren siger så, at der ikke er sket noget misbrug. Jamen det er da takket være en meget ihærdig borger, der løbende og hele tiden og stædigt har holdt fast i det og kontakttet IT- og Telestyrelsen og gjort opmærksom på de her fatale fejl. Så jeg vil egentlig høre, om ministeren fortsat har fuld tillid til DanID, og om hun så kan sikre, at

nøglekort og midlertidigt adgangskort ikke bliver sendt ud igen samtidig.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:44

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som jeg gjorde rede for under det samråd, vi havde den 7. oktober, vil vi ikke gå på kompromis med sikkerheden. Sikkerheden overvåges og vurderes løbende, så vi kan opretholde det fornødne høje sikkerhedsniveau.

Nu er det sådan, at hundrede procent sikkerhed altså ikke findes i nogen systemer, men den løbende analyse og ikke mindst den løbende risikovurdering sætter os jo i stand til hele tiden at følge op på det såkaldte trusselsbillede og dermed forbedre sikkerheden i samme takt. Det giver sig selv, at finanssektoren stiller meget høje krav til sikkerheden i NemID, da anvendelsen af netbanker jo er kerneforretningen for bankerne. Så hvis sikkerheden i NemID ikke var tilstrækkelig, ville det jo hurtigt kunne konstateres – jeg havde nær sagt – på aktiekurser, og bankernes direktion og bestyrelse ville selvfølgelig øjeblikkeligt skride ind. Så NemID er en sikker løsning, og borgerne kan fortsat have tillid til NemID.

Anden

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:45

Yildiz Akdogan (S):

Det, jeg hører ministeren sige, er, at hun gerne vil garantere for, at der ikke sker en sikkerhedsbrist igen. Men nu er det jo sådan, at man, når man lancerer sådan et system som den nye digitale signatur, som NemID jo er, så netop skal have sikret, at tre ting er i orden: Den ene er sikkerheden, den anden er brugervenligheden, og den tredje er, at der er information til og tryghed hos brugerne. Og i forbindelse med alle tre områder har der hele vejen igennem været en brist. Allerede den første dag NemID blev lanceret, brød systemet sammen. Så har der været sendt både kodeord og nøglekort samtidig ud til en del borgere, hvilket har skabt enormt stor forvirring og enormt stort bøv, og det giver jo anledning til nogle bekymringer hos borgerne.

Parallelt med det har der også været enormt stor forvirring omkring, på hvilken side man kan gå ind og melde sig til. Altså, der har været stor forvirring, med hensyn til at der var en side, et domæne navn, der hed nemid.dk, som var privat, og at der så var nemid.nu, som var den rigtige. Det har ministeriet vidst i over et år, men man har bare glemt at formidle det videre til brugerne, og det har også skabt stor forvirring, også i forhold til hvor ens data havner henne.

Kan ministeren ikke se, at der er et stort problem, når der løbende, hele tiden, opstår sådan nogle sikkerhedsbrister? Synes ministeren ikke, at det skaber utryghed hos brugerne?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:46

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

For nu ikke at risikere at blive fejlciteret vil jeg gerne lige gentage, at jeg sagde, at der altså ikke findes hundrede procents sikkerhed i nogen systemer. NemID er et nyt projekt, og som alle større nye it-projekter er det et udfordrende projekt, hvor der kan opstå proble-

mer, vi ikke havde forudset. Men jeg kan altså garantere for, at jeg, når problemerne opstår, så gør jeg, hvad der skal til for at få dem løst. Jeg har f.eks. etableret en ekstra taskforce, vi har revurderet kommunikationsplaner, vi har med stor glæde involveret forskellige organisationer, bl.a. handicaporganisationer, og som nævnt har vi nu iværksat en borgertilfredshedsanalyse. Jeg synes, det er vigtigt at have den løbende dialog og de løbende tilbagemeldinger fra borgerne, for det er vigtigt, at borgerne er trygge ved NemID.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:47

Yildiz Akdogan (S):

Når ministeren siger, at der kan være nogle problemer, man ikke kan forudse, vil jeg sige, at man vel godt kunne have forudset dem. Man har to domænenavne, som man i ministeriet er bekendt med – ministeren er til min store overraskelse ikke bekendt med det – og de ligner hinanden så meget. Der er det ene, der hedder nemid.dk. Her kan borgerne ikke logge sig ud, og de data, der bliver logget ind i det, kan gå hen og blive misbrugt. Det er heldigvis ikke blevet misbrugt, men det er så takket være en borger; ministeriet har ikke selv opdaget den her fejl. Det andet er nemid.nu. Kunne ministeren i det mindste ikke have forudset, at det er to domænenavne, der minder rigtig meget om hinanden, hvilket har skabt meget stor forvirring hos brugerne? Det kunne man da godt have forudset, allerede året før man lancerede NemID.

Så vil jeg sige, at der har været stillet spørgsmål både i forhold til sikkerhed og brugervenlighed, men også i forhold til hvor tryk man kan føle sig ved det her system, netop fordi der har været for mange opstartsproblemer siden den 1. juli, og jeg vil så høre: Vil ministeren påtage sig et større ansvar med hensyn til sikkerheden omkring NemID?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi hele tiden følger sikkerheden, hele tiden er opmærksomme. Og der synes jeg at både de sikkerhedsforanstaltninger, der er iværksat, samarbejdet med bl.a. finanssektoren, og det at lave en borgeranalyse, det at finde ud af, om der er noget i kommunikationen omkring NemID, der kan gøres bedre, er vigtige tiltag. Og sådan skal det være. Altså, det skal være sådan, at vi hele tiden lærer af det her. Det er et nyt og stort projekt, og derfor er jeg også rigtig glad for, at borgerne reagerer, hvis der er ting, vi kan gøre anderledes.

Omvendt vil jeg sige, at det også er vigtigt at holde øje med, at vores sikkerhedssystemer virker, og med hensyn til det aktuelle spørgsmål, jeg er blevet stillet her, om nogle borgere, der har fået spærret deres konto, så er det jo netop udtryk for, at vores sikkerhedssystemer virker. Jeg beklager meget den ulempe, det måtte være for borgerne, men jeg synes, det er udtryk for, at vores sikkerhedssystemer virker.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Som tidligere anført er spørgsmål nr. S 86 af hr. Orla Hav udgået og vil overgå til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål er derfor til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 86

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

I lyset af, at det er erkendt fra regeringens side, at den daværende sundhedsminister ønskede at »løbe« et privatsygehusvæsen i gang med en overbetaling i forhold til det, man kunne have fået ydelserne for, er ministeren enig i, at sådanne økonomisk favorable ordninger rummer risiko for, at der bliver gået på kompromis med kvaliteten i sundhedsvæsenet?

:
(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:49

Spm. nr. S 94

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at Indenrigs- og Sundhedsministeriets repræsentanter talte sandt, da de lovede rigsrevisor Henrik Otbo, at han havde modtaget alt materiale, der var relevant i forbindelse med hans undersøgelse af, om privathospitalerne var blevet overbetalt, når man ikke udleverede den rapport, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet selv havde udleveret, og som viste, at de private sygehuse har »fået overkompensation for at modtage patienter fra de offentlige sygehuse«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:50

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at Indenrigs- og Sundhedsministeriets repræsentanter talte sandt, da de lovede rigsrevisor Henrik Otbo, at han havde modtaget alt materiale, der var relevant i forbindelse med hans undersøgelse af, om privathospitalerne var blevet overbetalt, når man ikke udleverede den rapport, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet selv havde udleveret, og som viste, at de private sygehuse har »fået overkompensation for at modtage patienter fra de offentlige sygehuse«?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg mener ikke, at den såkaldte rapport viste, at de private sygehuse havde fået overkompensation, men nok om det.

Jeg har forstået, at Sundhedsministeriet ikke anså det interne udredningsarbejde for relevant for Rigsrevisionens arbejde med beretningen, men jeg respekterer også – og det har jeg givet udtryk for i tale og skrift – at når rigsrevisor nu vurderer, at ministeriets arbejde ville have været relevant, så er det rigsrevisor, som har ret i sådanne spørgsmål. Ministeriets vurdering baserede sig på, at Rigsrevisionens undersøgelse handlede om de hidtidige køb af sundhedsydelser hos de private og om, hvorvidt de var foretaget inden for lovgivningens rammer og under skyldig hensyntagen til økonomien, hvorimod det interne udredningsarbejde omhandlede overvejelser om det fremtidige afregningssystem mellem det offentlige og de private sygehuse baseret på omkostningerne på de mest effektive offentlige sygehuse.

Det siger sig selv, at Rigsrevisionen har ret til at få alle oplysninger og dokumenter, som Rigsrevisionen efterspørger, og jeg har no-

teret, at Rigsrevisionen ikke finder, at ministeriet tilstrækkelig tidligt har udleveret materiale, som Rigsrevisionen har efterspurgt. Jeg har derfor over for rigsrevisor som sagt beklaget, at en sådan situation er opstået. Heldigvis kan jeg forstå på rigsrevisor, at et tidligere kendskab til materialet om ministeriets interne udredningsarbejde ikke vil have ændret ved de konklusioner, som Rigsrevisionen nåede frem til i sin beretning. Rigsrevisors notat til statsrevisorerne om sagen i november 2009 – altså næsten et halvt år efter at rigsrevisor havde fået udredningsarbejdet – nævner således alene dette udredningsarbejde på sidste side i et bilag. Intet sted af notatet fremgår det, at rigsrevisor har måttet stramme eller slække sine konklusioner til statsrevisorerne som følge af udredningsarbejdet.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:52

Per Clausen (EL):

Det, som jo fremgår af sagen, er, at Rigsrevisionen ikke havde adgang til det fuldstændige materiale i Sundhedsministeriet, men fik oplyst, at der ikke var yderligere dokumenter, som havde væsentlig karakter i forhold til den undersøgelse, Rigsrevisionen var i gang med.

Jeg vil godt spørge ministeren: Når nu Rigsrevisionens arbejde handlede om en beretning om pris og nogle andre ting på privathospitaler og man var i færd med et udredningsarbejde, som havde titlen udredningsarbejde for afregning med private sygehuse, synes ministeren så ikke, at det er meget mærkeligt, at man selv kan mene, at det er sandfærdigt, når man ikke udleverer det udredningsarbejde og alligevel holder fast i, at statsrevisoren har fået alt, hvad der var relevant? Det synes jeg jo at ministeren må kunne forholde sig til. Man har et udredningsarbejde og en beretning, som har næsten enslydende titler. Alligevel vurderer Sundhedsministeriet, at man ikke behøver at udlevere det arbejde, som man har lavet.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:53

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne gentage, at jeg på ministeriets vegne har beklaget, at rigsrevisor ikke fik, hvad han mener han har bedt om, men det skyldes altså, som jeg sagde, at ministeriet vurderede, at det udredningsarbejde, som aldrig blev godkendt og dermed aldrig blev færdigt, handlede om de offentlige priser, altså priserne på de offentlige hospitaler og ikke priserne på de private, som var det, som rigsrevisor undersøgte. Dertil kommer, at rigsrevisors undersøgelse var bagudrettet, hvorimod beregningerne, som vi taler om, var fremadrettet. Det er altså ministeriets begrundelse, men uanset den begrundelse har jeg jo beklaget, at rigsrevisor ikke fik, hvad han mener han skulle have haft, med det samme.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:54

Per Clausen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren selv kan høre, at det ikke lyder særlig rimeligt at sige, at udredningsarbejdet for afregning med private sygehuse ikke skulle udleveres i forbindelse med en rigsrevisionsundersøgelse, der handlede om præcis det samme, med henvisning til

at man i Sundhedsministeriet mente, at udredningsarbejdet for afregning med private sygehuse handlede om offentlige sygehuse.

Jeg er også sikker på, at ministeren heller ikke synes, at det lyder særlig rimeligt at sige, at det ikke skulle udleveres, fordi det var fremadrettet. For når vi læser udredningsarbejdet, kan vi se, at det omhandler en lang række forhold, som er tilbageskuende, fordi man jo netop siger, at man kun kan lave en strategi for, hvordan man vil gøre fremadrettet, ved også at se på, hvordan man har gjort indtil nu. Derfor når man jo også i udredningsarbejdet frem til en formulering, som meget klart siger, at man mener, at der er sket ikke en overbetaling, men en overkompensation af de private sygehuse.

Så jeg tror sådan set, at det ville være nemmere, hvis ministeren erkendte, at man fra ministeriets side ikke talte sandt, da man lovede rigsrevisor, at rigsrevisor havde fået alle relevante informationer.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Men i det omfang rigsrevisor er enig med hr. Per Clausen i, at disse beregninger af priserne på de offentlige sygehuse var relevante for hans undersøgelse, er jeg jo enig med hr. Per Clausen, for jeg har bøjet mig for rigsrevisors vurdering. Jeg har blot givet den begrundelse, som ministeriet havde, for ikke at gøre det, for at det trods alt kan fremgå, at man havde en begrundelse. At den så må vige for rigsrevisors vurdering, har jeg jo offentligt sagt.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:56

Per Clausen (EL):

Nu fremgår det jo af sagen, at rigsrevisor ikke på daværende tidspunkt havde nogen mulighed for selv at vurdere, om det var relevant eller ej, fordi han netop ikke så papirerne. Det er derfor, at det her bliver lidt interessant, også ud over hvad rigsrevisor siger, nemlig i forhold til hvordan ministeren mener man skal administrere et ministerium og et ministeriums forhold til rigsrevisor. For det, man jo får indtryk af, er, at ministeren et eller andet sted synes, at måske var det, ministeriet mente, rigtigt, og at rigsrevisor bare har en anden vurdering.

Men synes ministeren ikke, at det er helt indlysende, at det var en bortforklaring, når man fra Sundhedsministeriets side dengang sagde, at man ikke mente, at det havde noget med hinanden at gøre, når vi ser på titlerne for arbejdet, nemlig udredningsarbejde for afregning med private sygehuse og heroverfor beretning om pris på private sygehuse, og når man faktisk begge steder taler om overkompensation/overbetaling af private sygehuse – også tilbageskuende? Altså, hvordan kan man nå frem til, at det her ikke havde noget med sagen at gøre? Det er det, jeg ikke kan forstå.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne gentage, at jeg klart har beklaget det over for rigsrevisor skriftligt og sagt mundtligt, at ministeriet af egen drift burde have givet rigsrevisor disse beregninger, uanset at de altså overhovedet ikke påvirkede hans konklusioner, da han fik dem, og uanset at de i november kun er nævnt i et bilag. Uanset det skulle han have haft

dem, og jeg har beklaget, at han ikke har fået dem. Jeg prøver bare at beskrive, dels hvad ministeriets motiv var, dels at skaden jo er til at overse, når det faktisk ikke påvirkede hans konklusioner.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, men af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 107

14) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Finder ministeren det acceptabelt, at der i regeringen udvikler sig en kultur, hvor man forsøger at undgå udlevering af materialer til rigsrevisor og dermed besværliggør rigsrevisors arbejde?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:58

Jens Peter Vernersen (S):

Det er spørgsmål 14:

Finder ministeren det acceptabelt, at der i regeringen udvikler sig en kultur, hvor man forsøger at undgå udlevering af materiale til rigsrevisor og dermed besværliggør rigsrevisors arbejde?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er min opfattelse, at der generelt er et godt samarbejde mellem ministerierne og Rigsrevisionen, og jeg kan forsikre, at begge parter har til hensigt, at der også i Sundhedsministeriet skal være et godt og tillidsfuldt samarbejde mellem ministeriet og Rigsrevisionen.

I forhold til den konkrete sag fremgår det af mit brev til rigsrevisor, som jeg har nævnt under det sidste spørgsmål, at det fra ledelsens side i Sundhedsministeriet efter det forløb for halvandet år siden, som der refereres til, er tilkendegivet, at ministeriets medarbejdere altid skal medvirke til et smidigt og fleksibelt samarbejde, så Rigsrevisionen har et godt grundlag for sit arbejde.

Jeg vil i den forbindelse gerne tilføje, at ministeriet i efteråret sidste år tilførte yderligere ressourcer til varetagelsen af de opgaver, som vedrører samarbejdet med Rigsrevisionen, og det var til trods for, at ministeriet jo som andre ministerier og staten i det hele taget har været udsat for visse budgetbegrænsninger.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:59

Jens Peter Vernersen (S):

Der er vel ikke nogen som helst tvivl om, at når man over en så lang periode som tilbage fra september 2008 gør alt for at chikanere rigsrevisors arbejde, er det, fordi man er helt tryk ved, at det sker der nok ikke noget ved. I regeringen har man et sikkert flertal sammen med Dansk Folkeparti, og når man har sådan et sikkert flertal, er det jo helt åbenbart, at der så udvikler sig en særlig kultur. Det var i øvrigt noget, som den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen gjorde meget ud af i sin grundlovstale tilbage i 2001: Når man har siddet ved magten for længe, udvikler der sig en negativ kultur. Her er vel tale om præcis den samme negative kultur, når ledende folk

gør alt for at undgå, at revisionen får oplysninger. Det gør den tidligere sundhedsminister, men det er jo også det, der er fremgået af de svar, som statsministeren har givet.

Når man så i øvrigt ser på de forarbejder, der er til den beretning, rigsrevisionsnotatet, den første beretning og den endelige beretning og statsrevisorernes behandling, så er det jo helt åbenbart, at man i ministeriet har gjort alt for at undergrave rigsrevisors arbejde. Man har gjort alt for at få emner ud, man ikke kunne lide. Men heldigvis er det jo så alligevel lykkedes at få så meget til at stå tilbage, at rigsrevisor kunne drage den konklusion, at der var sket overbetaling.

Med et sådant forløb kan der jo altså kun være tale om, at det er noget, man gør i en regering, fordi man er tryk ved, at der intet ondt sker. Man har et flertal bag sig med Dansk Folkeparti, så går det hele nok. Dermed har der udviklet sig den her ufatteligt negative kultur, som har kostet ufatteligt mange penge, måske 1 mia. kr.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er fuldstændig meningsløst at tale om, at der er noget, der har kostet 1 mia. kr. Det har jeg sundhedsøkonomers ord for. Selv hvis man følger den betragtning, at den tidligere sundhedsminister skulle have fulgt amternes forslag og blæst på modpartens forslag, så ville det højst være 100 mio. kr. Men selv det er jo overhovedet ikke rimeligt. Når den tidligere sundhedsminister lagde sig midt imellem, gjorde han det samme, som enhver forligsmand ville have gjort, og han lagde sig midt imellem, for at man jo ikke skulle forhindre borgerne i at kunne gå ud i den private sektor og få en operation.

Så siger hr. Jens Peter Vernersen, at ministeriet gjorde alt for at sabotere og chikanere. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den rapport, som rigsrevisor nu har afleveret her for en time siden, ikke taler om, at man har gjort alt. Den handler om én ting, nemlig den såkaldte rapport, vi taler om. Det er den og ikke alt, det handler om, og den blev som sagt aldrig godkendt. Den blev heller aldrig brugt, fordi det jo allerede den 1. april 2009 blev aftalt med regionerne, at man skulle benytte udbuddene, som regionerne havde sendt ud til den private sektor, som grundlag for prisfastsættelsen.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:03

Jens Peter Vernersen (S):

Når jeg siger, at man gjorde alt for at undgå at give disse oplysninger til rigsrevisor, hænger det jo sammen med, at jeg her har revisionsnotat nummer et fra den 2. marts 2009; jeg har det, der blev fremlagt fra Rigsrevisionen den 22. april; jeg har det, der blev fremlagt i juni 2009; og jeg har også den endelige rapport.

De rettelser, ministeriet har forsøgt at komme igennem med, lever jo ikke nogen som helst tvivl om, at man har gjort to ting: For det første har man forsøgt at undergrave rapporten, og for det andet har man forsøgt at undgå at give oplysninger. Og det er da, fordi der i regeringen har udviklet sig en sådan kultur, at man tror, at man kan tillade sig hvad som helst, fordi man har et komfortabelt flertal.

Når jeg siger, det koster 1 mia. kr., er det jo, fordi der i den periode blev købt behandlinger hos de private hospitaler for i nærheden af 4 mia. kr. Af Rigsrevisionens rapport kan det ses, at hvis der havde været tale om udbud, havde man kunnet få priser, der lå 30-40 pct. lavere, og hvis tallet havde været 25 pct., ville man kunne regne ud – og jeg ved, at indenrigs- og sundhedsministeren er så velkvalificeret

i hovedregning, at han godt kan se det – at 25 pct. af 4 mia. kr. er 1 mia. kr.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:04

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er et fuldstændig meningsløst regnestykke, som jeg sagde i mit første svar, fuldstændig meningsløst, blottet for enhver økonomisk sans, blottet for forståelse for det, at man var nødt til at have en pris, som på den ene side ikke var for høj, men som på den anden side var høj nok til, at der i den private sektor blev skabt tilbud, som borgerne kunne benytte sig af, når de blev udsat for disse ulidelige ventetider i den offentlige sektor.

Det er jo det, det handler om: ulidelige ventetider i den offentlige sektor, som regeringen ville bekæmpe med loven af 2002, og som det lykkedes at bekæmpe. Og det kostede noget, dels at der blev udført mange flere operationer, dels at 300.000 benyttede sig af det frie valg, men på længere sigt pressede det jo også priserne i det offentlige system, hvad vi jo har manges ord for. Så det er helt vildt at tale om 1 mia. kr.

Så har jeg jo set den kritik, som lige er sendt ud fra rigsrevisor, og den handler altså om den rapport, vi taler om, ikke om alt, som hr. Jens Peter Verner sen antyder.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 16:05

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg vil godt sige, at den rapport, vi taler om, kom meget sent frem. Det er også fremgået her på det seneste, at rapporten kom frem, efter at regionerne forhandlede med privathospitalerne om de nye priser for 2010, hvor man fik en prisreduktion på omkring 17 pct. Som vi hørte regionsformanden sige: Havde man haft den rapport, da man forhandlede, kunne man have nået et bedre resultat; man kunne have fået en reduktion på 25 pct. i stedet for 17, fordi rapporten viser, at det er i den størrelsesorden, besparelsen kunne ligge. Det var jo også det, som økonomi- og erhvervsministeren tilkendegav på regeringens vegne: Der er besparelsesmuligheder på 25 pct.

Bare fordi den rapport blev holdt tilbage, kommer man altså til at betale en højere pris. Har man på 1 år indkøb af behandlinger på de private hospitaler for 1 mia. kr., er det vel i størrelsesordenen 80 mio. kr., man betaler ekstra, fordi man holdt rapporten tilbage.

Alt det har regeringen ansvaret for. Og jeg siger ikke ministeren, jeg siger regeringen, for regeringen er jo et kollektiv, som har stået bag ved det her med statsministeren i spidsen.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke tvinge spørgeren til høre efter, hvad jeg siger, men jeg har lov til at gentage, at den nedsættelse af priserne på 17 pct. sidste sommer ikke var begrundet i den meget omtalte rapport med det meget omtalte udredningsarbejde. Den var begrundet i de udbud af operationer til den private sektor, som regionerne havde foretaget under sygeplejerskestrejken og under suspensionen af det udvidede frie valg. Det var på den baggrund, at priserne blev nedsat med 17 pct., og ikke med baggrund i det udredningsarbejde, vi taler om. Det kan

man også læse i loven fra 2002, hvor der udtrykkeligt står, at de enkelte amtskommuner fortsat frit vil kunne indgå aftaler på andre vilkår end de enkelte private sygehuse og klinikker om betaling for patienter, hvor amtskommunen selv henviser.

Det er jo præcis det, man allerede i 2002 siger til amtskommunerne: I kan udbyde operationerne. Det var det, Carl Holst i Region Syddanmark gjorde, men som de andre regionsformænd af ideologiske grunde lod være med. Og se, det kostede penge! For man sparede 100 mio. kr. i Region Syddanmark. Hvad kunne man ikke have sparet, hvis alle havde gjort, som man gjorde i Region Syddanmark?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jens Peter Verner sen – jeg kan se, at han kommer igen lidt senere.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 106

15) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt ministeriets embedsmænd af deres minister har fået besked om ikke at videregive udredningsarbejdet om afregning med private sygehuse til rigsrevisor i forbindelse med rigsrevisors undersøgelse af overbetalingen af privathospitaler?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:08

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt ministeriets embedsmænd af deres minister har fået besked om ikke at videregive udredningsarbejdet om afregning med private sygehuse til rigsrevisor i forbindelse med rigsrevisors undersøgelse af overbetalingen af privathospitaler?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:08

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det har som sagt været ministeriets vurdering, at arbejdet ikke havde relevans for Rigsrevisionens arbejde, fordi udredningsarbejdets fokus var den fremtidige takstfastsættelse og ikke spørgsmålet om overbetaling eller ej i fortiden, som Rigsrevisionen undersøgte.

Begge arbejder omhandler altså den økonomiske side af det udvidede frie sygehusvalg, men ud fra to forskellige vinkler. Netop det udvidede frie sygehusvalg efter 1 måneds ventetid er et resultat, som regeringen er meget stolt af, med de 300.000, der fik opfyldt deres ønske, og som benyttede sig af sygehusvalget, og de flere hundrede tusinde ekstra operationer, det medførte om året, med deraf følgende fald i den gennemsnitlige ventetid med en hel måned.

Med denne individuelle ret blev alle danskere sikret en betydelig hurtigere adgang til sygehusbehandling, en ret, der bidrog til, at de lange ventelister fra årtusindskiftet er nedbragt med over en fjerdedel. Desværre jo også en ret, som jeg kan forstå at fru Sophie Hæstorp Andersen og Socialdemokraterne og oppositionen i det hele taget vil afskaffe, hvis de en dag kommer til magten. Det er vel også det, der er årsagen til, at denne debat er så hidsig.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:10

Kl. 16:13

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak for redegørelsen. Jeg kan ikke høre, at der blev svaret på mit spørgsmål. Det, jeg spurgte til, var, at da man i Sundhedsministeriet vurderede, at rigsrevisor ikke skulle have udleveret materialet omkring den her interne rapport, som man var i gang med, om undersøgelse af overbetaling af privathospitaler – altså det interne udredningsarbejde – hvem var det så, der gav besked til embedsmændene om, at det her ikke skulle udleveres til rigsrevisor? Var det ministeren selv, eller hvem var det, der gav den besked?

Vurderingen må jo være blevet foretaget et eller andet sted. Det er jo sådan, at i rigsrevisorloven og i de forvaltningsretlige regler forpligter man jo regeringen til at udlevere alt materiale i forbindelse med en undersøgelse, også det, som Rigsrevisionen ikke nødvendigvis beder om sådan med navns nævnelse. Rigsrevisor har også krav på internt materiale. Derfor spørger jeg igen: Vil ministeren redegøre for, hvorvidt ministeriets embedsmænd fik at vide af deres minister, at de ikke skulle udlevere det her interne udredningsarbejde, man havde gang i?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er blevet informeret om, at når ministeriet ikke udleverede beregningerne, var det, fordi man ikke fandt dem relevante, og man følger sig bekræftet i, at rigsrevisor faktisk ikke brugte beregningerne, da han fik dem. De stred ikke mod det, han havde fundet frem til. Det er det, jeg har fået oplyst fra ministeriet. Det er jo det, jeg så må holde mig til.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:12

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan forstå, at ministeren bruger ord som man osv., men jeg mangler stadig væk helt klart at få at vide, om det var en besked fra ministeren om, at man ikke skulle udlevere materialet, der gjorde, at man ikke udleverede det til Rigsrevisionen.

Det er jo sådan, at rigsrevisor modsat det, ministeren sagde i et tidligere svar, faktisk allerede sidste år den 2. juli kritiserede samarbejdet med Sundhedsministeriet, hvor han er citeret i Ritzau:

»Jeg har ikke været tilfreds med flowet af informationer fra Sundhedsministeriet i denne sag. Det skal ikke være svært at få oplysninger af et ministerium, når vi undersøger en sag. De skal flyde af sig selv til os. Og det har oplysningerne ikke gjort her.«

Det sagde rigsrevisor til Politiken sidste år, og det er så gengivet i Ritzau den 2. juli.

Derfor bliver jeg igen nødt til at spørge om, hvordan det kan være, at en rigsrevisor kan udtale, hvilket var historisk, at flowet af informationerne ikke går godt nok. Skyldes det, at det her ikke foregik så godt, som rigsrevisor kunne ønske sig, en besked fra den daværende minister?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det følger af det, jeg har sagt, at årsagen var ministeriets vurdering af relevansen af materialet. Det var fremadrettet; det handlede om noget andet. Det var det, der var begrundelsen, og ikke nogen instruktion fra regeringen.

Så vil jeg i øvrigt give både spørgeren og Rigsrevisionen fuld- stændig ret i, at man af egen drift skal udlevere alt, hvad der kan være relevant. Og jeg har beklaget, at ministeriet, når rigsrevisor finder, at det nævnte beregningsarbejde er relevant, så ikke af egen drift udleverede det. Det har jeg klart beklaget.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:13

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes bare, at det, der er det vigtige i den her sag, jo er at komme til bunds i, hvem der har truffet beslutningerne om ikke at udlevere det her materiale. Ministeren har sagt, at materialet var fremadrettet, men ikke desto mindre ved vi også alle sammen, at et materiale, der skal bruges fremadrettet, jo bygger på analyser af noget, der er bagudrettet.

Det kan jo virke ekstremt mærkværdigt, når en rigsrevisor udfører et arbejde i selv samme periode, hvor vi ved at der foregår et internt udredningsarbejde om lige netop betaling af privathospitaler, at man så ikke finder det relevant at udlevere det materiale til Rigsrevisionen. Kan ministeren ikke selv se, at det forekommer at være yderst mærkværdigt, at ministeriet i den selv samme periode, hvor Rigsrevisionen arbejder og oven i købet giver udtryk for, at man ikke synes at samarbejdet går så godt, har vurderet, at det her ikke var relevant?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må gøre opmærksom på, at der ikke var sket noget som helst, ved at ministeriet havde udleveret de beregninger. Det havde overhovedet ikke påvirket konklusionerne. Det har rigsrevisor også selv sagt. Han har så føjet til, at han synes, det var meget forkert, at han ikke fik dem. Det har jeg så beklaget.

Men det skal lige huskes, at beregningerne aldrig blev godkendt og aldrig blev brugt, fordi man tog udgangspunkt i noget helt andet, nemlig i de udbud, der var fra regionerne til den private sektor. Det var det, der blev brugt, og ikke disse beregninger. Det er også derfor, at prisnedsættelsen blev på 17 pct. og ikke på 25 pct. Og da der senere ved lov kom en opmand – det var tidligere minister Carsten Koch – blev de nedsat med yderligere 3 pct., men jo ikke med 25 pct.

Mit argument er, at der jo intet ville være sket, ved at man havde givet de beregninger til rigsrevisor, men som sagt var de ikke godkendt, og de blev ikke brugt, og som sagt fandt ministeriet ikke, at de var relevante.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 16, er ligeledes til indenrigs- og sundhedsministeren, men stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:16

Spm. nr. S 111

16) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang den tidligere sundhedsminister Jakob Axel Nielsen har modtaget instruktioner fra den daværende finansminister Lars Løkke Rasmussen om spørgsmål, der vedrører overbetalingen af privathospitaler?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen bedes læse op.

Kl. 16:16

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang den tidligere sundhedsminister Jakob Axel Nielsen har modtaget instruktioner fra den daværende finansminister Lars Løkke Rasmussen om spørgsmål, der vedrører overbetalingen af privathospitaler?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:16

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som bekendt har finansministeren ikke instruktionsbeføjelser over for andre ministre. Hvad de to ministre i øvrigt måtte have talt om, da de bestred de respektive poster, har jeg ikke grundlag for at svare på, og jeg mener heller ikke, det er min opgave at redegøre for interne regeringsdrøftelser, som er foregået mellem andre end mig selv.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:17

Flemming Møller Mortensen (S):

Nej, men der er jo altså rigtig mange sten, som bliver vendt, og som det er oppositionens opgave at forsøge at vende. Og vi må sige, at der er givet mange svar, som også i den her sag har vist sig ikke at være fuldstændig holdbare. Så når jeg spørger om det her, er jeg fuldstændig klar over, at ministeren kan svare, at det har den ene minister ikke bemyndigelse til i forhold til den anden. Men det, der er meget interessant for mig at få at vide, er, om den nuværende indenrigs- og sundhedsminister kan oplyse, om der ligger dokumenter i Sundhedsministeriet, som kan be- eller afkræfte, at der har været en kontakt mellem de to ministre, som mit spørgsmål her drejer sig om. For det, vi jo er i besiddelse af i oppositionen, er et citat fra Frank Korsholm, fra en mail, som er sendt den 20. marts 2009 – og jeg citerer:

»Det sker, som I måske ved, efter Jakob Axel ikke har kunnet trænge igennem i forhold til Lars Løkke.«

Så mit spørgsmål til ministeren skal være: Er ministeren helt sikker på, at der ikke ligger dokumenter i ministeriet, som kan bekræfte eller afkræfte en sådan konversation eller mailveksling, som jeg her lægger op til?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:18

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er ikke bekendt med sådanne dokumenter, på trods af at der har været foretaget en rigtig grundig gennemgang – hvilket i øvrigt er helt i orden. Jeg anerkender helt og aldeles hr. Flemming Møller Mortensens ret til at spørge og spørge og også hans ret til at insistere på, at enhver sten skal vendes. Det anerkender jeg fuldstændig, og

jeg har heller ikke noget imod at stille op til spørgsmål. Men jeg er altså ikke bekendt med noget som helst dokument, som handler om kommunikationen mellem to ministre, som jeg i øvrigt ikke er skyldig at redegøre for.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:19

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for svaret. Jeg havde jo nok heller ikke de helt store forhåbninger, inden det her spørgsmål skulle besvares, om, at der ville komme et meget tydeligt svar fra ministeren. Men jeg prøver at spørge endnu en gang: Har ministeren undersøgt, om der forud for besvarelsen af mit spørgsmål her i dag fandtes dokumenter i ministeriet, som kunne be- eller afkræfte mit spørgsmål?

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

I forbindelse med den såkaldte mailsag blev der foretaget en rigtig grundig gennemgang af, hvad der var suset frem og tilbage af mail, og det viste sig, at der ikke var noget, der var slettet. Jeg har ikke oplysninger, som kan bekræfte den mistanke, som hr. Møller Mortensen tilsyneladende har. Det har jeg ganske enkelt ikke. Jeg har også svært ved at se, hvilket motiv der skulle være, for som jeg sagde før, var der jo ingen grund til ikke at give rigsrevisor eller hvem som helst i øvrigt de beregninger. Der var ingen som helst grund til at holde dem skjult. De havde jo ikke påvirket beretningen. Så set i bagklogskabens lys var det da ikke bare forkert over for rigsrevisor, men det var også på anden måde uheldigt, også for ministeriet, at de ikke blev udleveret.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:20

Flemming Møller Mortensen (S):

Nu havde jeg egentlig tænkt mig ikke at spørge ministeren mere, men nu siger ministeren jo mere end det, jeg havde bedt ministeren om at svare på. Så nu vil jeg alligevel benytte mig af muligheden. For nu siger ministeren, at det ikke ændrede noget. Der var ingen grund til at holde noget tilbage, og nu drejer det sig pludselig om rigsrevisor. Det siger jeg på den måde, fordi jeg ikke har spurgt til rigsrevisor.

Men jeg vil så stille spørgsmålet til ministeren. Hvis rigsrevisor havde haft alle de oplysninger, som rent faktisk viste sig at ligge i en skuffe i Sundhedsministeriet, kunne man så ikke have forestillet sig, at det i hvert fald kunne have fået en politisk indflydelse? For jeg er klar over, at rigsrevisor ikke ændrede opfattelse. Rigsrevisor har jo netop præciseret, at der fandt en overbetaling sted, og det var det, som stod på de 95 sider, som lå i skuffen i Sundhedsministeriet. Så det er klart, at det ikke ville ændre rigsrevisors opfattelse. Men kunne man forestille sig, at det havde ændret en opfattelse eksempelvis hos Statsrevisorerne? Der så vi jo, at to borgerlige statsrevisorer helt usædvanligt ikke stemte med de øvrige statsrevisorer. Kunne man forestille sig, at de 95 sider kunne have påvirket de to borgerlige statsrevisorer?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:21

givet en ualmindelig uforbeholden undskyldning på ministeriets vegne og dermed banet vejen for et tillidsfuldt samarbejde i fremtiden. Jeg har stærkt på fornemmelsen, for det synes jeg, jeg kan se af rigsrevisors seneste beretning, at han deler det ønske, at der skal være et tillidsfuldt samarbejde.

Kl. 16:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste vil jeg sige klart nej til, fordi striden mellem Statsrevisorerne mig bekendt gik på, at Folketinget i 2002 havde god grund til og fuld ret til at vedtage, at nu skulle borgerne have et frit valg, og at det ville koste nogle penge. Det var et politisk valg, man traf. Man skaffede de penge, og borgerne fik flere operationer, og de fik en større valgmulighed. Det var jo det, som dem, spørgeren kalder de to borgerlige statsrevisorer, lagde vægt på.

Når rigsrevisor har beklaget forløbet – og det har jeg jo også – er det, fordi han mener, at hans konklusion kunne have været understøttet, men ikke ændret. Den vurdering bøjer jeg mig for. Når han siger, at det kunne have understøttet hans konklusion, og at han gerne ville have haft den, så bøjer jeg mig og siger, at så beklager jeg, at rigsrevisor ikke fik den.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til hr. Flemming Møller Mortensen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 17, der er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Orla Hav, er udgået til skriftlig besvarelse.

Det efterfølgende spørgsmål, spørgsmål 18, er ligeledes til indenrigs- og sundhedsministeren stillet af hr. Per Clausen.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 88

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

Kan ministeren afvise, at økonomiske incitamenter for private sygehuse er baggrunden for de konstaterede svigt i kvaliteten over for en række kvinder, der er scannet for brystkræft?

:
(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:23

Spm. nr. S 95

18) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren ikke, at det bør have mere alvorlige konsekvenser end en beklagelse, når et ministerium giver direkte vildledende og fejlagtige oplysninger til rigsrevisoren?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:23

Per Clausen (EL):

Mener ministeren ikke, at det bør have mere alvorlige konsekvenser end en beklagelse, når et ministerium giver direkte vildledende og fejlagtige oplysninger til rigsrevisoren?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu er sagen jo til drøftelse mellem statsrevisorerne. De er vel de nærmeste til at tage stilling til det spørgsmål. Jeg synes, at jeg har

Jeg mener som sagt ikke, at ministeriet har forsøgt at vildlede Rigsrevisionen, det har jeg beskrevet, og jeg har også beskrevet, hvorfor man ikke af egen drift udleverede disse beregninger. Jeg skal ikke gentage det, men bare føje til, at når rigsrevisor mener, at de var relevante, så er de relevante, og det er derfor, jeg har beklaget, og jeg er også helt opmærksom på, at et ministerium af egen drift skal udlevere ting, som er relevante, også selv om det ikke bliver bedt om det.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:24

Per Clausen (EL):

Jeg har noteret mig ministerens klare tilkendegivelse af, at der er sket fejl. Han har beklaget det, og han har undskyldt det på sin forgængers og ministeriets vegne, men det, der står tilbage, og som bare er uforklarligt, er, at ministeren bliver ved med at insistere på, at det, der er sket, er sådan lidt af et uheld. Det er, som jeg også tidligere har forsøgt at sige, meget svært at forstå, for man har et beretningsarbejde i gang i Rigsrevisionen, der bl.a. handler om pris på privathospitaler, og så har man et udredningsarbejde i gang i ministeriet for afregning med private sygehuse, og så når man frem til, at dette udredningsarbejde ikke har nogen relevans for den undersøgelse, som Rigsrevisionen laver.

Ministeren må undskylde, men selv om jeg gerne vil være et tilgivende og lidt naivt menneske, har jeg altså svært ved at se det her som andet, end at der er sket en bevidst undladelse af at informere Rigsrevisionen. Vi er så slet ikke kommet i nærheden af – og det kommer vi heller ikke i dag – hvem der har ansvaret i ministeriet for det her, ud over at ministeren altid har det overordnede ansvar. Hvem var det, der traf den fatale afgørelse, at det her ingen betydning havde? Det ville vi også komme tættere på og blive nødt til at finde ud af, hvis vi erkendte, at det ikke altid er nok at sige: Undskyld, og jeg beklager.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Rapporten blev aldrig godkendt, den blev aldrig brugt, og den ville ikke have ændret rigsrevisors vurdering. Det kan jeg jo, uden at fornærme rigsrevisor, godt sige støtter ministeriets vurdering af, at det ikke var nødvendigt at udlevere den.

Jeg har bare skåret igennem og sagt, at når rigsrevisor efterfølgende siger, at han gerne ville have haft den, for den kunne have understøttet hans konklusion – ikke ændret den, men understøttet den – så beklager jeg, at han ikke fik den. Og når jeg beklager det, siger jeg dermed, at det skulle have været gjort på en anden måde, og det vil vi bestræbe os på i fremtiden, for vi vil have et godt og tillidsfuldt samarbejde med Rigsrevisionen, som jo ikke bare er Folketingets medhjælp, men også en ministers og et ministeriums medhjælp. Det skal vi lige huske. Rigsrevisionen er jo ikke en fjende, og det er derfor, at man skal behandle Rigsrevisionen godt.

Kl. 16:26

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:26

Per Clausen (EL):

Det er jeg meget glad for at høre ministeren sige, men jeg står stadig væk tilbage med en meget mærkelig fornemmelse, på trods af at næsten alt det, ministeren siger, er rigtig godt. Og den mærkelige fornemmelse, jeg får, er, at rigsrevisor jo nåede frem til – og det var Sundhedsministeriet meget uenig i – at der var sket en overbetaling af privathospitalerne, men i det udredningsarbejde, som ministeriet er i gang med, når man selv frem til, at prisen fremadrettet skal være lavere, fordi der med de nuværende regler eller de daværende regler, må vi vel hellere sige for at være præcise, er sket en overkompensation.

Det vil sige, at de i Sundhedsministeriet har et udredningsarbejde, der viser, at der med de regler, der eksisterede på daværende tidspunkt, er sket en overkompensation, og rigsrevisorerne er i gang med at gennemføre en undersøgelse af, om der er sket en overbetaling. Alligevel mener man bare at kunne konkludere, at det udredningsarbejde, vi har her, ikke har nogen relevans for rigsrevisorerens arbejde, så vi holder det for os selv. Hvis det nu var gået, som Sundhedsministeriet ønskede dengang, var rigsrevisorerne nået frem til, at der ikke var sket nogen overbetaling, og så ville det, at man ikke havde fået at vide, at de i Sundhedsministeriet godt vidste, at der var sket en overkompensation, jo nok have haft en vis betydning.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:28

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man skal lige huske, at det tydeligt fremgik af regeringsgrundlaget fra 2007, at der skulle sikres størst mulig fair konkurrence mellem offentlige og private sygehuse, og at regeringen ville arbejde for, at afregningen med private sygehuse skulle afspejle forpligtelserne og rammevilkårene på de private. Deri lå jo, at man sigtede på en gradvis nedsættelse af priserne. Man startede med et højere niveau for at fremkalde de ekstra operationer, for at sikre borgernes frie valg, men allerede i 2007 skrev man ind i regeringsgrundlaget, at det nu skulle dæmpes.

Jeg synes, at problemet ved spørgernes synsvinkel er, at han gør enhver prisnedsættelse til noget kriminelt. Hver gang en pris sættes ned, vil hr. Per Clausen sige: Så har I jo hidtil betalt overpris, og det er en forbrydelse. Hvis man skal bruge det ræsonnement, har fire af de fem regioner jo begået en forbrydelse ved ikke at gøre som Region Syddanmark, nemlig udbyde deres operationer. Det havde de sparet masser af penge ved, flere end dem, vi taler om her. Det kan man også kalde meget forkert. Og hvis Københavns Kommunes daginstitutioner kostede det samme som i resten af landet, kunne der spares meget. Jeg ved ikke, om hr. Per Clausen vil kalde det overpris. Spørgsmålet er, hvad det ville føre til, hvis man opfattede begrebet overpris på samme måde som hr. Per Clausen – så fik vi ellers en god debat om overpriser i den offentlige sektor, og jeg vil da overveje, når det her er overstået, at gå ind og påvise overpriser i den offentlige sektor. Dem er der nemlig mange af.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg synes ellers, at ministeren har bestræbt sig på at svare på spørgsmålene i dag, men det var åbenbart alligevel meget, at en minister kan holde hele vejen igennem uden at begynde at snakke udenom.

Det, jeg siger, er: Hvordan kan ministeren selv tro på, at det var et uheld, en fejl, at man ikke fik udleveret et udredningsarbejde, der handlede om afregning med private sygehuse, hvor en af konklusionerne var, at der var sket en overkompensation af de private sygehuse, når rigsrevisor er i færd med at lave indberetning om pris på private sygehuse, hvor det, han forsøger at undersøge, er, om der er sket en overbetaling? Altså, hvordan kan ministeren få sig selv til at sige, at det var et uheld, at det skete, det var en fejltagelse, en fejl-vurdering? I så tilfælde har han meget, meget lidt respekt for embedsmændene i sit eget ministerium og for den minister, der sad på daværende tidspunkt.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det var en fejlurdering. Det har jeg jo klart sagt, og det er derfor, jeg har beklaget.

Jeg må lige gøre opmærksom på, at de berømte beregninger handlede om, hvad de billigste offentlige sygehuse kostede, den billigste fjerdedel af de offentlige sygehuse, den billigste tredjedel af de offentlige sygehuse. Det var det, beregningerne gik på. Derved sagde de jo ikke ret meget om de private. Derimod sagde de noget om, at regionerne i perioden, hvor det frie sygehusvalg var suspenderet, i udbud til den private sektor kunne få operationerne 17 pct. billigere. Det var relevant, og det var det, der blev brugt til at sætte priserne ned. Så brugte man de beregninger, vi taler om, den såkaldte rapport, da man skulle forberede sig til den senere prisnedsættelse, og det førte så til en yderligere prisnedsættelse på 3 pct., og det var Carsten Koch, tidligere socialdemokratisk skatteminister, som foretog denne ekstra nedsættelse.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 109

19) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jens Peter Verner sen (S):

Mener ministeren, at den nuværende statsminister havde en interesse i, at rigsrevisor ikke fik Indenrigs- og Sundhedsministeriets udredningsarbejde om afregning med private sygehuse i forbindelse med rigsrevisors udarbejdelse af beretningen om overbetalingen af privathospitaler?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Verner sen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:31

Jens Peter Verner sen (S):

Tak. Mener ministeren, at den nuværende statsminister havde en interesse i, at rigsrevisor ikke fik Indenrigs- og Sundhedsministeriets udredningsarbejde om afregning med private sygehuse i forbindelse med rigsrevisors udarbejdelse af beretningen om overbetalingen af privathospitaler?

Kl. 16:32

Kl. 16:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Mon ikke den daværende sundhedsminister havde en finger med i spillet, da det blev indskrevet i regeringsgrundlaget fra 2007, at »der skal sikres størst mulig grad af fair konkurrence mellem offentlige og private sygehuse. Regeringen vil derfor arbejde for, at afregningen med private sygehuse skal afspejle forpligtelserne og rammevilkårene for de private sygehuse.«

Det var jo et signal i selveste regeringsgrundlaget om, at man nu ville justere priserne. Det satte man så et arbejde i gang for at forbedre. Det arbejde brugte man så ikke til noget, fordi man i stedet for tog udgangspunkt i det, der var sket på grund af sygeplejerskestrejken. Da suspenderede man det frie valg, amterne udbød operationer. Derved fik man et meget bedre grundlag og fik priserne sat ned med 17 pct., hvorved man jo altså levede op til regeringsgrundlaget, og som jeg lige har fortalt, blev priserne senere sat ned med yderligere 3 pct., efter at Carsten Koch havde mæglet imellem parterne.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:33

Jens Peter Vernersen (S):

Når jeg stiller spørgsmålet, er det, fordi det jo står mere og mere klart, at hele den her prisdiskussion har været styret fra starten af, dels af den daværende indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, dels efterfølgende af den samme person, da han var finansminister, dels også, da han blev statsminister. Der er ikke nogen som helst tvivl om med de svar, der er givet, at det er sådan, det hænger sammen.

Det har flere gange været sagt, at man jo bare kunne have lavet et udbud, men det var netop det, statsministeren sagde her fra talerstolen i sidste uge man ikke skulle, fordi det var en individuel ret for patienten, når vedkommende havde ventet i 2 måneder, at komme på et privathospital. Derfor var det ikke så enkelt, som indenrigs- og sundhedsministeren nu oplyser.

Men det er jo også et spørgsmål om, når ministeren nu måske ikke var så interesseret i det, at se på, hvad ministeren ellers har sagt. Der er blevet skrevet en bog, »Løkkeland«, af Kirsten Jacobsen på et tidspunkt, hvor det her også havde betydning. Og hvad var det egentlig, den daværende sundhedsminister sagde? Det var:

Hvis jeg enøjlet red det synspunkt, at vi skulle stille kvalitetskrav til det private på samme måde som til det offentlige – hvis man sagde til dem: I må kun lave rygoperationer på en given klinik, og I skal være så og så dygtige til det – ville vi aldrig få det private op at stå.

Det var altså et spørgsmål om kvalitet. Samtidig er det jo fremgået klart, at det, der skulle løbe hele det her i gang, var en overbetaling. Derfor er der jo meget, der tyder på, at den nuværende statsminister ikke var voldsomt interesseret i, at disse oplysninger kom frem i lyset, for dermed er det jo statsministeren, der i sidste ende har ansvaret for den overbetaling, som alle andre end regeringen kan se er sket.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når den tidligere statsminister og den daværende regering i 2007 så klart forberedte en prisnedsættelse, kan jeg ikke se, hvilket motiv han skulle have for at bremse arbejdet med en prisnedsættelse. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvad motivet skulle være. Hverken han eller andre har haft noget som helst ud af, at rigsrevisor ikke fik de beregninger, uanset at de ikke blev brugt, og uanset at de aldrig blev færdige.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at kvalitetskravene til de private udbydere jo altså er de samme som til de offentlige. Det fremgår ganske klart af den specialeplanlægning, som Sundhedsstyrelsen nu er ved at lægge sidste hånd på.

Så vil jeg gerne til sidst lige forklare, hvorfor en individuel ret kan være dyrere end et udbud. Når man skal operere patienter, som har den udvidede behandlingsgaranti – det vil sige, at hvis de skal vente mere end 1 måned, kan de vælge at gå et privat sted hen – så har det pågældende private sted jo ikke nogen sikker kundekreds, man ved ikke, hvor mange der kommer. Derfor bliver prisen højere, end hvis man laver aftale med en region om at foretage 200 ensartede operationer. Det var det, statsministeren forsøgte at forklare. Det er sådan, det hænger sammen.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:37

Jens Peter Vernersen (S):

Det har jeg forstået fuldt ud, og det er også derfor, det overhovedet ikke holder, når sundhedsministeren siger, at man jo bare kunne have lavet udbud, for det var netop noget andet, statsministeren gik efter, nemlig det med den individuelle ret. Det må stå indlysende klart.

Men der er jo ikke nogen tvivl om, at statsministeren har haft en interesse i, at det her ikke kommer frem i lyset, at man ikke skal kunne se motivet. Det kan jeg. Jeg var sundhedsordfører i 2007, fra midt i januar og frem til valget. Der var ikke en debat med den daværende sundhedsminister, den nuværende statsminister, hvor det ikke stod klart, at det der med prisen ikke var noget, vi skulle interessere os for, for prisen var, som prisen var. Og når det var holdningen igennem hele det år – også tidligere – er det jo klart, at når rigsrevisor så siger, at der er blevet betalt for meget, kommer ansvaret i sidste ende til at hvile på den nuværende statsminister, som ikke vil lave om på det her i år 2007.

Det er jo rigtigt, at man så har regeringsgrundlaget, og det, der kom ud af det, var jo så det her forberedende arbejde, som ikke var noget tilfældigt arbejde. Jeg hørte også indenrigs- og sundhedsministeren på et tidspunkt sige »den såkaldte rapport«. Nej, der står jo i indholdsfortegnelsen, punkt 1.1: *Rapportens* baggrund og opbygning. Man taler hele tiden om *rapporten*, der dokumenterer de her ting, og som blev holdt skjult for Rigsrevisionen, indtil de havde afleveret deres papirer, og blev holdt skjult for regionerne, da de skulle forhandle om nye aftaler med de private hospitaler.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hvis alle skal have en chance for at stille de spørgsmål, de har til ministeren, skal man virkelig overholde taletiden. (*Jens Peter Vernersen* (S): Undskyld.)

Det er ministeren.

Kl. 16:38

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ministeriet skønnede som sagt, at fordi den aldrig blev godkendt, og fordi den ikke blev brugt, var den heller ikke relevant. Men jeg har jo beklaget det skøn, for når rigsrevisor siger, at han skulle have haft den, siger jeg: Så skulle han have haft den. Og vi vil i fremtiden få et bedre samarbejde med ham.

Så siger hr. Vernersen, at man jo bare kunne have udbudt nogle flere operationer. Ja, det har statsministeren bestemt ikke noget imod. Det er jo det, man har gjort i Region Syddanmark, men som de socialdemokratiske regionsformænd åbenbart af ideologiske grunde har undladt at gøre, hvorved de har fået meget dyrere operationer, end de ellers kunne have fået. For i loven, som daværende sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen fik igennem Folketinget, står der udtrykkeligt: De enkelte amtskommuner vil fortsat frit kunne indgå aftaler på andre vilkår med de enkelte private sygehuse og klinikker om betaling m.v. for patienter, som amtskommunen selv henviser.

Så det var altså forudsat i loven, at man ville gøre sådan. Det gjorde man bare kun i Region Syd, og jeg synes, det er rigtig beklageligt, at man ikke fik den gevinst, man kunne have fået ved også at gøre det i de øvrige regioner. Det kan man da vist kalde overpris.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:39

Jens Peter Vernersen (S):

Indenrigs- og sundhedsministeren ved, at statsministeren her har sagt, at disse udbud ikke kan stå alene. Man er nødt til at have den individuelle ret, og derfor kan man ikke klandre de andre fire regioner, fordi de ikke gjorde det. For de gjorde netop det, som statsministeren sagde man skulle gøre, men det betød jo ikke, at man ikke kunne lave aftaler, hvad man jo også gjorde på forskellige områder.

Jeg vil godt sige, at når jeg i mit tidligere spørgsmål startede med at sige, at det her er en kultur, er der jo noget, der åbenbart tyder på, at farcen fortsætter, hvis det er rigtigt, at man heller ikke kan give oplysninger om f.eks. skattefrie sundhedsforsikringer og som sagt også spørgsmål om kvalitet. Jeg synes, der er meget, der peger på, at det er svært at få oplysninger frem. Men jeg synes, det har været godt i den her samtale og i den her diskussion, at det i hvert fald også fra ministerens side er indrømmet, at det der med udbud ikke står alene. Det er også et spørgsmål om den der individuelle ret.

Lad mig så sige, at det jo ikke har bragt ventetiden ned for de 97 pct. af befolkningen, der fortsat benytter de offentlige hospitaler. Der er stort set ikke sket nogen ændringer der siden 2005. Det tror jeg også ministeren er fuldstændig på det rene med.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:41

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ventetiden er nedsat med 1 måned. Det har kostet penge, men det ønskede regeringen af hensyn til borgerne. Det er derfor, at de efter 1 måned kan gå et andet sted hen. Det har nedsat den samlede ventetid med tilfældigvis 1 måned.

Det er dyrere at give borgerne en individuel ret, end det er at udbyde 200 eller 1.000 operationer, det er rigtigt. Det er også derfor, at man ikke bare blindt kan fastsætte prisen efter udbud, for vi havde jo lovet det ved lov og givet borgerne en ret ved lov. Og hvis den skulle opfyldes, var man nødt til at følge princippet fra eventyret om Guldlok og de tre små bjørne. Der kommer Guldlok jo ind og ser

først den ene seng. Den er for stor, og den anden er for lille, men den midterste er helt tilpas. Og så kommer hun ind og skal have noget suppe. Og den ene var for varm, og den anden var for kold, men den midterste var helt tilpas. Det var jo det, der var opgaven, altså at sætte en pris, der var tilpas på den måde, at der på den ene side ikke blev for store profitter, eller hvad man skal kalde det, men på den anden side skulle borgerne have deres operationer. Det er Guldlok-princippet, som er anderledes end det princip, man bruger, når man udbyder.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er det spørgsmål afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:42

Spm. nr. S 110

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren ikke, at det er påfaldende, at to konservative ministre samme dag – den 13. maj 2009 – i Folketinget fremsætter urigtige oplysninger, og er ministeren enig i, at de urigtige oplysninger kan være med til dække over den nuværende statsministers overbetaling af privathospitaler?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Hæstorp Andersen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 16:42

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren ikke, at det er påfaldende, at to konservative ministre samme dag – den 13. maj 2009 – i Folketinget fremsætter urigtige oplysninger, og er ministeren enig i, at de urigtige oplysninger kan være med til at dække over den nuværende statsministers overbetaling af privathospitaler?

Kl. 16:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne henholde mig til, hvad udenrigsministeren har skrevet til Folketingets formand, hvor hun beklager, at hendes svar i Folketingets spørgetime på et enkelt punkt ikke var præcist og tilstrækkelig dækkende.

Hvad angår daværende indenrigs- og sundhedsminister Jakob Axel Nielsen, mener jeg ikke, at han på samrådet lagde skjul på, at meldingen fra De Konservative var baseret på beregninger i Sundhedsministeriet.

Men jeg vil godt dvæle lidt ved et af spørgsmålets postulater, nemlig at der skulle være tale om overbetaling. Jeg tror, at jeg under de tidligere spørgsmål har fået forklaret, at man ikke kan tale om overbetaling. I 2006 fastsatte den daværende indenrigs- og sundhedsminister taksten for privathospitalernes behandlinger under det udvidede frie sygehusvalg. Hans fastsatte taksterne i sin egenskab af opmand, sådan som der stod i loven at han skulle, da amterne og privathospitalerne ikke kunne blive enige. Han fastsatte salomonisk taksterne, så de kom til at ligge lige midt imellem privathospitalernes og amternes krav til taksterne. At kalde det for overbetaling, det er et postulat. Man har lov at sige det, men man har også lov at være uenig i det postulat. Hvis man skal tage det postulat for gode varer, så rummer enhver afgørelse truffet i den danske forligsinstitution jo også en intervention i overenskomstforhandlingerne, som betyder

overbetaling af arbejdstagerne, hvis man skal følge det ræsonnement. For forligsmanden lægger jo også snittet midt imellem. Er det udtryk for overbetaling? Næh, det er udtryk for kompromis.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:44

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror sådan set bare, vi stille og roligt skal forholde os til Rigsrevisionens beretning, som slog fast, at man siden 2006 har overkompenseret privathospitalerne for de ydelser, de har givet i forbindelse med det udvidede frie sygehusvalg. I stedet for en lang sang om spørgsmålet om overbetaling eller ej, holdes der fast i det, Rigsrevisionen er kommet med en beretning om. Så kunne man jo altid komme ind og nævne, at ministeriet efterfølgende satte et arbejde i gang, som jo også havde til formål at undersøge, om priserne var gode nok. Og der kom Konkurrencestyrelsen og foreslog udbud, så det er jo ikke, fordi det er det, der er diskussionen.

Men det, ministeren igen ikke svarer på, er, om ikke det er påfaldende, at to konservative ministre bruger så meget krudt på selv samme dag at bortforklare, at der altså er et arbejde i gang, som har bevist, at der har fundet en overbetaling sted, når regeringen jo faktisk arbejder på at nedbringe priserne. Er det ikke meget overraskende?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det må man jo spørge de to ministre om. Jeg tror, de er blevet spurgt. Sagen er jo, at priserne ganske kort efter den ordveksling blev nedsat. Så det er det, man kan sige om den sag. De blev nedsat, de blev nedsat med 17 pct. ud fra et helt andet grundlag, nemlig de udbud, der havde været, og senere blev de nedsat med 3 pct. mere. Så var der nogle ministre, som ville sige det offentligt, nemlig at det nu var tid til at nedsætte priserne. Det havde de jo sådan set ret i, for de blev nedsat.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:46

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Af de oplysninger, som man har fået fra Sundhedsministeriet selv, fremgår det med al tydelighed, at ministeriet igangsatte sit interne udredningsarbejde i efteråret 2008, og at arbejdet, som vi jo også ved i dag er på ca. 95 sider, faktisk blev drøftet i styregruppen for regeringens økonomiudvalg, ligesom spørgsmålet blev drøftet med relevante ministerier. Det viser jo med al tydelighed, at den daværende finansminister og nuværende statsminister om noget var orienteret om, at det her arbejde fandt sted, og at man ville kunne nedbringe priserne.

Derfor vil jeg godt stille ministeren et spørgsmål: Er ministeren ikke enig i, at det, når to ministre selv samme dag, den 13. maj, beslutter sig for at komme med urigtige oplysninger i Folketinget, godt kan virke, som om de pludselig var kommet i tanke om, at der var en finansminister, som havde været tidligere sundhedsminister, som havde bidraget til den her overbetaling, og som nu var under massiv kritik, som følge af at man havde udtalt sig om det her udredningsarbejde?

Kan ministeren i den sammenhæng ikke også godt forstå, at det ikke er så mærkeligt, at rigsrevisor Henrik Otbo synes, at det er mærkværdigt, at noget materiale åbenbart er tilgået en konservativ økonomi- og erhvervsminister, men åbenbart ikke har fundet vej til Rigsrevisionen, der jo foretog en masse arbejde i ministeriet på det tidspunkt?

Kl. 16:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil ikke gå ind i noget, som har været drøftet i timevis her i salen. Jeg kan ikke se, at udenrigsministeren opnåede noget som helst eller var ude på at spekulere i noget som helst. Hun har beklaget, at hun sagde noget, som på et punkt var forkert, det har hun beklaget. Men hvis man analyserer motivet, er det jo svært at se, at det var udslag af et eller andet fordækt, for det, hun havde sagt, var: Nu kan priserne vist snart nedsættes. Og de blev nedsat. Men de blev ikke nedsat på baggrund af den berømte redegørelse eller de berømte beregninger, for de beregninger blev aldrig godkendt i regeringens styregruppe. Det er jo netop det, og de blev aldrig brugt, så de samlede støv. De blev så senere brugt til at hjælpe Carsten Koch med at fastsætte taksterne ved juletid sidste år. Der fik de så en vis anvendelse, men det var jo længe efter, at de var offentliggjort.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:49

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen jeg må bare konstatere, at der har været et forløb, hvor det er helt tydeligt, at der via regeringens egen styregruppe, via regeringens eget økonomiudvalg har været nogle drøftelser af de her tal og den her rapport. Den daværende sundhedsminister nægter at udlevere materialet til oppositionen og andre, men synes åbenbart, det er helt o.k., at man udleverer det til økonomi- og erhvervsministeren, fordi vedkommende er konservativ formand. Det kunne jo godt hænges sådan sammen, at det var, fordi man ikke kunne komme igennem og få godkendt de her tal, som ministeren selv siger ikke kunne blive godkendt, at man gik ud og pressede på og dermed også bagefter stod og gav urigtige oplysninger i Folketinget den 13. maj.

Det interessante er jo sådan set, at rapporten stadig væk var relevant, for det er jo, som ministeren selv er inde på, den rapport, der ligger til grund for det system, der blev indført den 1. januar 2010 med referencetakster, der tager sit udgangspunkt i de mest effektive offentlige sygehuse.

Så ministeren kan ikke komme af sted med at sige, at det interne udredningsarbejde ikke på nogen måde var relevant. Det har da været enormt relevant, for det har da medført, at man nu i dag bruger et nyt system til at beregne priser efter. Vi er stadig væk utilfredse med det system, men det er i høj grad analyserne, der ligger til grund for, hvad der foregår i dag, og derfor kan det umuligt være uinteressant, og det mente den konservative formand jo åbenbart heller ikke, da vedkommende udtalte sig i Politiken i marts.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, jeg kan huske, at der var en debat mellem statsministeren og oppositionslederen, fru Helle Thorning-Schmidt, hvor statsministeren sagde, at hun jo ville afskaffe den ret, som borgerne havde fået. Nu siger fru Sophie Hæstorp Andersen, at hun og Socialdemokraterne er utilfredse med det system, vi har indført her. Så havde jeg da lyst til at få at vide, om man vil ændre det. Vil man fratage borgerne den ret til efter en måned at gå hen et andet sted? Det spørgsmål synes jeg egentlig spørgsmålet rejser.

Alt det andet synes jeg altså udenrigsministeren har været spurgt om og har svaret på, og jeg synes egentlig også, at jeg selv svarede høfligt på det lige for lidt siden.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed er det spørgsmål afsluttet, og vi går videre til det næste.

Det er spørgsmål nr. 16, som er stillet af hr. Flemming Møller Mortensen, og det er også til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:51

Spm. nr. S 115

21) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen ikke mente, udbud var den rette løsning i 2006, såfremt patienterne skulle gøre brug af retten til behandling på privathospitaler, når Venstres regionsformand Carl Holst mente, at netop udbud og aftaler kunne sikre en lavere pris ved behandling på privathospitaler?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Møller Mortensen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen ikke mente, udbud var den rette løsning i 2006, såfremt patienterne skulle gøre brug af retten til behandling på privathospitaler, når Venstres regionsformand Carl Holst mente, at netop udbud og aftaler kunne sikre en lavere pris ved behandling på privathospitaler?

Kl. 16:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det blev udtrykkelig understreget i lov om sygehusvæsenet fra 2002, at de enkelte amtskommuner fortsat frit vil kunne indgå aftale på andre vilkår med enkelte private sygehuse og klinikker om betaling m.m. for patienter, som amtskommunen selv henviser. Det foreslog den daværende regering, og derfor kan det jo ikke bekræftes, at regeringen er imod udbud.

Mit synspunkt understøttes jo også af, at det faktisk var Venstremanden Carl Holst og Region Syddanmark, som benyttede sig af det, der stod i loven, og udbød operationer og sparede store beløb, og derved også blev den eneste region, som kunne overholde sine budgetter. Så mon ikke der var nogle, der skulle have lagt deres ideologiske modstand mod udbud til side? Jeg kender ikke nogen i regeringen, som er imod udbud, og udbud blev brugt sidste sommer som grundlag for den prisnedsættelse på 17 pct. Det var de udbud, der havde været under suspensionen af det udvidede frie sygehusvalg. Så jeg ved ikke, hvordan spørgeren har fået det indtryk, at regeringen på et eller andet tidspunkt har været imod udbud. Det har vi

faktisk ikke været. Vi har været for det, vi har skrevet det i loven, og vi har brugt det.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er spørgsmål S 115, nr. 21 på dagsordenen i dag, vi er i gang med. Jeg kom vist til at sige noget forkert. Det er hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:53

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg lytter meget til ministerens svar, og denne sal er jo lige nøjagtig rummet for ideologiske udvekslinger.

Jeg vil gerne forklare ministeren, hvorfor jeg har stillet spørgsmålet, og det har jeg gjort med baggrund i, at Sundhedsministeriet i 2006 nedsatte et tværministerielt udvalg, som skulle kigge på en model for takstforhandling. Det, der er så spændende, er at gå ind og kigge i, hvordan de forhandlinger forløb, altså i det tværministerielle udvalg. Der ligger der adskillige notater, og jeg kigger nu her i beretningen fra Rigsrevisionen til Statsrevisorerne fra juni måned 2009. Heraf fremgår det meget, meget tydeligt, at så vel Konkurrencestyrelsen, som sad med ved bordet, som topembedsmænd i Sundhedsministeriet og Danske Regioner under forhandlingerne syntes, at rammeudbudsmodellen netop var en rigtig, rigtig effektiv og god model at tage i brug, fordi den formentlig, og her citerer jeg: samlet set kunne sikre lavere takster.

Problemet og årsagen til, at jeg rejser det over for ministeren, er, at det, der jo så skete i forhandlingerne frem mod, at der skulle ligge en endelig rapport, og den kom i september 2007, var, at det om rammeudbud her fuldstændig var taget ud. Det, der er vigtigt at præcisere, og som måske kan være en ny oplysning for ministeren, er, at de eneste, som ønskede, at man ikke skulle gøre brug af rammeudbud og have det med i anbefalingen, var privathospitalerne, og det var daværende indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, som netop gav udtryk for, at det ville begrænse patienternes frie valg.

Hertil er der blevet svaret meget tydeligt fra embedsmændene i Sundhedsministeriet, og jeg citerer: Det kan til gengæld være lettere at forhandle, og det kan give privathospitalerne en mere sikker driftsbudgetsikkerhed. Så der var kun en part, nej, måske to parter, hvis ikke det var en og samme part, som talte imod. Er det en ny oplysning for ministeren?

Kl. 16:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at det er meget tåget, og derfor vil jeg gerne mejsle i sten og bøje i neon: Regeringen mener, at udbud er en god idé. Det udvidede frie sygehusvalg er skruet sådan sammen, at hvis regionerne kan behandle patienterne inden for fristen på 1 måned, er der ikke frit valg for patienterne til at gå til den private sektor.

Det er jo endnu et argument for, at regionerne udbyder så meget som muligt, for det er jo først, efter at man har ventet 1 måned, at man får ret til selv at gå ud og få behandling. Hvis der mangler kapacitet i det offentlige, har regeringen gentagne gange opfordret til, at regionerne laver aftaler med de private på baggrund af udbudsrunder. Det bekræftes også af den rapport fra 2007, hvor der står:

Udbud og konkurrenceudsættelse bør anvendes strategisk i forhold til den samlede sygehusaktivitet, og det anbefales, at der i de enkelte regioner arbejdes med forpligtende målsætninger for en øget anvendelse af udbud.

Det er jo mere gunstigt for de private sygehuse med et udbud, hvor der følger en vis mængde patienter med aftalen end ved at vente på, at måneden er gået, hvorefter hver enkelt patient skal ud og have sin operation, altså pakkeudbud er billigere end enkeltpersoners operationer som følge af rettigheder. Vi har direkte opfordret regionerne til at benytte sig af det for at undgå, at borgerne skal gå et andet sted hen, nemlig at de skal bruge den ret, de har, til at vælge efter 1 måned, ved at få lavet en aftale med de private om at få nogle flere afsat inden for månedsfristen.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:57

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg må blot sige, at her er ministeren i hvert fald ikke af samme opfattelse i forhold til budget og indtjening som de private hospitaler. De private hospitaler udtrykker i 2006 frygt for, at adskillige privathospitaler og -klinikker enten må lukke helt eller delvis, hvis der bliver tale om et udbud. Sådan er det udtrykt. Den bekymring tager den daværende sundhedsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, til sig og præger forhandlingerne, så det ender med, at det glider ud af anbefalingen i forhold til det udvalgsarbejde, der er der. Det sidste vil jeg vedkende mig: Det var min tolkning, det står ikke i analysen, men jeg tror stadig væk, den holder vand.

Jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål: Hvis man havde lavet et udbud, som Konkurrencestyrelsen klart siger ville give de laveste priser, kunne man så ikke både have indfriet det, regeringen havde lovet borgerne, nemlig en ventetidsgaranti, på daværende tidspunkt 8 uger, og samtidig have sikret, at vi havde udnyttet sundhedskronerne bedre, altså fået mere sundhed for pengene? Vi havde fået de operative indgreb til en lavere pris og havde stadig væk indfriet de forventninger, regeringen havde sat i forhold til borgerne. Er det ikke korrekt?

Kl. 16:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu må jeg jo gætte mig til, hvad privathospitalerne har ment. Jeg er da ikke sikker på, at det er bedre for dem at sidde og vente på, at patienter kommer drypvis, efter at månedsfristen er overskredet. Jeg tror da egentlig hellere, de ville have nogle faste aftaler med regionerne om at operere så og så mange patienter, og selvfølgelig skal prisen være lavere i det sidste tilfælde end i det første; selvfølgelig skal den det. Men antydningen af, at den daværende sundhedsminister og den daværende regering skulle have været imod udbud, dementeres jo klart af det, jeg citerede fra 2007, og også af det, jeg citerede fra regeringsgrundlaget i 2007.

Der stod udtrykkeligt i den nævnte rapport: Udbud og konkurrenceudsættelse bør anvendes strategisk i forhold til den samlede sygehuskapacitet, og det anbefales, at der i de enkelte regioner arbejdes med forpligtende målsætninger for en øget anvendelse af udbud.

Det var det, der stod, og det var det, som Region Syddanmark gjorde, men som nogle andre – måske af ideologiske grunde – ikke gjorde, til skade for finanserne, til skade for borgerne.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Flemming Møller Mortensen (S):

Jamen det er jo, vil jeg sige til ministeren, lige nøjagtig det, der gør debatten her i dag og i sidste uge så nærværende og så spændende; det er, fordi vi altså er oppe at krydse klinger i ideologi. Og jeg må blot sige, at privathospitalerne i 2006 har udtrykt – og jeg citerer her fra Politiken – at en lang række privathospitaler ville lide døden eller næsten, hvis der blev tale om udbud. Det, jeg synes er det helt spændende, er, at Konkurrencestyrelsen har givet udtryk for – og det er altså i en mail til Sundhedsstyrelsen, der i 2006 er sendt fra Konkurrencestyrelsen – at udbud er et columbusæg.

Konkurrencestyrelsen siger, at det ville være en perfekt måde at fastsætte en pris på i forhold til en ventelistesammenhæng, og det er jo herfor, jeg siger til ministeren: Ja, det her *er* ideologi; det her tyder mest af alt på, at den nuværende statsminister, den daværende sundhedsminister, gik ind og prægede forhandlingerne, så udbuddet gled ud, fordi frykten hos privathospitalerne for helt eller delvis at lide døden var stor.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tager hr. Møller Mortensen på ordet, når han siger, at privathospitalerne var imod udbud. Men så er det da sådan set prisværdigt, at den daværende regering blæste på, hvad de sagde, og tværtimod anbefalede udbud. For regeringen var enig med Konkurrencestyrelsen i, at udbud var en god idé, og vi kan godt blive enige om, at det er et columbusæg. Men kunne hr. Møller Mortensen så ikke tale med de fire socialdemokratiske regioner, som af ideologiske grunde har undladt at udbyde, mens det er Venstreregionen Region Syddanmark, som har udbudt og derved har sparet masser af penge og derved været den eneste region, der har overholdt sine budgetter?

Kl. 17:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Spørgsmålet er dermed sluttet, og vi går videre.

De to næste spørgsmål er udgået til skriftlig besvarelse, og vi går til spørgsmål af hr. Frank Aaen til økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 17:01

Spm. nr. S 85

22) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det ministerens holdning, at en reduktion af SU'en på ungdomsuddannelserne fremmer opfyldelsen af målsætningen om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:01

Spm. nr. S 87

23) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er ministeren enig med OECD, som har påvist, at indretningen af studiestøttesystemet er et af de politiske instrumenter, der kan skabe størst lighed i uddannelsessystemet, og er det element indgået i regeringens overvejelser om fremtidens SU-system?

Skriftlig begrundelse

Se OECD's rapport: Equity in Student Achievement Across OECD Countries: An Investigation of the Role of Policies. Skrevet af Orset-ta Causa og Catherine Chapuis.

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:02

Spm. nr. S 96

24) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er det tilfredsstillende, at staten udsteder en lånegaranti på 9 mia. kr. til Eik Bank, kort før den går ned?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:02

Frank Aaen (EL):

Er det tilfredsstillende, at staten udsteder en lånegaranti på 9 mia. kr. til Eik Bank, kort før den går ned?

Kl. 17:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:02

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at det er en alvorlig situation, der er opstået på det færøske finansmarked. I en sådan situation er det helt afgørende, at vi kan fastholde tilliden til det finansielle system, og med bankpakken har vi sikret, at Eik-bankernes forretning ikke pludselig lukker ned, selv om bankerne ikke længere er solvente. Både privatpersoner og virksomheder er sikret imod de alvorlige problemer, som vi kender fra tidligere kriser i den finansielle sektor. Låntagerne i Eik-bankerne får videreført deres kundeforhold og kan fortsat udføre deres almindelige bankforretninger, og indskydernes penge er også sikret.

Så er det korrekt, at staten via Finansiell Stabilitet har indgået aftaler om individuel statsgaranti på visse vilkår med henholdsvis Eik Banki og Eik Bank Danmark. I marts 2010, altså i år, indgik Finansiell Stabilitet aftale med Eik Banki, og Eik Banki har udstedt obligationer med statsgaranti for i alt 6 mia. kr. I juni 2010 indgik Finansiell Stabilitet aftale med Eik Bank Danmark, som efterfølgende udstedte obligationer med statsgaranti for i alt 2,5 mia. kr. Finansiell Stabilitet har indgået aftalerne om statsgaranti på baggrund af reglerne i lov om finansiell stabilitet. Udgangspunktet for finansiell stabilitet er, at der skal indgås en aftale om ydelse og garanti, hvis ansøger opfylder solvenskravene i lov om finansiell virksomhed. Begge Eik-banker opfyldte lovens solvenskrav på tidspunktet for indgåelse af aftalerne om individuel statsgaranti.

Finansiell stabilitet A/S har til opgave at sikre, at det er forsvarligt at stille en individuel statsgaranti, og har i forbindelse med forhandlingerne mulighed for at stille særlige vilkår. Der foretages en individuel vurdering af hver ansøgning fra hvert institut, og for at kunne løse opgaven med at stille individuelle statsgarantier og samtidig passe bedst muligt på skatteborgernes penge er Finansiell Stabilitet A/S bemyndiget til at kræve de oplysninger, som Finansiell Stabilitet A/S finder nødvendige. Det ændrer dog ikke ved, at vurderingen foretages på baggrund af de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for behandlingen af ansøgningen.

Jeg har fuld tiltro til, at Finansiell Stabilitet A/S stiller de vilkår for udstedelserne, som er nødvendige på tidspunktet for udstedelserne, for at det kan anses som forsvarligt at give statsgarantierne.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:04

Frank Aaen (EL):

Ja, det var jo ikke nemt at få øje på svaret. Jeg vil sige det på den måde, at når man udsteder en statsgaranti, som oprindeligt var på 9 mia. kr., til en bank, så risikerer man jo 9 mia. kr. af skatteydernes penge. Før man gør det, så undersøger man banken, om man synes, den er sund og kan betale pengene tilbage, så garantien ikke skal udløses. I det her tilfælde undersøger man også ejeren, Eik Fonden, om den er i stand til at træde til, hvis det er sådan, at banken ikke kan klare sine fordringer. På den måde undersøger man jo tingene, og det skal man selvfølgelig, inden man risikerer skatteydernes penge. 9 mia. kr. er mange penge.

Det, der bare viser sig, er, at havde man undersøgt fonden, før man gav garantien, så havde man fundet ud af, at den var tom, og at den er tom. Den kan ikke dække noget som helst. Formuen består kun af aktier i Eik Bank, som er værdiløse. Hvis man havde undersøgt Eik Bank ordentligt, så havde man undersøgt de 30 største lån i banken. Det er det, man så gør i september, og så finder man ud af, at de lån ikke er ret meget værd. Derfor siger man lige pludselig: Hov, stop, nu erklærer vi banken reelt konkurs.

Det er derfor, jeg igen spørger ministeren: Er der ikke noget ri-vravruskende galt, når det kort tid efter, at de myndigheder, der skal sikre sig, at man giver garanti for lån på et grundlag, der er ordentligt og betryggende undersøgt, har gennemført de undersøgelser – og knap nok har gennemgået dem, for fonden, ejeren, blev aldrig undersøgt før her i sommer – viser sig, at der ikke er noget grundlag for at give en statsgaranti på 9 mia. kr. til Eik Bank? Burde man ikke have undladt at give den garanti?

Kl. 17:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:06

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes indledningsvis, det er nødvendigt at slå fast, at det selvfølgelig ikke er risikofrit at udstede garantier. Det kan heller ikke på forhånd udelukkes, at der vil ske udbetalinger under statens garanti-forpligtelser, hvis forholdene i et institut ændrer sig væsentligt i den periode, hvor garantierne løber. Det er jo også derfor, at kreditinstitutterne betaler en garantiprovision, som afspejler en statens risiko for tab på garantien. Så vi bliver dækket godt ind fra statens side.

I tilfældet Eik Bank er der foretaget en individuel vurdering af ansøgningerne fra de to banker fuldstændig i overensstemmelse med loven om finansiell stabilitets praksis. I den forbindelse blev der i begge tilfælde stillet særlige vilkår som betingelse for indgåelse af de to aftaler. Jeg kan også konstatere, at ledelsen af Finansiell Stabilitet A/S har stor erfaring med bankdrift og har min fulde tillid.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:07

Frank Aaen (EL):

Ja, vi vender jo lidt tilbage til, om det nu er klogt at have den tillid, som ministeren her udtrykker. Når ministeren siger, at man giver ga-

rantien, og at man så ændrer den, hvis der sker væsentlige forandringer, må jeg sige: Jamen der er ikke sket væsentlige forandringer siden foråret, siden garantien blev givet. Havde man undersøgt fonden, altså ejerne, dengang, så havde man fundet ud af, at fonden var tom. Man vidste det oven i købet, fordi EBH Bank, som for 2 år siden gik ned, var en tæt samarbejdspartner med fonden, og når EBH Bank havde tabt et milliardbeløb, hvilket den jo havde, så kunne man vel have gættet sig til, at Eik Fonden sikkert også havde det.

Der er ikke sket nye ting i Eik Bank Danmark. De nødlidende låntagere, hvorom man nu har sagt, at det går helt galt med dem – de 30 største kunder, man først begyndte at undersøge her i sommer – var allerede kunder tilbage i foråret. Så der er ikke sket nogen ændringer. Det eneste, der er sket af nyt, er, at en avis begyndte at skrive om, at fonden var tom. Så gik der nogle uger, og så fandt Finansiell Stabilitet ud af, at de hellere måtte kigge på det. Så fik man øje på de der nødlidende låntagere, og dem måtte man hellere undersøge noget nærmere. Jeg må derfor sige til ministeren, at det var dybt uansvarlig omgang med pengene at give den garanti til Eik Bank.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:09

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, hvad vilkårene er – man kan jo altid være klogere bagefter. Det er sådan, også ifølge lovgivningen, at når Finansiell Stabilitet stiller vilkår, som indebærer, at det er forsvarligt at indgå aftale om garantistillelse, så sker det jo altid på baggrund af de oplysninger, der foreligger på tidspunktet for behandlingen af ansøgningen. Og der er det vigtigt at understrege, at de i sagens natur jo ikke kan tages højde for endnu ikke indtrufne begivenheder.

Som jeg også nævnte før, er det jo altså ikke risikofrit at udstede garantier, og derfor kan det heller aldrig på forhånd udelukkes, at der vil ske udbetalinger under statens garantiforpligtelser, hvis forholdene i et institut ændrer sig væsentligt i den periode, hvor garantierne løber. Det er derfor, at kreditinstitutterne betaler en garantiprovision, som afspejler statens risiko for tab på garantien. Og der er det vigtigt, synes jeg, at understrege i forhold til den dialog, der er her, at de individuelle statsgarantier medvirker til at sikre robusthed omkring institutterne og dermed til at sikre den finansielle stabilitet i forbindelse med ophøret af den generelle statsgarantiordning.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:10

Frank Aaen (EL):

Nu siger ministeren, at der bliver betalt garantiprovision, altså penge til statskassen. Jeg tror ikke, der kommer noget fra Eik Bank, ikke så vidt jeg kan se. Og ministeren siger, at man giver garantien på baggrund af de oplysninger, man har, når garantien bliver udstedt. Jamen man havde jo ikke undersøgt tingene, man havde i hvert fald ikke undersøgt dem ordentligt, for der er ikke sket noget nyt i Eik Bank. Det er de samme 30 storspekulanter, som man har tabt penge på, og som man også tabte penge på i foråret. Det er ikke nye spekulanter, det er gamle spekulanter i Eik Bank. Og den fond, som man sagde skulle garantere for statens garanti, var tom. Den kunne ikke garantere noget som helst i nærheden af 9,1 mia. kr.

Det er derfor, jeg ikke kan forstå, at vi ikke kan få en klokkeklar indrømmelse af, at det var en løbsagtig omgang med skatteydernes penge at give den bank en statsgaranti på 9 mia. kr. Det skulle aldrig

have været sket, og nu kommer vi til at hænge på et eller andet kæmpe beløb.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:11

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det er vigtigt igen at understrege, at Finansiell Stabilitet A/S jo har til opgave at sikre, at det er forsvarligt at stille en individuel statsgaranti, og har i forbindelse med forhandlingerne mulighed for at stille særlige vilkår. Og derfor er det også vigtigt at understrege her, at i tilfældet med Eik Bank er der foretaget en individuel vurdering af hver ansøgning for hvert institut. Jeg har tiltro til, at Finansiell Stabilitet A/S stiller de vilkår til udstedelse, som er nødvendige på tidspunktet for udstedelserne, for at det kan anses som forsvarligt at give statsgaranti.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgsmålet er sluttet.

Hr. Frank Aaen har det næste spørgsmål, også til økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 17:12

Spm. nr. S 97

25) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er der flere banker med store statsgarantier, der er i fare for at gå ned?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:12

Frank Aaen (EL):

Spørgsmålet lyder:

Er der flere banker med store statsgarantier, der er i fare for at gå ned?

Kl. 17:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:12

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt indlede med at slå fast, at Eik Bank jo er håndteret under den generelle statsgarantiordning, og derfor er tabene for de individuelle statsgarantiers vedkommende dækket af det private beredskab. De individuelle statsgarantier medvirker generelt til at sikre robusthed omkring institutterne og dermed til at sikre den finansielle stabilitet i forbindelse med ophøret af den generelle statsgarantiordning. Finansiell Stabilitet A/S kan stille vilkår for at understøtte, at de ansøgende institutter er levedygtige i hele garantiens løbetid og vil være i stand til at finansiere sig selv uden statsgaranti, når garantierne udløber.

Men det er imidlertid ikke risikofrit at stille garantierne, og det kan ikke på forhånd udelukkes, at der vil ske udbetalinger under statens garantiforpligtelser, hvis forholdene i et institut ændrer sig væsentligt i den periode, hvor garantierne løber. Derfor betaler kreditinstitutterne en garantiprovision, som afspejler statens risiko for tab på garantien.

Det er Finanstilsynet, der fører tilsyn med, at de enkelte pengeinstitutter løbende opfylder kravene til solvens m.v. Finanstilsynet er ved lov uafhængigt i sit tilsyn og har tavshedspligt. Jeg er imidlertid

helt tryk ved, at Finanstilsynet fører et fuldt ud passende risikobaseret tilsyn, og udviklingen i den seneste tid har ikke røkket ved den opfattelse. Finanstilsynet har ydet en stor indsats gennem den internationale finansielle krise.

Hvis et institut er i sådanne vanskeligheder, at Finanstilsynet har behov for at kunne drøfte mulige løsninger på instituttets vanskeligheder med eksterne parter, kan det ske, hvis Finanstilsynet forud anmoder mig om et mandat hertil. Det følger af internationale standarder, at Finanstilsynet er uafhængigt i sit tilsyn, så der ikke opstår risiko for en politisk indblanding i tilsynet med de enkelte banker.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:14

Frank Aaen (EL):

Det kan godt være, at Finanstilsynet er uafhængigt, men hvordan Finanstilsynet virker og arbejder, er ministerens ansvar. Hvis ministeren opdager, at Finanstilsynet ikke gør sit arbejde godt nok, er det ministerens ansvar at gribe ind.

Jeg vil sige, at det er mange penge, vi taler om. Nu nævnte ministeren ikke tallet, så det kan jeg jo gøre. Det er en garantiramme på 364 mia. kr. Nu ved vi ikke, hvor meget af rammen, der bliver udnyttet, fordi bankerne har frem til nytår til at afgøre, hvor meget de vil udnytte. Indtil videre har de udnyttet et par hundrede milliarder kroner. Uanset om det er 200 mia. kr., eller det er 364 mia. kr., så tror jeg, at alle dem, der hører på det her, kan høre, at det er store tal. Derfor må vi være helt sikre på, at de, der har bevilget og fortsat skal bevilge så enorme garantier, gør deres arbejde ordentligt.

Der vil jeg bare nævne det forløb, vi så omkring Amagerbanken, hvor man jo også udstedte store garantier, milliardgarantier, og så lige pludselig i sidste øjeblik fandt ud af, at man hellere måtte undersøge den en gang mere. Så undersøgte man den en gang mere, og skeletterne væltede ud af skabet. Der kommer flere skeletter ud af skabet i Amagerbanken, det ved vi alle sammen. Man måtte lige pludselig vride armen om på aktionærerne for at putte nogle flere penge i banken, og det gjorde de så igen i sidste sekund. Det var da ikke betryggende. Igen var det ikke nye engagementer, Amagerbanken faldt over. Det var gamle engagementer. Det var jo gamle finansieringer af lånespekulanter, boligspekulanter, pantebrevsspekulanter, ikke noget nyt, men noget gammelt, som man bare først fik øje på i sidste sekund, fordi man foranstaltede endnu en undersøgelse.

Det forløb, vi lige har diskuteret omkring Eik Bank, er på samme måde. Lige pludselig finder man ud af, at hov, den vist ikke går. Ikke fordi der er sket noget nyt, udelukkende fordi man har åbnet øjnene og kigget efter i skabene en gang mere, og jeg er sikker på, at man ikke har fundet alle skabe endnu, der skal åbnes.

Så når vi derfor taler om flere hundrede milliarder kroner, burde der så ikke gøres noget for at sikre, at den risiko bliver forvaltet noget bedre?

Kl. 17:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:16

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg er tryk ved, at Finanstilsynet fører et fuldt ud passende risikobaseret tilsyn. Udviklingen også i den seneste tid for de sager, der er nævnt her, har ikke røkket ved den opfattelse. Finanstilsynet har ydet en stor indsats igennem den internationale finansielle krise, og der bliver jeg nødt til at gentage, at de individuelle statsgarantier medvirker til at sikre robusthed omkring institutterne og dermed til at sikre den finansielle stabilitet i forbindelse

med ophøret af den generelle statsgarantiordning. Omfanget af de enkelte aftaler kan man finde, hvis hr. Frank Aaen gerne vil læse det, på Finansiell Stabilitet A/S' hjemmeside.

Endelig vil jeg endnu en gang gøre opmærksom på Finanstilsynets redegørelse fra de undersøgelser, som Finanstilsynet foretager af de enkelte institutter. Så jeg er tryk og synes, at vi har en god konstruktion i Danmark med et finanstilsyn, som agerer på en forsvarlig måde.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:17

Frank Aaen (EL):

Jeg må rose ministeren for sin miljømæssige og økologiske tilgang til besvarelser her i Folketinget, for det er jo rask væk genbrug. Genbrug går vi jo alle sammen ind for. Jeg ved ikke, hvor mange gange ordene tryk og tillid er blevet anvendt, men det er i hvert fald blevet flittigt anvendt. Så må vi jo se i det længere forløb, om der er grundlag for det.

Jeg vil sige, at branchen, altså finansbranchen, er jeg meget usikker over for med den konstruktion, der er i dag med et selskab, der er ledet af en bestyrelse, Finansiell Stabilitet, og Finanstilsynet, der er uafhængigt, men dog under ministerens ansvar, og om de to organer overhovedet fungerer sammen. Det ene udsteder garantien, og det andet udsteder forudsætningen for garantien. Det er en meget omdiskuteret konstruktion, og jeg synes, at de ting, vi har gennemgået her i dag, har været et mildt sagt har haft et kaotisk forløb, hvor staten er blevet påført et milliardtab på baggrund af udviklingen i Eik Bank – nogle siger op til 6 mia. kr. Det kommer selvfølgelig an på, hvor mange værdier, der er i banken. Det ved vi ikke. Men det er i hvert fald en garanti på et stort milliardbeløb, der kan risikere at blive udløst.

Der må jeg altså igen spørge ministeren, om det måske ikke var en god idé lige at se efter, om tingene fungerer ordentligt, når det er så store milliardbeløb, vi taler om.

Kl. 17:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:18

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, at vi har en meget fornuftig konstruktion i Danmark, som jo har givet tryk og som har sikret borgerne i det her land ordentlige vilkår og også i en turbulent tid har sikret robusthed omkring den finansielle sektor.

Nu er der ikke nogen af os, der ved – ikke engang mig som minister – hvor store tabene vil være i forbindelse med Eik Bank. Det vil jeg vente med at kommentere, til jeg ser de endelige tal og ser på de manøvrer, der er i gang for at redde mest muligt af Eik Bank også til gavn for det færøske samfund. Det er den primære forpligtelse nu, nemlig at sikre, at så meget som muligt af Eik Bank overlever til gavn for borgerne.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:19

Frank Aaen (EL):

Jeg er helt enig i, at vi skal drage omsorg for, at bankvæsenet på Færøerne kommer til at fungere igen. Det er halvdelen af bankvæsenet på Færøerne, der udgøres af Eik Bank Færøerne, og derfor må vi

selvfølge sig sørge for, at de ikke lige pludselig står uden en bank. Det vender vi i morgen tilbage til i Færøudvalget, ligesom vi i morgen i Erhvervsudvalget vender tilbage til hele konstruktionen i bank-redningerne.

Bare for at slutte af: Jeg har forstået det sådan, at med den tillid, ministeren har til den nuværende konstruktion og det arbejde, der udføres i forbindelse med de enorme milliardgarantier, er ministeren grundlæggende tryk ved den – også selv om jeg kunne forstå på ministeren, at der selvfølgelig er risiko for, at nogle af statsgarantierne vil blive udløst, har jeg taget de her spørgsmål og svar som udtryk for, at ministeren ikke mener, at der er store og grimme overraskelser på vej, som vil udløse et stort milliardbeløb til skatteyderne at betale.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:20

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det, spørgeren kan konstatere uden at drage forhastede konklusioner, er, at jeg er tryk ved den konstruktion og det system, vi har, nemlig at vi har et finanstilsyn, der fungerer godt, og vi har en konstruktion, Finansiell Stabilitet A/S, som sikrer robusthed i den finansielle sektor, og som sikrer borgerne både i Danmark og på Færøerne nogle ordentlige vilkår i tilfælde af bankkrak. Der har vi i Danmark en god konstruktion.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet, og vi går videre til det næste spørgsmål til justitsministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:21

Spm. nr. S 102

26) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er det at skabe et Danmark i balance, at borgere i Thisted og Morsø Kommuner nu skal have 100 km eller mere i transport for at møde i den lokale byret?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Vagn Christensen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 17:21

Ole Vagn Christensen (S):

Er det at skabe et Danmark i balance, at borgere i Thisted og Morsø Kommuner nu skal have 100 km eller mere i transport for at møde i den lokale byret?

Kl. 17:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Justitsministeren.

Kl. 17:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, det er godt at få spørgsmålet, for det giver mig lejlighed til at uddybe nogle af de misforståelser, der tilsyneladende er lokalt om den sag. Jeg vil gerne sige helt klart, at afdelingskontoret i Thisted ikke bliver nedlagt. Som det var forudsat ved reformen vil afdelingskontoret også fremover være bemandet med det personale, som i det daglige behandler de borgernære sager, og byrettens dommere vil naturligvis også fortsat kunne behandle sager i Thisted.

Der var jo sådan, at et enigt Folketing, bortset fra Enhedslisten, vedtog domstolsreformen. Det gjorde Folketinget på grundlag af indgående drøftelse af, hvordan vi skaber den rigtige balance, når vi

sammenlægger 82 byretter til 24. Formålet var jo at skabe et fagligt niveau ved de byretter, der er tilbage, med det faglige miljø og den kompetence, der er nødvendig, for at alle borgere, uanset hvor de bor, kan regne med, at deres sager bliver afgjort på et ensartet, højt fagligt niveau. Det har vi så sikret ved at samle dommerne i nogle stærke faglige stærke enheder ved de 24 nye byretter, som jo i øvrigt i dag afslutter flere sager end nogen sinde før. En af de byretter er så retten i Holstebro.

Ved domstolsreformen blev det forudsat, at de borgernære sager skal behandles så tæt på borgerne som muligt. På grund af de geografiske forhold blev det besluttet, at særlig retten i Holstebro skal have et fast bemandet afdelingskontor i Thisted. Før reformen var der *en* dommer ved retten i Thisted. Efter reformen er det sådan, at to af den nye retskreds seks dommere ekstraordinært har siddet i Thisted på grund af nogle bygningsmæssige forhold ved hovedtingstedet i Holstebro. Nu er der så mulighed for, at den ene dommer flyttes til hovedtingstedet, og når den nye retsbygning i Holstebro bliver taget i brug, tages der så stilling til, hvordan den faste bemanding af afdelingskontoret i Thisted bagefter skal være.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:23

Ole Vagn Christensen (S):

Det er store vaskedag i dag. Jeg har stillet et spørgsmål til statsministeren, som har talt om et Danmark i balance og om, hvorvidt det kan være rigtigt, at borgerne i Thisted og Morsø skal have 100 km til byretten. Når spørgsmålet er rejst, er det, fordi de dispositioner, retspræsidenten åbenbart med Domstolsstyrelsens tilsagn har foretaget, fører til den situation, som er det modsatte af et Danmark i balance, og som ikke lever op til det forarbejde, der blev gjort i forbindelse med retsreformen. Nu har statsministeren så overladt det til justitsministeren at svare på spørgsmålet.

Derfor har jeg nu stillet det spørgsmål til justitsministeren, om ministeren finder, at handlingen over for Thisted og Morsø Kommune er i overensstemmelse med et Danmark i balance. Det er et konkret spørgsmål. Retspræsidenten og Domstolsstyrelsen har med deres handling undergravet den indgåede aftale om retsreformen. Argumenterne for at opretholde en afdelingsdomstol stod i et notat af 18. maj om ændringer af den oprindelige retsreform. Heri hed det: flere afdelingskontorer, mindre transport. Med den beliggenhed, vi har, langt fra Retten i Holstebro, med 100 km's afstand dertil, som jeg siger her, er det altså svært at se, at man har foretaget de nødvendige vurderinger for at skabe et Danmark i balance.

Derfor er det, at vi på det her område spørger så indgående, om det er regeringens politik for et Danmark i balance, at man mere og mere udsulter yderkantsområderne i stedet for at opbygge dem, således at vi her kan risikere, at vi kommer i den situation, at det næste, der udsuges fra området, er advokater, hvis retssagerne skal køre i Holstebro – og det har vi jo ingen garanti for at de ikke skal på trods af det, som ministeren fremfører her, for det bestemmer retspræsidenten og Domstolsstyrelsen. Det vil altså sige, at man har fralagt sig det ansvar, som man sådan set påtog sig i forbindelse med retsreformen, nemlig at man netop skulle lave alle disse her vurderinger.

Derfor vil jeg sige til ministeren, at vi har brug for at vide, om det er regeringens politik for at skabe et Danmark i balance, at advokater og dommere skal trækkes væk fra området.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Justitsministeren.

Kl. 17:26

Kl. 17:30

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For at starte med det sidste: Nu er der ikke særlig mange dommere at trække væk fra afdelingen i Thisted, eftersom der kun var en før reformen, så der er jo ikke særlig mange dommere at trække væk.

Derudover mener jeg, at det er et forslag og en proces, der er fuldt ud i balance, for der er jo netop taget hensyn til balancen, ved at man på grund af de geografiske omstændigheder og distancen til Holstebro fastholder et afdelingskontor i Thisted. Det er i øvrigt det, Socialdemokratiet, som hr. Ole Vagn Christensen mig bekendt jo fortsat er stærkt aktiv medlem af, selv har været med til at vedtage her i Folketinget. Så den proces, der er i gang nu, er i fuld overensstemmelse med den vedtagelse, der var i forbindelse med domstolsreformen, som hr. Ole Vagn Christensens parti selv har været med til at vedtage.

Vi følger simpelt hen den plan, der er lagt. Der er stadig væk et afdelingskontor i Thisted, og de borgernære sager kan blive behandlet dér. Det vil sige, at borgerne i Thisted og Morsø Kommune fortsat kan få behandlet de borgernære sager, det kan være fogedsager og dødsboskifte, gældssaneringsager, notarialforretninger og mindre bødesager. Alt sådan noget kan blive behandlet ved afdelingskontoret i Thisted. Afdelingskontoret vil også stadig væk kunne behandle tilståelsessager og domsmandssager eller civile sager, hvor der er mange lokale vidner, særlig selvfølgelig hvis borgernes afstand til Holstebro er meget stor. Så jeg synes, der er meget balance i det, vi gør.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:28

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er det sådan, at ministeren her fremfører, at Socialdemokraterne er en del af forliget, og det er jeg helt enig i at vi var indtil den 29. maj, hvor vi fik et svar på nogle spørgsmål, jeg havde stillet for mit lokalområde, for da tog jeg faktisk forbehold over for hele retsreformen og politireformen. Men da jeg fik svaret, hvori der stod, at man efter nærmere aftale med byretspræsidenten skulle finde ud af, hvem der skulle gøre tjeneste ved afdelingskontoret – om det skulle være fast personale, eller om det skulle være på bestemte dage, der skal være den bemanding, som vi kendte til på daværende tidspunkt – var det antallet af sager og antallet af alt det andet, der sådan set helt naturligt skulle vurderes i forbindelse med sagsbehandlingen, der skulle tages op.

Her mener jeg at der også helt tydeligt stod, at den regionale afstand selvfølgelig spillede en stor rolle, med hensyn til om det skulle være det ene eller det skulle være det andet.

Derfor er det så jeg siger, at der har været to dommere – og det står også her, at hvis en eller flere dommere skal gøre fast tjeneste ved afdelingskontoret, er det noget, der skulle foreligge en vurdering af ud fra de forhold, som jeg her har nævnt.

Derfor er jeg nødt til at sige ganske klart og tydeligt til ministeren, at jeg ikke synes, ministeren lever op til det ansvar, som han påtog sig ved at være en del af den her forligskreds – altså det ansvar, som hans parti påtog sig, og som regeringen påtog sig. Jeg synes, man undergraver det grundlag ... undskyld, formand.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja, der er et display på spørgerens pult, der viser, hvor lang taletiden er, og det tæller ned, og når det når til nul, er der nul tid tilbage.

Så er det ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det vil jeg så også prøve at lægge mig på sinde: at der er afmålt taletid.

Det står mig ikke klart, hvor præcist det er, hr. Ole Vagn Christensen mener at vi nu gør noget, der er i strid med forudsætningerne for den reform, der blev gennemført. Det var klart en aftale, at der skulle være et afdelingskontor i Thisted netop for at skabe balance i forhold til et område, hvorfra der er langt til den byret, der blev etableret i Holstebro. De borgernære sager kan blive behandlet af kontoret der. En lang række retssager kan stadig væk blive behandlet i Thisted, fordi dommerne kan tage til Thisted og behandle de sager der. Og det er jo alt sammen for at sikre den balance og for at sikre, at borgerne ikke bliver belastet af den geografiske afstand til Holstebro.

Så jeg kan ikke se, at vi på nogen måde er i uoverensstemmelse med den aftale, den forståelse, som vi havde. Nu er der 1 sekund tilbage af min taletid, så jeg stopper nu.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak, så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:31

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal også prøve at holde mig til taletiden.

Der står i svaret på de spørgsmål, jeg har stillet:

Medarbejderne ved et afdelingskontor vil være ansat ved hovedtingstedet, men kan efter nærmere aftale med byretspræsidenten gøre tjeneste ved afdelingskontoret fast eller på bestemte dage. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis en eller flere dommere gør fast tjeneste ved et afdelingskontor med et begrænset eller svingende antal sager.

Med andre ord udgør det antal sager, der er blevet behandlet ved Thisted Ret, og som skal behandles i fremtiden, altså sådan set det grundlag, der er for at have faste dommere i området. Det er det, der er min anke, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:32

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det afgørende må vel være, at borgerne kan få behandlet deres sager i Thisted, for så vidt angår de borgernære sager, og det kan de; at der er et fast afdelingskontor i Thisted, det er der; og at en lang række retssager kan blive behandlet, ved at dommeren tager til afdelingskontoret i Thisted og gennemfører retssagen der, bl.a. under hensyntagen til borgernes lange transportvej. Det er jo det, der skal til, for at borgerne får den service, som de har krav på, og som vi har forudsat ved reformen. Og alt det mener jeg sådan set er på plads.

Jeg tror ikke lige, jeg her har det notat af 29. maj, som hr. Ole Vagn Christensen nævner, men jeg har en lang række svar, der er givet gennem tiden, og også forudsætningerne, da lovforslaget blev vedtaget, og det er de forudsætninger, det blev vedtaget på, og dem overholder vi til punkt og prikke.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dermed er det spørgsmål afsluttet.

Vi går videre til det sidste spørgsmål på dagsordenen, som er af hr. Ole Vagn Christensen, og det er også til justitsministeren.

Kl. 17:33

Spm. nr. S 104

27) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er det rigtigt forstået, at når Domstolsstyrelsen griber til en undergravning af afdelingsdomstolen i Thisted, skyldes det, at der ikke er afsat penge til at drive afdelingsdomstolen i Thisted, hvilket har bevirket, at Domstolsstyrelsen har fremsendt en udmelding herom til retspræsidenten?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Vagn Christensen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:33

Ole Vagn Christensen (S):

Er det rigtigt forstået, at når Domstolsstyrelsen griber til en undergravning af afdelingsdomstolen i Thisted, skyldes det, at der ikke er afsat penge til at drive afdelingsdomstolen i Thisted, hvilket har bevirket, at Domstolsstyrelsen har fremsendt en udmelding herom til retspræsidenten, at han skal indskrænke de forudsætninger, der ligger for, hvordan en afdelingsdomstol skulle fungere i Thisted?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er kun det, der er skrevet, man skal læse op her, når man læser spørgsmålet op.

Det er justitsministeren.

Kl. 17:34

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for det. Jeg bliver nødt til at sige: Nej, det er ikke rigtigt forstået, at Domstolsstyrelsen griber til en undergravning af afdelingsdomstolen i Thisted, som der står i spørgsmålet. Som jeg sagde før: Retten i Holstebro afdelingskontor i Thisted bliver ikke nedlagt. Der er ikke tale om, at der ikke fortsat er afsat penge til at drive afdelingsdomstolen, som det anføres af spørgeren. Som min forgænger som justitsminister også har orienteret spørgerne om ved en mundtlig besvarelse i marts sidste år, det var spørgsmål 1305, har samlingen af dommerne ved Retten i Holstebro afventet opførelsen af en ny retsbygning i Holstebro. Og to af retskredsens seks dommere har derfor midlertidigt siddet på afdelingskontoret i Thisted.

Men altså, som min forgænger også understregede dengang, så vil afdelingskontoret i Thisted naturligvis fortsat skulle behandle de borgernære sager og retssager med mange lokale vidner. Det fremgår af forarbejderne til domstolsreformen, at det er retspræsidentens ansvar i samarbejde med Domstolsstyrelsen at sikre, at der er det fornødne antal medarbejdere knyttet til et fast bemandet afdelingskontor. Og så har vi jo, som det er hr. Ole Vagn Christensen bekendt, selvstændige domstole her i landet. Vi har en opdeling, domstolene, Folketinget, forvaltningen, regeringen, og der disponerer domstolene som selvstændige domstole – og jo altså i øvrigt inden for de rammer, der er fastlagt i domstolsreformen. Og det er også det, de gør her.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:35

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har stillet spørgsmålet til finansministeren, og derfor sagde jeg det om store vaskedag, men han mente, at justitsministeren skulle besvare mit spørgsmål, og derfor stiller jeg det som sagt til justitsministeren.

Jeg vil sige, at man ikke har iværksat nogen vurdering af, hvad det var, man sagde i forbindelse med et spørgsmål og svar den 29.

maj, som jo netop var, lige inden reformen skulle klaskes sammen. For når man ser på det foregående, var det den 22. maj, at vi fik et notat fra justitsministeren, hvor det hed: Flere afdelingskontorer, mindre transport.

Men jeg vil gerne holde mig til, om det her med, at de skal have en større retsbygning i Holstebro, skulle have nogen betydning, i forhold til hvordan Retten i Thisted skal indrettes. Det må være sådan, som også klart tilkendegivet er det, der er opfattelsen, at det må være antallet af sager, antallet af behandlinger, som er nødvendige i det lokale område, der bestemmer, hvor mange dommere der er nødt til at være fast i det område, i stedet for at folk skal rejse 100 km, og i stedet for at advokaterne ligesom skal sige: Vi har jo ikke noget at gøre i det her område. Når det nu er Retten i Holstebro, der skal behandle det, må I hellere snakke med dem dernede.

Så altså, i hele den her vurdering af retten er det vigtigt, at vi får at vide, om ikke der her er tale om, at man har lavet et indgreb.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Justitsministeren.

Kl. 17:37

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes i virkeligheden, det er imponerende, så stærkt hr. Ole Vagn Christensen er i stand til at fastholde en vildfarelse. Det synes jeg er imponerende.

Forholdet er jo det, som jeg har sagt flere gange, at borgerne ikke skal tage til Holstebro for at få behandlet de borgernære sager. De kan fortsat blive behandlet ved afdelingskontoret i Thisted. Det vil sige, at langt de fleste sager, de borgernære sager, som borgere i almindelighed har – nu er det ikke så tit, man har en sag, som skal behandles ved en domstol – kan man få behandlet i Thisted, som man plejer. Der vil være medarbejdere til at tage sig af det.

Er man så i en situation, hvor der oven i købet er en retssag – det er meget sjældent for den almindelige borger, at det er tilfældet, men det er det jo for nogle selvfølgelig – kan dommerne ved Retten i Holstebro tage op til Thisted og håndtere mange af de sager, som skal gennemføres som en retssag. Sådan er det altså, og det synes jeg da hr. Ole Vagn Christensen skulle glæde sig over i stedet for så påståeligt at holde fast i en vildfarelse om, at vi nærmest nedlægger afdelingskontoret eller i hvert fald ribber det fuldstændig for medarbejdere. Og som sagt: Det er altså ikke flere dommere, der skal væk derfra. Der var kun én dommer ved Retten i Thisted inden domstolsreformen. Nu har der været to i en periode på grund af nogle bygningsmæssige omstændigheder, og den ene flytter så tilbage. Så skal man tage stilling til, hvad der skal ske senere.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:39

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg ved ikke, hvem der render med vildfarelser, men jeg må i hvert fald sige, at ministerens svar her er en vildfarelse.

Det, vi taler om, er ikke de borgernære sager, de eksisterer jo i et særligt kapitel i domstolsreformen, hvor der blev nævnt en lang række sager, som man skulle have lov til at behandle på det lokale rådhus. Det er ikke dem, vi snakker om.

Vi taler her om de sager, hvor der er behov for, at der er en dommer, og vi taler her om den situation med, at der skulle være to dommere i området. Jamen det skulle der, på baggrund af at der har været så mange retssager i netop det område. Det begrundes netop, hvorfor det er nødvendigt, at der sker en bredere vurdering, når man kigger på, hvordan rettens Thistedkontor skal se ud i fremtiden.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:40

ren plejer at tage sig af. Det er jeg nu ret sikker på ikke er sådan, det må jeg holde fast i.

Kl. 17:40

Med hensyn til at det skulle være noget af en indrømmelse, at jeg siger, at bemanningen må hænge sammen med omfanget af sager, er jeg da glad for, at vi er enige om det standpunkt. Men jeg synes måske, at det er at gå lidt vidt at kalde det en indrømmelse.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg må så sige, at det også er en vildfarelse, at de borgernære sager er nogle, der skal behandles på rådhuset. Det er altså slet ikke sager, der skal behandles på rådhuset, jeg taler om.

Vi taler om sager, der skal behandles ved afdelingskontoret i Thisted. Det kan være borgernære sager som fogedsager og dødsboskiftesager, gældssaneringssager, notarialforretninger og mindre bødesager, altså sådan nogle sager, som borgerne kan blive udsat for, og som skal behandles af retten. Man går jo ikke til rådhuset i sådan nogle situationer, der skal man i retten, og det kan folk også fortsat få håndteret ved afdelingskontoret i Thisted.

Hvis vi taler om store, dramatiske retssager, om store, komplicerede økonomiske mellemværender, eller hvis vi måske taler om en mordsag eller lignende, så vil det højst givet ske ved retten i Holstebro. Men det er jo heller ikke det almindelige for borgerne at blive involveret i den slags retssager.

Så jeg har altså tillid til, at retspræsidenten løbende vil kunne dimensionere og sammensætte bemanningen ved afdelingskontoret i forhold til de konkrete sager, som skal løses der. Og det er ganske rigtigt, at det er omfanget af sager ved afdelingskontoret i Thisted, der må være afgørende for bemanningen, der er vi fuldstændig enige. Og det er jo en konkret vurdering, som retspræsidenten så må foretage, når der skal træffes en beslutning om det.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:41

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste synes jeg er en god indrømmelse, for det var faktisk det, vi indgik aftale om i sin tid, nemlig om det antal sager, som har berøring med Thisted-Morsø-området og de nærliggende områder, og som man sådan set har behandlet indtil dato.

Da vi fik en redegørelse over de her sager, viste det sig, at der lå man faktisk meget højt i området. Fordi man så får noget mere plads i Holstebro, siges der nu: Så behøver vi ikke at tage hensyn til de der thyboere og morsingboere, nu må de ligesom affinde sig med det, nu må de se i øjnene, at advokaterne forsvinder, når nu dommerne forsvinder fra området.

Så vil jeg gerne henholde mig til, at med hensyn til det, som ministeren siger om de borgernære sager, har der altså været skrevet, at dem kunne man behandle ved det lokale rådhus. Der har også været borgmestre, der har været ude at spørge: Hvordan skal det der foregå i forbindelse med den nye retsreform? Så jeg synes, at ministeren skal sætte sig ind i de grundlæggende principper for, hvorfor der er forskel på borgernære sager og så sagerne ved et afdelingskontor, som vi fik oprettet.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Justitsministeren.

Kl. 17:43

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg forsøger også at sætte mig ind i sagerne, og jeg tror, at uanset hvor meget jeg sætter mig ind i sagerne, vil jeg ikke nå dertil, at det er borgmesteren, som nu skal til at tage sig af de sager, som domme-

Kl. 17:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgetiden er sluttet.

Kl. 17:44

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. oktober 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 17:45).